KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2019/1688,

annettu 8 päivänä lokakuuta 2019,

lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Venäjältä, Trinidad ja Tobagosta ja Amerikan yhdysvalloista peräisin olevien urean ja ammoniumnitraatin seosten tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöönotetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 8 päivänä kesäkuuta 2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1036 ([1]) ja erityisesti sen 9 artiklan 4 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

1. MENETTELY

1.1 Vireillepano

(1) Euroopan komissio pani 13 päivänä elokuuta 2018 vireille Venäjältä, Trinidad ja Tobagosta ja Amerikan yhdysvalloista, jäljempänä 'asianomaiset maat', peräisin olevien urean ja ammoniumnitraatin seosten tuontia unioniin koskevan polkumyynnin vastaisen tutkimuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1036, jäljempänä 'perusasetus', 5 artiklan perusteella. Vireillepanoilmoitus julkaistiin *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ([2]).

(2) Komissio pani tutkimuksen vireille sen jälkeen, kun Fertilizers Europe, jäljempänä 'valituksen tekijä', oli esittänyt 29 päivänä kesäkuuta 2018 valituksen sellaisten tuottajien puolesta, joiden tuotanto muodostaa yli 50 prosenttia urean ja ammoniumnitraatin seosten kokonaistuotannosta unionissa. Valituksessa esitetty näyttö polkumyynnillä tapahtuneesta tuonnista ja siitä aiheutuneesta merkittävästä vahingosta oli riittävä tutkimuksen vireillepanoa varten.

1.2 Rekisteröinti

(3) Ennakkoilmoituskauden aikana komissio asetti perusasetuksen 14 artiklan 5 a kohdan nojalla tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnin kirjaamisvelvoitteen alaiseksi 20 päivänä maaliskuuta 2019 Venäjältä, Trinidad ja Tobagosta ja Amerikan yhdysvalloista peräisin olevien urean ja ammoniumnitraatin seosten tuonnin asettamisesta kirjaamisvelvoitteen alaiseksi annetulla komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2019/455 ([3]). Tuonnin kirjaaminen päättyi seuraavassa kappaleessa tarkoitettujen väliaikaisten toimenpiteiden voimaantulon myötä.

([1]) EUVL L 176, 30.6.2016, s. 21.
([2]) Ilmoitus Venäjältä, Trinidad ja Tobagosta ja Amerikan yhdysvalloista peräisin olevien urean ja ammoniumnitraatin seosten tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn vireille panemisesta (EUVL C 284, 13.8.2018, s. 9).
([3]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2019/455, annettu 20 päivänä maaliskuuta 2019, Venäjältä, Trinidad ja Tobagosta ja Amerikan yhdysvalloista peräisin olevien urean ja ammoniumnitraatin seosten tuonnin asettamisesta kirjaamisvelvoitteen alaiseksi (EUVL L 79, 21.3.2019, s. 9).

1.3 **Väliaikaiset toimenpiteet**

(4) Komissio otti 12 päivänä huhtikuuta 2019 käyttöön komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2019/576 ([4]), jäljempänä 'väliaikaista tullia koskeva asetus', väliaikaisen polkumyyntitullin Venäjältä, Trinidad ja Tobagosta ja Amerikan yhdysvalloista peräisin olevien urean ja ammoniumnitraatin seosten tuonnissa unioniin.

(5) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 26 kappaleessa todetaan, polkumyyntiä ja vahinkoa koskeva tutkimus kattoi 1 päivän heinäkuuta 2017 ja 30 päivän kesäkuuta 2018 välisen ajan, jäljempänä 'tutkimusajanjakso', ja vahinkoa koskevaan arvioon vaikuttavien kehityssuuntausten tarkastelu kattoi 1 päivän tammikuuta 2015 ja tutkimusajanjakson päättymisen välisen ajanjakson, jäljempänä 'tarkastelujakso'.

1.4 **Myöhempi menettely**

(6) Sen jälkeen kun oli ilmoitettu niistä olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella väliaikainen polkumyyntitulli otettiin käyttöön, jäljempänä 'alustavien päätelmien ilmoittaminen', valituksen tekijät, unionin tuottaja OCI Nitrogen B.V., jäljempänä 'OCI Nitrogen', useat käyttäjien ja muiden talouden toimijoiden etua edustavat järjestöt, neljä yhteistyössä toiminutta vientiä harjoittavaa tuottajaa ja Venäjän liittovaltion hallitus, jäljempänä 'Venäjän viranomaiset', toimittivat kirjallisesti kantansa alustavista päätelmistä.

(7) Kuulemista pyytäneille osapuolille annettiin mahdollisuus tulla kuulluiksi. Kuulemisia järjestettiin seuraavien osapuolten kanssa: valituksen tekijä yhdessä otokseen valittujen unionin tuottajien AB Acheman ja Grupa Azoty Zaklady Azotowe Pulawy SA:n kanssa, otokseen valittu unionin tuottaja OCI Nitrogen, useat käyttäjien ja muiden talouden toimijoiden etua edustavat järjestöt ja joitakin niiden jäseniä sekä neljä yhteistyössä toiminutta vientiä harjoittavaa tuottajaa. Lisäksi yhden venäläisen vientiä harjoittavan tuottajan, Eurochemin, pyynnöstä järjestettiin kuuleminen kauppaan liittyvissä menettelyissä kuulemisesta vastaavan neuvonantajan kanssa. Kuulemisesta vastaavan neuvonantajan kyseisessä kuulemistilaisuudessa esittämät suositukset on otettu huomioon tässä asetuksessa. Komissio lähetti 27 päivänä toukokuuta 2019 venäläisille vientiä harjoittaville tuottajille täydentävät päätelmät, jotka sisälsivät niitä koskevat laskelmat alihinnoittelusta ja viitehinnan alittavuudesta.

(8) Komissio jatkoi lopullisia päätelmiään varten tarpeellisina pitämiensä tietojen hankkimista ja tarkistamista. Joidenkin vientiä harjoittavien tuottajien tapauksessa osapuolille toimitettiin erikseen kirjallisia täydentäviä päätelmiä, jos oli hyväksytty polkumyyntimarginaalilaskelmiin tehtäviä oikaisuja koskevia pyyntöjä tai tarvittiin yrityskohtaisia erityisiä lisäselvityksiä. Komissio tutki asianomaisten osapuolten esittämät huomautukset ja käsitteli niitä tarpeen mukaan yrityskohtaisissa erillisissä päätelmissä.

(9) Väliaikaista tullia koskevan asetuksen 2 artiklan 1 kohdassa säädetään, että kirjalliset huomautukset väliaikaista tullia koskevasta asetuksesta on toimitettava 15 kalenteripäivän kuluessa asetuksen voimaantulosta. Eurochem toimitti 24 päivänä kesäkuuta 2019 täydentäviä kirjallisia huomautuksia seuraavista seikoista: i) yhden tuottajayrityksen myynti-, yleis- ja hallintokustannuksia koskevat laskelmat, ii) kaasun hinnan oikaisun oikeusperusta ja laskelmat, ii) perusasetuksen 7 artiklan 2 a kohdan soveltaminen ja iv) 7 kappaleessa tarkoitettu täydentävien päätelmien ilmoittaminen. Acron toimitti 21 päivänä kesäkuuta 2019 ja 28 päivänä kesäkuuta 2019 täydentäviä kirjallisia huomautuksia 27 päivänä toukokuuta 2019 ilmoitetuista täydentävistä päätelmistä ja väliaikaista polkumyyntimarginaalia koskevien laskelmien paikkansapitävyydestä. Näitä huomautuksia analysoitiin lopullisten päätelmien ilmoittamisen yhteydessä vain siltä osin kuin ne liittyivät yrityksille 27 päivänä toukokuuta 2019 toimitettuihin täydentäviin päätelmiin tämän tutkimuksen vireillepanoilmoituksen 7 kohdan toisen luetelmakohdan mukaisesti. Amerikan yhdysvaltojen hallitus toimitti 8 päivänä heinäkuuta 2019 kirjallisia huomautuksia alustavista päätelmistä. Lopullisten päätelmien ilmoittamisen yhteydessä komissio kehotti kaikkia asianomaisia osapuolia toimittamaan uudelleen mahdolliset huomautukset, jotka oli toimitettu väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa, vireillepanoilmoituksessa tai komission kanssa asiasta käydyssä tietojen vaihdossa vahvistettujen määräaikojen jälkeen, jos asianomaiset osapuolet pitivät sitä aiheellisena lopullisten päätelmien kannalta. Komissio tarkasteli kaikkia asianomaisilta osapuolilta saamiaan huomautuksia, jotka oli toimitettu ajoissa huomautuksina lopullisiin päätelmiin, myös huomautuksia, jotka toimitettiin 6 päivänä elokuuta 2019 venäläisille vientiä harjoittaville tuottajille ilmoitettujen täydentävien lopullisten päätelmien jälkeen.

([4]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2019/576, annettu 10 päivänä huhtikuuta 2019, väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Venäjältä, Trinidad ja Tobagosta ja Amerikan yhdysvalloista peräisin olevien urean ja ammoniumnitraatin seosten tuonnissa (EUVL L 100, 11.4.2019, s. 7).

(10) Komissio ilmoitti kaikille asianomaisille osapuolille niistä olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella se aikoi ottaa käyttöön lopullisen polkumyyntitullin Venäjältä, Trinidad ja Tobagosta ja Amerikan yhdysvalloista peräisin olevien urean ja ammoniumnitraatin seosten tuonnissa unioniin, jäljempänä 'lopullisten päätelmien ilmoittaminen'. Kaikille osapuolille annettiin määräaika, johon asti niillä oli mahdollisuus esittää huomautuksia lopullisista päätelmistä. Huomautuksia toimittivat kaikki vientiä harjoittavat tuottajat, Fertilizers Europe, Grupa Azoty Zaklady Azotowe Pulawy S. A., jäljempänä 'Grupa Azoty', käyttäjien järjestöt AGPB ja IFA, Amerikan yhdysvaltojen viranomaiset sekä Venäjän viranomaiset. Eurochemille, Acronille ja Venäjän viranomaisille järjestettiin kuuleminen komission yksikköjen kanssa, ja lisäksi Eurochem ja MHTL pyysivät kuulemista kauppaan liittyvissä menettelyissä kuulemisesta vastaavan neuvonantajan kanssa. Näille molemmille osapuolille järjestettiin kuuleminen 23 päivänä heinäkuuta 2019 kuulemisesta vastaavan neuvonantajan kanssa.

(11) Asianomaisten osapuolten toimittamia huomautuksia, myös myöhässä toimitettuja huomautuksia alustaviin päätelmiin (ks. 9 kappale), tarkasteltiin, ja ne otettiin aiheellisissa tapauksissa huomioon tässä asetuksessa.

1.5 **Otanta**

(12) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen useat osapuolet esittivät huomautuksia, jotka liittyivät unionin tuottajien otokseen. Otosta ei muutettu näiden huomautusten perusteella. Huomautusten luonne huomioon ottaen niitä käsitellään 4 ja 5 jaksossa.

(13) Koska otannasta ei esitetty muita huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 9–19 kappaleessa esitetyt päätelmät voitiin vahvistaa.

1.6 **Tutkimusajanjakso ja tarkastelujakso**

(14) Koska tutkimusajanjaksosta ja tarkastelujaksosta ei esitetty huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 26 kappaleessa esitetyt päätelmät voitiin vahvistaa.

2. **TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAINEN TUOTE**

2.1 **Tuotteen määritelmää koskevat väitteet**

(15) Unionin tuottajien Grupa Azoty ja Agropolychim esittämän pyynnön jälkeen komissio selvensi, että väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 33 kappaleessa tarkoitettu väite oli niiden molempien esittämä. Komissio vahvisti myös, että tutkimuksessa tuotteen määritelmän piiriin kuuluvat urean ja ammoniumnitraatin vesi- tai ammoniakkiliuosseokset, joissa voi olla lisäaineita ja jotka luokitellaan tällä hetkellä CN-koodiin 3102 80 00.

(16) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Fertilizers Europe, Grupa Azoty ja Agropolychim ilmaisivat olevansa huolissaan siitä, että mainitsemalla CN-koodin 3102 80 00 komissio saattaa tahattomasti aiheuttaa tarkasteltavana olevan tuotteen tuontia CN-koodien 3102 90 ja 3105 51 nojalla tullien välttämiseksi. Komissio toteaa, että valituksen tekijöiden toimittama tuotteen määritelmä kuvastaa täsmälleen CN-koodiin 3102 80 00 kuuluvia tuotteita, minkä vuoksi tarkasteltavana olevan tuotteen tuonti voidaan luokitella vain kyseiseen CN-koodiin tullitarkoituksia varten. Tuotteen ilmoittaminen minkä muun tahansa CN-koodin nojalla olisi petos.

2.2 **Päätelmät**

(17) Koska tuotteen määritelmästä ei esitetty muita huomautuksia, komissio vahvisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 27–34 kappaleessa esitetyt päätelmät, sellaisina kuin niitä selvennettiin edellä 15 kappaleessa.

3. **POLKUMYYNTI**

3.1 **Venäjä**

3.1.1 *Vientiä harjoittavat tuottajat*

(18) Koska Venäjän vientiä harjoittavien tuottajien kuvauksesta ja niiden jakelukanavista ei esitetty huomautuksia, komissio vahvisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 35–37 kappaleessa esitetyt päätelmät.

3.1.2 *Normaaliarvo*

(19) Normaaliarvon laskemista koskevat tarkemmat tiedot esitettiin väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 38–61 kappaleessa.

(20) Normaaliarvon laskemiseen liittyviä huomautuksia saatiin Venäjän viranomaisilta ja molemmilta venäläisiltä vientiä harjoittavilta tuottajilta. Pyyntöjä, jotka koskevat väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 38–41, 43–48 ja 50–51 kappaleessa esitettyä normaaliarvon laskentamenetelmää ja johdanto-osan 52–60 kappaleessa esitettyä maakaasun kustannuksiin liittyvää oikaisua, käsitellään selvyyden vuoksi erikseen.

(21) Normaaliarvon laskentamenetelmään liittyen molemmat venäläiset tuottajat pyysivät, että etuyhteydessä olevien kotimaisten kauppiaiden kautta kanavoituun myyntiin tehdään lisäoikaisuja muodostettaessa kotimaan noudettuna lähettäjältä -hintaa. Eurochem toisti pyyntönsä, jonka mukaan kotimaisen kauppiaan myynti-, yleis- ja hallintokustannukset olisi pitänyt vähentää. Se väitti lisäksi alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen, että myös kotimaisen kauppiaan voitto olisi pitänyt vähentää. Acron pyysi kuljetus- ja käsittelykustannusten vähentämistä sellaisen jakelukanavan osalta, jossa tavarat siirretään fyysisesti etuyhteydessä olevan kotimaisen kauppiaan varastoon.

(22) Kotimaisen noudettuna lähettäjältä -hinnan laskemista varten komissio piti kotimaisia tuottajia ja kotimaisia kauppiaita yhtenä taloudellisena yksikkönä perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Sen vuoksi hintaa ei oikaista kauppiaan myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten ja voiton huomioon ottamiseksi. Sitä ei myöskään oikaista tuotantopaikan ja yrityksen varaston välillä syntyneiden kustannusten huomioon ottamiseksi, vaikka kyseessä olisikin etuyhteydessä olevan kauppiaan varasto, koska on yrityksen oma päätös, lähetetäänkö tavarat suoraan asiakkaille vai ensin etuyhteydessä olevan kauppiaan varastoon. Sen vuoksi kotimaan hintoihin tehtäviä oikaisuja koskevat pyynnöt hylättiin.

(23) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Acron toisti pyyntönsä sellaisten kuljetus- ja käsittelykustannusten vähentämisestä, jotka liittyvät tavaroiden siirtämiseen tuotantopaikan ja etuyhteydessä olevan kotimaisen kauppiaan varaston välillä. Yritys esitti vielä lisäpyynnön etuyhteydessä olevan kotimaisen kauppiaan myynti-, yleis- ja hallintokustannusten ja voiton vähentämisestä. Se ei kuitenkaan esittänyt mitään uutta näyttöä tai argumentteja, jotka olisivat muuttaneet 22 kappaleessa esitetyn komission päätelmän yhdestä taloudellisesta yksiköstä kotimarkkinoilla.

(24) Acron toi lisäksi esiin menoista, jotka liittyvät tavaroiden kuljettamiseen tuotantopaikan ja etuyhteydessä olevan kotimaisen kauppiaan varaston välillä, että koska näitä menoja ei vähennetty kotimarkkinahinnasta, niitä ei olisi pitänyt vähentää myöskään myynti-, yleis- ja hallintokustannuksista, joita käytettiin normaaliarvon laskemisessa.

(25) Tämä yrityksen väite hyväksyttiin. Komissio laski uudelleen Acronin normaaliarvon ja korotti yrityksen myynti-, yleis- ja hallintokustannuksia pyydetyn mukaisesti. Myynti-, yleis- ja hallintokustannusten korottamisesta huolimatta kaikki Acronin kotimaiset liiketoimet olivat kuitenkin kannattavia, minkä vuoksi polkumyyntimarginaali ei muuttunut. Kyseisten laskelmien korjaaminen ilmoitettiin Acronille osana täydentäviä lopullisia päätelmiä.

(26) Lisäksi molemmat venäläiset vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että normaaliarvon ja vientihinnan vertailua ei tehty samassa kaupan portaassa, koska etuyhteydessä olevia kotimaisia kauppiaita kohdellaan yhtenä taloudellisena yksikkönä, minkä vuoksi niiden myynti-, yleis- ja hallintokustannuksia ja voittoa ei vähennetä kotimarkkinahinnasta, kun taas etuyhteydessä olevia kauppiaita kolmansissa maissa tai EU:ssa ei kohdella yhtenä taloudellisena yksikkönä, minkä vuoksi kyseiset hinnan oikaisut tehdään.

(27) Tämä väite hylätään. Komissio toteaa ensinnäkin, että väite ei liity kaupan porrasta koskevaa oikaisuun. Molemmat yritykset vastustavat pikemminkin normaaliarvon ja vientihinnan määrittämistä. Komissio toteaa, että etuyhteydessä olevien kotimaisten kauppiaiden myynti- yleis- ja hallintokustannuksia ja voittoa ei ole vähennetty, jotta saataisiin asianmukaisesti esiin kotimarkkinoilla maksettu tai maksettavaksi tuleva hinta normaaliarvon määrittämistä varten. Jotta voitaisiin määrittää luotettava vientihinta unionin rajalla, jos asiaan liittyy vientiä harjoittaviin tuottajiin etuyhteydessä olevia väliportaan kauppiaita, vientihinta on muodostettava laskennallisesti sen hinnan perusteella, jolla tuodut tuotteet ensin jälleenmyytiin riippumattomalle ostajalle perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti; kyseisessä artiklassa myös todetaan, että tuonnin ja jälleenmyynnin välisten kaikenlaisten kustannusten, myös etuyhteydessä olevien kauppiaiden myynti- hallinto- ja yleiskustannusten ja voiton, huomioon ottamiseksi tehdään oikaisuja.

(28) Eurochem esitti lisäpyynnön yhden sen tuottajan myynti-, yleis- ja hallintokustannuksista, joita käytettiin normaaliarvon laskemisessa.

(29) Komissio käytti väliaikaisissa laskelmissa kyseisen tuottajan kyselyvastauksessaan toimittamien kotimaan myynti-, yleis- ja hallintokustannusten alkuperäistä tasoa. Paikan päällä tehdyssä tarkastuksessa tarkasteltiin tiettyjen yleiskustannusten erilaista jakautumista, ja myynti-, yleis- ja hallintokustannusten jakautumisesta saatiin vaihtoehtoinen versio jatkotarkastelua varten. Komissio kuitenkin päätti alustavasti, että yrityksen alkuperäinen vastaus ja myynti-, yleis- ja hallintokustannusten jakautuminen kotimaan ja vientimyyntiin heijasteli tarkemmin kustannusten jakautumista.

(30) Alustavien ja lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa Eurochem toimitti lisänäyttöä myynti-, yleis- ja hallintokustannusten jakautumisesta kotimarkkinamyynnin lisäksi myös vientimyyntiin. Kyseinen näyttö osoitti, että kustannukset eivät liittyneet pelkästään kotimarkkinamyyntiin, joten komissio hyväksyi pyynnön ja oikaisi polkumyyntimarginaalia vastaavasti. Korjatut laskelmat ilmoitettiin Eurochemille osana täydentäviä lopullisia päätelmiä.

(31) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Acron esitti lisäväitteen normaaliarvon laskemisesta. Yritys väitti, että sen tapauksessa normaaliarvon laskemisessa ei pitäisi käyttää kotimarkkinahintaa, koska se ei tapahtunut tavanomaisessa kaupankäynnissä.

(32) Acronin väite vaikuttaa perustuvan väärinymmärrykseen siitä, mitä komissio teki. Komissio ei laskenut normaaliarvoa kyseisen yrityksen kotimarkkinamyynnin perusteella vaan muodosti normaaliarvon laskennallisesti perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan mukaisesti, koska kotimarkkinamyynti ei ollut edustavaa määrän suhteen. WTO-paneelin asiaa koskevan päätöksen ([5]) mukaisesti tavanomaisessa kaupankäynnissä tapahtuneiden kotimarkkinaliiketoimien myynti-, yleis- ja hallintokustannuksia ja voittoa käytettiin kuitenkin normaaliarvon muodostamiseen. Toisin kuin yritys väitti, kotimarkkinamyynnin katsottiin tapahtuneen tavanomaisessa kaupankäynnissä, koska se oli kannattavaa. Sen vuoksi komissio hylkäsi tämän väitteen.

(33) Maakaasun kustannusten oikaisun osalta Venäjän viranomaiset ja kaksi venäläistä vientiä harjoittavaa tuottajaa toistivat aiemmat huomautuksensa ja väitteensä seuraavista seikoista:

a) tehty kustannusten oikaisu oli vastoin WTO:n sääntöjä;

b) maakaasun hinnat Venäjällä eivät ole vääristyneet. Asianomaisten osapuolten mukaan maakaasun hinta Venäjällä kuvastaa tavanomaisia markkinaolosuhteita;

c) oikaisussa käytettiin väärää menetelmää, koska asianomaisten osapuolten mukaan mahdollista oikaisua olisi sovellettava vain kaasun hintaan eikä siihen liittyviin kuljetuskustannuksiin ja lisämaksuja koskeva voittomarginaali olisi laskettava eri tavalla;

d) oikaisun soveltaminen myös Gazpromista riippumattomilta kotimaisilta toimittajilta hankittuun maakaasuun;

e) Waidhaus-hinnan asianmukaisuus oikaisussa käytettynä vertailuarvona.

(34) Ensimmäisestä väitteestä komissio huomauttaa, että WTO:n paneeli Venäjän ja Ukrainan välisessä kiistassa ([6]), jonka asianomaiset osapuolet ottivat esiin, hylkäsi Ukrainan tekemän kaasun hinnan oikaisun. Paneeli totesi, että Ukrainan viranomaiset eivät esittäneet riittäviä perusteita sille, että kaasun Venäjän kotimarkkinahinta olisi voitu jättää huomiotta, eivätkä tehneet riittäviä oikaisuja sen varmistamiseksi, että korvaava kaasun hinta kuvastaisi kustannuksia Venäjällä. Näin ollen suurin rikkomus, jonka paneeli totesi, ei ole aineellinen vaan lähinnä menettelyllinen. Toisin sanoen paneeli ei hylännyt mahdollisuutta soveltaa oikaisua kaasun kustannuksiin, mutta katsoi, että Ukraina ei ollut perustellut hylkäystä riittävästi kyseisessä tapauksessa. Tämä vuoksi WTO-asiaan liittyvät väitteet vaikuttavat olevan merkityksettömiä tämän tutkimuksen kannalta.

(35) Asianomaiset osapuolet viittasivat myös valituselimen päätökseen asiassa *European Union – Anti-Dumping Measures on Biodiesel from Argentina (DS473)*. Viittaus ei kuitenkaan ole relevantti. Komissio toteaa, että tosiasialliset olosuhteet, jotka johtivat kiistaan asiassa DS473, eroavat nyt käsillä olevan tapauksen tosiasiallisista olosuhteista. Argentiinasta peräisin olevaa biodieseliä koskevassa tapauksessa komissio oikaisi kotimaisten raaka-aineiden kustannuksia raaka-aineisiin ja biodieseliin sovellettavien eri vientiverojen perusteella. Nyt käsillä olevassa tapauksessa komissio päätteli, että valtio vääristi kaasun kustannuksia jäljempänä 36 kappaleessa esitetyistä syistä (pääpiirteissään valtion puuttuminen kaasun hinnanmuodostukseen Venäjällä ei rajoitu vientiveroon, vaan sen rooli on hallitsevampi). Komissio toteaa, että yleinen tuomioistuin piti myös komission tekemää oikaisua biodiesel-tapauksessa laittomana ja biodiesel-tapauksen olosuhteita erilaisina kuin olosuhteita Venäjän kaasumarkkinoilla, joista se totesi, että kaasun hintaan tehty oikaisu oli perusteltu. Yleinen tuomioistuin totesi siis asiassa T-111/14, Unitec Bio v. neuvosto, 49 ja 50 kohdassa seuraavasti: *"49) Tältä osin on syytä muistuttaa, että unionin yleinen tuomioistuin katsoi 7.2.2013 annetun tuomion Acron ja Dorogobuzh v. neuvosto (T-235/08, ei julkaistu, EU:T:2013:65)*

([5]) DS337 European Communities – Anti-Dumping Measure on Farmed Salmon from Norway.
([6]) DS493 – Ukraine – Anti-Dumping Measures on Ammonium Nitrate.

44 kohdassa, että kun otetaan huomioon, että Venäjän säännöstön mukaan maakaasua oli toimitettava asianomaisille tuottaja-viejille hyvin alhaiseen hintaan, kyseisellä tuomiolla ratkaistussa asiassa kyseessä olleen tuotteen tuotantokustannuksiin oli vaikuttanut Venäjän kotimaan markkinoiden vääristyminen kaasun hinnan osalta, koska tämä hinta ei määräytynyt markkinavoimien mukaisesti. Se katsoi siten, että toimielimet olivat perustellusti voineet päätellä, että jotain tekijää mainittuun tuomioon johtaneen asian kantajien kirjanpitomerkinnöissä ei voitu pitää kohtuullisena ja että siten se oli oikaistava käyttämällä muita markkinoilta peräisin olevia lähteitä, joiden ne katsoivat olevan edustavampia. 50) Kuten kantaja kuitenkin perustellusti huomauttaa, toisin kuin 7.2.2013 annetulla tuomiolla Acron ja Dorogobuzh v. neuvosto (T-235/08, ei julkaistu, EU:T:2013:65) ratkaistun asian tilanteessa, asiakirja-aineistosta ei ilmene, että pääasiallisten raaka-aineiden hinnat Argentiinassa olisivat olleet välittömän sääntelyn kohteena. Toimielinten mainitsemassa eriytetyn vientiveron järjestelmässä nimittäin vain säädetään verokannaltaan erisuuruisista vientiveroista pääasiallisille raaka-aineille ja biodieselille."

(36) Asianomaisten osapuolten esittämistä lisäväitteistä huolimatta komissio voi tiettyjen kiistattomien tosiseikkojen perusteella päätellä, että maakaasun markkinat Venäjällä ovat vääristyneet (ks. väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 53 kappale). Nämä tosiseikat ovat pääasiassa seuraavat: i) maakaasun kotimarkkinoiden enimmäishintaa sääntelee valtio Gazpromin osalta, joka on edelleen kiistämättä suurin maakaasun tuottaja ja myyjä Venäjällä ja omistaa kaasuputket, ii) kaasuun sovelletaan 30 prosentin vientiveroa, iii) Venäjän hallitus sääntelee kuljetuksen ja logististen tukipalvelujen hintoja sekä toimitus- ja palvelumaksuja ja iv) valtio sääntelee maakaasun hintoja Venäjällä paitsi federaation lakien myös poliittisten tavoitteiden kautta.

(37) Edellä olevasta iv alakohdasta voidaan todeta, että kotimainen hinta vahvistetaan käyttämällä kaasun hinnoittelukaavaa tai määritetään indeksoimalla, jolloin käytettävä indeksi julkaistaan säännöllisesti Venäjän talouskehitysministeriön laatimassa sosioekonomisen kehityksen ennusteessa, kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 215 kappaleessa todettiin. Samassa asiakirjassa todetaan ([7]), että kaasun hinnan kohoamisen rajoittamiseksi ehdotetaan Gazpromin investointiohjelman optimointia ja samalla kaasunkulutuksen kasvattamiseksi Venäjällä kehitetään ja pannaan täytäntöön mekanismi UGSS:n kapasiteetin pakollista laajentamista varten ja velvoitetaan Gazprom tekemään asianmukaisia investointeja ensisijaisena seikkana. Ennusteessa mainitaan myös tarve panna täytäntöön erilainen kuljetuskustannusten jakomenetelmä kotimaan ja vientimyynnin välillä määritettäessä kuljetushintoja.

(38) Väitettä, jonka mukaan Venäjän valtion sääntelemä kotimarkkinoiden hinta kattaa Gazpromin kustannukset, ei voitu todentaa, koska Venäjän viranomaiset eivät toimineet yhteistyössä tässä menettelyssä. Venäläisten vientiä harjoittavien tuottajien (ns. Brattle-raportissa) esittämät väitteet perustuvat Gazpromin kokonaiskustannusten arvioihin eivätkä tosiasiallisiin lukuihin. Ne väittivät vielä, että erään toinen venäläisen tuottajan, jolla on vain kotimarkkinamyyntiä ja saman tasoiset kotimarkkinahinnat kuin Gazpromilla, toiminta on kannattavaa, mutta tässä jätetään huomiotta se, että yritysten kustannukset saattavat olla täysin eritasoiset ja niiden kustannusrakenteet erilaiset.

(39) Kolmannesta väitteestä on syytä huomata, että vertailuarvolla korvataan vain raaka-aineiden kustannukset. Nykyisessä menetelmässä komissio käytti kuljetuskustannusten (unionin rajalta takaisin venäläiselle kaasun toimittajalle) perustana arvioita. Kuljetuskustannukset Venäjällä kaasun toimittajalta vientiä harjoittaville tuottajille ja muut lisämaksut perustuvat kuitenkin mahdollisuuksien mukaan vientiä harjoittavien tuottajien toimittamiin tosiasiallisiin lukuihin. Kuten 36 kappaleessa todetaan, Venäjän hallitus sääntelee näitä kustannuksia, mutta saatavilla ei ollut riittävästi näyttöä, jonka perusteella olisi voitu päätellä, että myös nämä kustannukset olisivat vääristyneitä valtion harjoittaman sääntelyn takia, toisin kuin kaasun hintojen tapauksessa. Komissio tarkasti, että vientiä harjoittavien tuottajien toimittamat luvut tulivat samasta lähteestä kuin valituksessa käytetyt luvut (federaation tariffipalvelun hinnat). Koska vientiä harjoittavien tuottajien toimittamia lukuja pidettiin tuoreimpina asianomaisten osapuolten toimittamista luvuista, komissio hyväksyi ne.

(40) Neljännestä väitteestä voidaan todeta, kuten jo väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 55 kappaleen c alakohdassa selitettiin, että kaasun hinnan oikaisua sovelletaan kaikkiin venäläisen kaasun kotimaan ostoihin riippumatta siitä, onko Gazprom toimittaja. Komission päätelmää, jonka mukaan Gazprom asettaa hinnat Venäjän markkinoilla, tukee yrityksen määräävä markkina-asema, ja sen vahvistavat selvästi Venäjän kotimarkkinoilla Gazpromin tärkeimmän (markkinaosuudella mitattuna) yksityisen kilpailijan, Novatekin ([8]), tarkastetut

([7]) Asiakirjan 3.2 jakso.
([8]) Ks. väliaikaista tullia koskevan asetuksen alaviite 8.

tilinpäätöstiedot. Sen vuoksi Gazpromin vääristyneesti hinnoiteltu maakaasun myynti vaikuttaa muiden maakaasun toimittajien hintatasoon Venäjällä, ja ne myyvät ajoittain jopa hieman Gazpromin hintoja alemmilla hinnoilla.

(41) Mitä tulee kaasun hinnan oikaisussa käytettyyn vertailuarvoon, alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen toimitetut huomautukset eivät muuttaneet komission kantaa, ja se pitää edelleen ns. Waidhaus-hintaa asianmukaisena vertailuarvona. Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 55 kappaleen d alakohdassa ja 58 kappaleessa selitetään, hinta oli lähellä muita tärkeitä hintanoteerauksia Euroopassa ja sen käyttö vertailuarvona sai vahvistusta tuomioistuimen tuomioista ([9]). Waidhausiin viedyn maakaasun ja Venäjällä kulutetun maakaasun eri lämpöarvo ei tee niistä eri tuotteita, ja tämä otettiin huomioon erillisellä oikaisulla.

(42) Ottaen huomioon 34–41 kappaleen komissio päätteli, että alustavassa vaiheessa maakaasuun sovellettu kustannusten oikaisu samoin kuin käytetty menetelmä ovat WTO:n sääntöjen mukaisia Venäjän kaasumarkkinoiden erityistilanteen vuoksi.

(43) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen molemmat venäläiset vientiä harjoittavat tuottajat toistivat joitakin väitteistään, jotka koskivat sitä, onko kyseinen oikaisu WTO:n sääntöjen mukainen, ja Gazpromin hallitsevaa asemaa Venäjän maakaasumarkkinoilla. Ne eivät kuitenkaan esittäneet mitään uutta näyttöä tai argumentteja, jotka olisivat muuttaneet 42 kappaleessa esitetyn komission päätelmän.

(44) Asianomaiset osapuolet väittivät vielä, että mittayksikköjen muuntosuhde, kuljetuskustannuksia ja jakelijoiden voittomarginaalia koskevat oikaisut sekä oikaistuun kaasun hintaan sisällytetty 30 prosentin vientivero olivat virheellisiä.

(45) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Eurochem väitti lisäksi, että kuljetuskustannusten oikaisua koskevissa laskelmissa käytettiin virheellistä vaihtokurssia. Yritys väitti myös, että Saksan verkkomaksujen osalta olisi tehtävä lisäoikaisu.

(46) Edellä esitettyjen huomautusten perusteella tehtiin seuraavat korjaukset:

a) Waidhaus-hinnoittelussa maakaasusta käytetty mittayksikkö on miljoonaa brittiläistä lämpöyksikköä (mmBtu). Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen saatujen huomautusten seurauksena muuntosuhde muutettiin niin, että 1 mmBtu = 31,899 kuutiometriä.

b) Kuljetuskustannuksia koskevaa oikaisua muutettiin siten, että siinä otettiin huomioon venäläisten tuottajien Venäjällä maksamat tosiasialliset kuljetuskustannukset. Waidhausista ([10]) takaisin Venäjän rajalle suuntautuvan kuljetuksen kustannuksia koskevassa oikaisussa komissio käytti kuitenkin valituksessa toimitettuja lukuja; Brattle-raportin lukuja ei pidetty tarkempina, koska niissä viitattiin lähteisiin, joissa käytetään ennen tutkimusajanjaksoa kerättyjä tietoja. Kuljetuskustannukset Venäjän rajalta Venäjän kaasukentille, joista vientiä harjoittavat tuottajat hankkivat maakaasun, perustuvat säänneltyyn tariffiin ([11]);

c) Alustavissa laskelmissa jakeluun sovellettua 15 prosentin voittomarginaalia tarkistettiin alaspäin 1–5 prosenttiin. Voittomarginaalin laskemisessa otettiin huomioon kaikki muut kustannukset kuin kaasun kustannukset ja kuljetuskustannukset (mukaan lukien siirto). Tutkimusajanjakson aikana ostetun kaasun tosiasiallisia lisämaksuja käytettiin mahdollisuuksien mukaan, ja jos tietoja ei ollut saatavilla, käytettiin kohtuullista arviota, kuten yrityskohtaisissa erillisissä päätelmissä selitetään. Komissio hylkäsi Eurochemin väitteen, jonka mukaan kotimaisia voittomarginaaleja ei pitäisi soveltaa, koska kaasun venäläisessä vientihinnassa ei oteta huomioon voittomarginaalia, siitä syystä, että säännellyn vientihinnan laskelmissa ei oteta huomioon tällaisia kustannuksia ([12]) eikä voittomarginaalista esitetty näyttöä;

([9]) Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto), 7.2.2013, EuroChem Mineral and Chemical Company OAO (EuroChem MCC) v. Euroopan unionin neuvosto, T- 84/07, ECLI:EU:T:2013:64, ja unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) tuomio, 7.2.2013. Acron OAO v. Euroopan unionin neuvosto. T-118/10, ECLI:EU:T:2013:67.

([10]) Waidhaus on venäläis-saksalaisen kaasun viitehinta; siellä yhdistyy eri putkia Venäjältä Saksaan, ja se kuvastaa CIF-hintaa Saksan rajalla.

([11]) ФЕДЕРАЛЬНАЯ СЛУЖБА ПО ТАРИФАМ ПРИКАЗ, от 8 июня 2015 года N 216-э/1, Об утверждении тарифов на услуги по транспортировке газа по магистральным газопроводам ОАО "Газпром", входящим в Единую систему газоснабжения, для независимых организаций (с изменениями на 14 февраля 2018 года), (Federal Tariff Service Order of 8 June 2015 No 216-e/1 On approval of tariffs for gas transportation services through gas pipelines of PJSC Gazprom included in the Unified Gas Supply System, for independent organizations (with amendments of 14 February 2018).
http://docs.cntd.ru/document/420282257.

([12]) ФЕДЕРАЛЬНАЯ СЛУЖБА ПО ТАРИФАМ ПРИКАЗ от 9 июля 2014 г. N 1142-э ОБ УТВЕРЖДЕНИИ ПОЛОЖЕНИЯ ОБ ОПРЕДЕЛЕНИИ ФОРМУЛЫ ЦЕНЫ ГАЗА, (Federal Tariff Service Order of 9 July 2014 No 1142-e ON THE APPROVAL OF THE PROVISION FOR THE DETERMINATION OF THE GAS PRICE FORMULA)
Saatavilla osoitteessa http://www.gazprom.com/f/posts/98/377922/prikaz_1142-e.pdf (sivustolla käyty viimeksi 31.7.2019).

d) pyyntö, joka koski 30 prosentin vientiveron vähentämistä vertailuhinnasta, hylättiin; vero on yksi toimenpiteistä, joka on vääristänyt maakaasun markkinoita Venäjällä, joten on kohtuullista olettaa, että kaasun kotimarkkinahinta olisi vähintään 30 prosenttia korkeampi ilman vientiveroa. Koska se on osa Venäjältä peräisin olevan kaasun kustannuksia unionin markkinoilla, se on osa perusvertailuhintaa.

e) väite, joka koski kuljetusta koskevan oikaisun laskemisessa käytettyä vaihtokurssia, hyväksyttiin ja laskelmia muutettiin vastaavasti;

f) pyyntöä oikaisun tekemisestä Saksan verkkomaksujen osalta ei pidetty relevanttina, koska Waidhaus-hinta on CIF-hinta Saksan rajalla (eikä siinä näin ollen oteta huomioon Saksan verkkomaksuja).

(47) Kaasua koskevan oikaisun tarkistetut laskelmat toimitettiin venäläisille vientiä harjoittaville tuottajille erikseen sekä lopullisten päätelmien ilmoittamisen vaiheessa että täydentävien lopullisten päätelmien yhteydessä sen jälkeen, kun oli tehty tarkistuksia 45 kappaleessa ja 46 kappaleen b, c ja e alakohdassa kuvattujen huomautusten perusteella. Oikaisu ei vaikuttanut Acronin normaaliarvoon, koska vain oikaistujen valmistuskustannusten korottaminen tasolle, joka tekisi Acronin joistakin kotimaisista liiketoimista tutkimusajanjaksolla kannattamattomia, johtaisi polkumyyntimarginaalin muuttumiseen, kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 61 kappaleessa selitetään. Eurochemin normaaliarvoa oikaistiin lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esitettyjen huomautusten seurauksena, mutta tarkistettu kaasun kustannusten oikaisu ei muuttanut Eurochemin normaaliarvoa, eikä sillä näin ollen ollut vaikutusta polkumyyntimarginaalin laskemiseen.

(48) Koska normaaliarvosta ei esitetty muita huomautuksia, komissio vahvisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 38–61 kappaleessa esitetyt päätelmät, sellaisina kuin niitä selvennettiin edellä 17–38 kappaleessa.

3.1.3 *Vientihinta*

(49) Vientihinnan laskemista koskevat tarkemmat tiedot esitettiin väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 62–65 kappaleessa.

(50) Ensinnäkin on huomattava, että komissio hyväksyi Eurochemin pyynnön laskea erilliset polkumyyntimarginaalit ryhmän kahdelle vientiä harjoittavalle tuottajalle, koska yritys toimitti tietoja, joiden perusteella myynti voitiin eritellä tuottajan mukaan. Erittely voitiin tehdä siitä huolimatta, että osallisena oli useita kauppayhtiöitä ja näiden kahden tuottajan kustannukset, myös unioniin suuntautuvan viennin myyntikustannukset, erosivat toisistaan. Erilliset polkumyyntimarginaalit yhdistettiin tämän jälkeen Eurochem-ryhmän painotetuksi keskimääräiseksi marginaaliksi unioniin suuntautuvan myynnin määrän perusteella. Eurochemille ilmoitettiin erilliset päätelmät uusista tuottajakohtaisten polkumyyntimarginaalien laskelmista. Uusissa laskelmissa komissio otti huomioon tarpeen mukaan yrityksen tekniset huomautukset laskelmista.

(51) Toinen venäläinen vientiä harjoittava tuottaja väitti, että sen vientihintaan tehtävässä oikaisussa siihen Sveitsissä etuyhteydessä olevan viejän ja Ranskassa etuyhteydessä olevan tuojan osalta pitäisi vähentää tosiasiallinen voitto eikä arviota kohtuullisesta voitosta. On kuitenkin syytä huomata, että kyseisten yritysten tosiasiallinen voitto perustuu siirtohintoihin. Siksi komissio hylkäsi tämän väitteen.

(52) Yritys väitti vielä, että komissio laski virheellisesti laimennuskustannukset, koska laimennetun tuotteen vientihinnan muodostamiseksi käytettyihin liiketoimien volyymiin sovellettua muuntosuhdetta olisi pitänyt soveltaa myös laimennetun tuotteen liiketoimien arvoon. Viedyn tuotteen ja laimennetun tuotteen hintaerot tulevat kuitenkin jo esiin liiketoimien volyymin muuntosuhteessa, koska muuntamisella korotetaan laimennetun tuotteen yksikköhinta laimentamattoman tuotteen hintaiseksi. Näin ollen tämä pyyntö hylättiin.

(53) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Acron väitti, että komissio laski kahteen kertaan Ranskassa siihen etuyhteydessä olevan tuojan laimennuskustannukset, koska nämä menot oli väitteen mukaan vähennetty myyntihinnasta muttei yrityksen myynti-, yleis- ja hallintokustannuksista. Laimennuskustannukset kuitenkin vähennettiin myynti-, yleis- ja hallintokustannuksista ([13]), toisin kuin yritys väitti.

([13]) Ranskassa paikan päällä tehdyn tarkastuksen todisteet 2 ja 13.

(54) Yritys väitti lisäksi, että siihen etuyhteydessä oleva ranskalainen tuoja oli perustettu vasta juuri ennen tutkimusajanjaksoa ja aloitti myynnin vasta tutkimusajanjakson viimeisellä neljänneksellä. Sen vuoksi komission olisi yrityksen mukaan oikaistava vientihintaa vain myynti-, yleis- ja hallintokustannusten neljänneksen osalta.

(55) Yrityksellä oli yleis- ja hallintokustannuksia koko tutkimusajanjakson ajalta. Koska yritys toimi ainoastaan urean ja ammoniumnitraatin seosten ostojen, laimennuksen ja jälleenmyynnin alalla, myynti-, yleis- ja hallintokustannukset liittyivät tarkasteltavana olevaan tuotteeseen, vaikka menot syntyivätkin ennen ensimmäistä myyntiä. Tämän vuoksi väite hylättiin.

(56) Täydentävien lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen yksi venäläinen vientiä harjoittava tuottaja väitti vielä, että komission ei pitäisi vähentää etuyhteydettömän tuojan 4 prosentin voittomarginaalia siihen etuyhteydessä olevan saksalaisen kauppiaan myyntihinnoista riippumattomille asiakkaille EU:ssa. Tuottaja väitti, että saksalainen yksikkö ei toiminut etuyhteydettömänä tuojana riippumattomille asiakkaille EU:ssa suuntautuvaa myyntiä varten, koska se ei hoitanut muodollisuuksia, jotka liittyvät tarkasteltavana olevan tuotteen tuontiin EU:n markkinoille.

(57) Komissio huomautti, että etuyhteydessä olevaa saksalaista kauppiasta pidettiin etuyhteydessä olevana tuojana, koska se suoritti kaikki tuojan toiminnot. Näin ollen jälleenmyyntihinnan pitäisi kattaa tuojan myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset sekä voitto, mikä juuri onkin kyseinen oikaisu. Oikaisua tehdessään komissio ei tehnyt tarkkaa liiketoimikohtaista tai asiakaskohtaista analyysia siitä, mitä toimia yritys toteutti tiettyjen tuonti- ja jälleenmyyntitapahtumien osalta. Tämän vuoksi väite hylättiin.

(58) Koska vientihinnasta ei esitetty muita huomautuksia kuin ne, joita käsitellään edellä 41–44 kappaleessa, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 62–65 kappaleessa esitetyt päätelmät voitiin vahvistaa.

3.1.4 *Vertailu*

(59) Koska normaaliarvon ja vientihinnan vertailusta ei esitetty muita huomautuksia kuin ne, joita käsitellään 3.1.2 ja 3.1.3 kohdassa, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 66–67 kappaleessa esitetyt päätelmät voitiin vahvistaa.

3.1.5 *Polkumyyntimarginaalit*

(60) Komissio otti huomioon asianomaisten osapuolten huomautukset ja laski uudelleen Venäjää koskevat polkumyyntimarginaalit 17–47 kappaleessa esitetyn mukaisesti.

(61) Lopulliset polkumyyntimarginaalit – ilmaistuina prosentteina CIF-hinnasta unionin rajalla tullaamattomana – ovat seuraavat:

Yritys	Lopullinen polkumyyntimarginaali
Acron-ryhmä	31,9 %
Eurochem-ryhmä	20,0 %
Kaikki muut yritykset	31,9 %

(62) Yksilöllisten polkumyyntimarginaalien laskelmat, joissa otettiin huomioon lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen venäläisten vientiä harjoittavien tuottajien esittämien huomautusten seurauksena tehdyt korjaukset ja oikaisut, ilmoitettiin kyseisille yrityksille.

3.2 **Trinidad ja Tobago**

3.2.1 *Normaaliarvo*

(63) Normaaliarvon laskemista koskevat tarkemmat tiedot esitetään väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 74–79 kappaleessa.

(64) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa Methanol Holdings (Trinidad) Limited, jäljempänä 'MHTL', toisti useita teknisiä, yrityskohtaisia väitteitä, jotka koskivat normaaliarvon muodostamista ja erityisesti laskelmissa käytettäviä tuotantokustannuksia, myynti-, yleis- ja hallintokustannuksia ja voittoa.

(65) Komissio tutki näitä väitteitä. Yksi väitteistä liittyi väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 78 kappaleessa käsiteltyyn kysymykseen (jonka komissio oli hyväksynyt). Koska MHTL:n uusi väite oli ristiriidassa sen alkuperäisen väitteen kanssa eikä muutoksen tueksi esitetty näyttöä, väite hylättiin. Komissio totesi yhden väitteistä perustelluksi. Näin ollen komissio mukautti normaaliarvoa koskevia laskelmia. Huomautukset koskivat laskelmissa käytettyjä yrityskohtaisia tietoja ja niitä käsiteltiin luottamuksellisina, koska ne liittyivät tuotantokustannuksiin ja myynti-, yleis- ja hallintokustannuksiin, joten niiden hylkäämisen tai hyväksymisen syyt selitettiin asianomaiselle osapuolelle erillisissä päätelmissä.

3.2.2 *Vientihinta*

(66) Vientihinnan laskemista koskevat tarkemmat tiedot esitetään väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 80–82 kappaleessa.

(67) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen MHTL:n esittämät huomautukset sisälsivät useita teknisiä, yrityskohtaisia väitteitä, jotka koskivat vientihinnan laskemista, etenkin vientihinnan määrittämiseen käytettäviä tietoja ja hintaan tuonnin ja jälleenmyynnin välillä aiheutuneiden kustannusten perusteella tehtyjä oikaisuja.

(68) Komissio tutki näitä väitteitä ja totesi jotkin niistä perustelluiksi. Näin ollen komissio mukautti vientihintaa koskevia laskelmia. Huomautukset koskivat laskelmissa käytettyjä yrityskohtaisia tietoja ja niitä käsiteltiin luottamuksellisina, koska ne liittyivät siirtohintoihin ja muihin kustannuksiin, joten niiden hylkäämisen tai hyväksymisen syyt selitettiin asianomaiselle osapuolelle erillisissä päätelmissä.

3.2.3 *Vertailu*

(69) Koska vertailusta ei esitetty huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 83 ja 84 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistettiin.

3.2.4 *Polkumyyntimarginaalit*

(70) Komissio otti huomioon MHTL:n huomautukset ja laski uudelleen Trinidadia ja Tobagoa koskevat polkumyyntimarginaalit edellä 50–57 kappaleessa esitetyn mukaisesti.

(71) Lopulliset polkumyyntimarginaalit – ilmaistuina prosentteina CIF-hinnasta unionin rajalla tullaamattomana – ovat seuraavat:

Yritys	Lopullinen polkumyyntimarginaali
Methanol Holdings (Trinidad) Limited	55,8 %
Kaikki muut yritykset	55,8 %

(72) MHTL:ää koskevista polkumyyntilaskelmista ei saatu huomautuksia lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen.

3.3 **Yhdysvallat**

3.3.1 *Normaaliarvo*

(73) Normaaliarvon laskemista koskevat tarkemmat tiedot esitetään väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 90–98 kappaleessa.

(74) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa CF Industries Holdings, jäljempänä 'CFI', väitti, että komissio jätti alustavasti virheellisesti huomiotta sen pyynnön vahvistaa kotimarkkinamyynnin kannattavuus erikseen kunkin tuotantolaitoksen tuotantokustannusten perusteella päätellessään, että kannattavuuden määrittäminen tavanomaisessa kaupankäynnissä tehdään oikeussubjektin tasolla.

(75) CFI katsoi, että tälle ei ollut oikeudellisia perusteita, koska unionin tuomioistuin asiassa *Alumina* ([14]) katsoi, että polkumyynnin vastaisen perusasetuksen 2 artiklaan ei sisälly tyhjentävää luetteloa menetelmistä, joiden perusteella olisi mahdollista määrittää, veloitettiinko hinnat tavanomaisessa kaupankäynnissä, ja että tavanomaista kaupankäyntiä määrittäessään komission olisi tutkittava myydyn tuotteen kannattavuutta sen tuotantokustannuksiin nähden.

(76) Lisäksi CFI viittasi komission lähestymistapaan aiemmissa tutkimuksissa ([15]), joissa komissio oli tavallisesti käyttänyt tehdaskohtaisia tuotantokustannuksia kotimarkkinamyynnin kannattavuuden määrittämiseksi.

(77) CFI väitti vielä toimittaneensa tietoja, joiden perusteella on mahdollista jäljittää tuotteen myyntitapahtumat siihen tuotantolaitokseen, jossa tuote on valmistettu.

(78) Komissio tarkasteli 74–77 kappaleessa esitettyjä väitteitä ja totesi, että *Alumina*-tuomiossa tuomioistuin vain totesi, että polkumyynnin vastaisen perusasetuksen 2 artiklaan ei sisälly tyhjentävää luetteloa niistä menetelmistä, joita voidaan käyttää sen määrittämiseksi, onko kotimarkkinamyynti tapahtunut tavanomaisessa kaupankäynnissä. Tuomioistuin ei kuitenkaan velvoittanut komissiota tarkastelemaan yrityksen osia, jotka eivät muodosta erillistä oikeussubjektia.

(79) Lisäksi CFI:n esiin ottamissa tutkimuksissa komissio tarkasteli yksittäisiä tuotantolaitoksia siksi, että nämä yritykset olivat erillisiä oikeussubjekteja vaikkakin kuuluivat samaan ryhmään.

(80) Ottaen huomioon 78 ja 79 kappaleessa selitetyt komission havainnot ei ollut tarpeen tutkia, olisiko CFI:n toimittamien tietojen perusteella mahdollista vahvistaa selkeä yhteys yksittäisten kotimaan myyntitapahtumien ja tuotantolaitosten välille. Näin ollen komissio hylkäsi tämän väitteen.

(81) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa CFI toisti väitteensä, joka koski kotimarkkinamyynnin kannattavuutta. Yritys katsoi, että komission olisi pitänyt ottaa huomioon se, ovatko tuotantolaitokset erillisiä oikeussubjekteja, mutta myös se, onko ryhmän rakenteen perusteella mahdollista yksilöidä ryhmän tuottaja myynnin ja tuotannon osalta, ja se viittasi toistuvasti komission päätelmiin saumattomia putkia koskevassa tutkimuksessa (ks. 76 kappale).

(82) Komissio muistuttaa edellä esitystä väitteestä, että CFI:n esiin ottamassa tutkimuksessa oli omat erityispiirteensä. Saumattomia putkia koskevassa asiassa komission tekemät päätelmät, joiden mukaan yksilölliset polkumyyntimarginaalit voitiin laskea, koska oli mahdollista yksilöidä tuottaja myynnin ja tuotannon osalta, oli merkityksellistä vain sen jälkeen, kun ensimmäinen perusedellytys täyttyi eli tutkimuksen kohteena olevat yritykset olivat erillisiä oikeussubjekteja, toisin kuin CFI:n tapauksessa.

(83) Vaikka komissio harkitsisikin kotimarkkinamyynnin kannattavuuden arvioimista tehdaskohtaisesti, tuottajan yksilöiminen ei ole mahdollista kaikissa tapauksissa. Yritys myy kotimarkkinoillaan joko suoraan tuotantolaitoksesta tai jakelutankkien kautta, joita on merkittävä määrä. Komissio totesi, että tuotantolaitokset toimittavat useampaan kuin yhteen jakelutankkiin ja useimpiin jakelutankkeihin tuli toimituksia useammasta kuin yhdestä tuotantolaitoksesta. Tämän vuoksi on mahdotonta vahvistaa selkeää yhteyttä myyntitapahtuman ja kyseisen tuotteen tuotantolaitoksen välille.

(84) Näin ollen komissio hylkäsi tämän väitteen.

3.3.2 *Vientihinta*

(85) Koska vientihinnasta ei esitetty huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 99–100 kappaleessa esitetyt päätelmät voitiin vahvistaa.

([14]) Asia C-393/13 P, neuvosto v. Alumina d.o.o., EU:C:2014:2245, 25 kohta.

([15]) Esimerkiksi *saumattomat teräsputket*, neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 585/2012, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2012, lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Venäjältä ja Ukrainasta peräisin olevien tiettyjen raudasta tai teräksestä valmistettujen saumattomien putkien tuonnissa asetuksen (EY) N:o 1225/2009 11 artiklan 2 kohdan mukaisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun jälkeen sekä toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelumenettelyn päättämisestä Kroatiasta peräisin olevien tiettyjen raudasta tai teräksestä valmistettujen saumattomien putkien tuonnin osalta (EUVL L 174, 4.7.2012, s. 5), johdanto-osan 60 kappale; komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2018/1469, annettu 1 päivänä lokakuuta 2018, lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta tiettyjen Venäjältä ja Ukrainasta peräisin olevien raudasta tai teräksestä valmistettujen saumattomien putkien tuonnissa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1036 11 artiklan 2 kohdan mukaisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun jälkeen (EUVL L 246, 2.10.2018, s. 20); johdanto-osan 81 kappale.

3.3.3 *Vertailu*

(86) Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 101 ja 102 kappaleessa selitetään, kuinka normaaliarvon ja vientihinnan välinen vertailu tehtiin.

(87) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa CFI väitti, että tasapuolisen vertailun vuoksi komission olisi pitänyt polkumyynnin vastaisen perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan k alakohdan mukaisesti soveltaa kahta oikaisua: määrää koskevaa oikaisua ja kustannuksia koskevaa oikaisua.

(88) Määrää koskevasta oikaisusta CFI väitti, että kotimarkkinoiden myyntitapahtumien hintaa olisi oikaistava siten, että otetaan huomioon kotimarkkinoilla tarjottujen eri määrien vaikutus myyntihintaan verrattuna unionin markkinoilla tarjottuun määrään, koska yksittäiset tapahtumat ovat yleensä pieniä kotimarkkinoilla mutta suuria, kun kyseessä on vienti unioniin.

(89) CFI toimitti myös laskelman, joka osoitti, että kotimarkkinoiden painotetut keskimääräiset myyntihinnat erosivat eri myyntimäärien osalta. Komissio myöntää hintaeron esiintymisen, mutta ei voi sulkea pois mahdollisuutta, että hintaero aiheutui muista tekijöistä, kuten tarkasteltavana olevan tuotteen kausiluonteisuudesta, myyntisopimuksen allekirjoittamishetkestä tai myyntisopimuksen suuruudesta (eikä niinkään yksittäisen lähetyksen suuruudesta).

(90) Yritys ei myöskään toimittanut mitään näyttöä siitä, että se olisi ottanut huomioon myyntimäärän myyntihintoja neuvoteltaessa (hinnoittelupolitiikka, asiaa koskevat sähköpostit jne.). Komissio totesi vielä, että pienten määrien käsittelyyn ja kuljetukseen liittyvät mahdolliset lisäkustannukset suurempiin määriin verrattuna oli otettu huomioon oikaisuina. Sen vuoksi komissio hylkäsi tämän väitteen.

(91) Kustannusten oikaisusta CFI väitti, että komission olisi pitänyt oikaista kotimarkkinoiden myyntihintoja yksittäisten tuotantolaitosten tuotantokustannusten erojen huomioon ottamiseksi. CFI toimitti joukon yrityskohtaisia tietoja tämän väitteen tueksi.

(92) Komissio tarkasteli näitä tietoja, totesi väitteen perusteettomaksi ja hylkäsi sen. Koska tietoja käsiteltiin luottamuksellisina, niiden hylkäämisen syyt selitettiin asianomaiselle osapuolelle erillisissä päätelmissä.

(93) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa CFI toisti väitteensä, joka koski kustannusten oikaisua. Yritys ei kuitenkaan toimittanut uutta näyttöä väitteensä tueksi. Sen vuoksi komissio vahvisti, että väite oli hylätty.

(94) CFI väitti myös toistuvasti, että komission olisi pitänyt soveltaa oikaisua, jotta voitaisiin ottaa huomioon erot tyypillisesti kotimarkkinoilla ja unionin vietäväksi myydyissä määrissä. CFI väitti, että hintaerot eivät tulleet esiin oikaisussa, joka tehtiin kuljetuskustannusten osalta, koska määrää koskevan oikaisun arvioimisessa käytetty hintavertailu tehtiin ilman kuljetuskustannuksia. CFI väitti vielä, että yritys pystyy veloittamaan alempia noudettuna lähettäjältä -hintoja merkittävien mittakaavaetujen vuoksi (erityisesti hallinto-, markkinointi- ja myyntikustannukset mutta myös tuotannon suunnittelu).

(95) Komissio totesi, että vaikka hintatason vertaamisessa käytettiin hintoja, joista oli vähennetty kaikki oikaisut, mahdolliset suurten lähetysten kuljetukseen ja käsittelyyn liittyvät mittakaavaedut verrattuna pienempiin lähetyksiin oli jo otettu huomioon näissä oikaisuissa. Hallinto-, markkinointi- ja myyntikustannuksiin liittyvistä mittakaavaeduista CFI ei toimittanut mitään näyttöä väitteensä tueksi. Lisäksi tosiasiallisesti aiheutuneet myynti-, yleis- ja hallintokustannukset tulivat esiin kannattavien liiketoimien kotimarkkinahinnassa, jota käytettiin normaaliarvon laskemiseen. Sen vuoksi komissio vahvisti, että väite oli hylätty.

(96) Koska CFI:n molemmat väitteet hylättiin, komissio vahvisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen 101 ja 102 kappaleessa esitetyt päätelmät.

3.3.4 *Polkumyyntimarginaalit*

(97) Komissio hylkäsi siis kaikki CFI:n polkumyyntilaskelmia koskevat väitteet ja vahvisti Yhdysvaltoja koskevat väliaikaiset polkumyyntimarginaalit (ks. 60–77 kappale).

(98) Lopulliset polkumyyntimarginaalit – ilmaistuina prosentteina CIF-hinnasta unionin rajalla tullaamattomana – ovat seuraavat:

Yritys	Lopullinen polkumyyntimarginaali
CF Industries Holdings, Inc.	37,3 %
Kaikki muut yritykset	37,3 %

4. **VAHINKO**

4.1 **Unionin tuotannonalan ja unionin tuotannon määritelmä**

(99) Vientiä harjoittavat tuottajat Acron ja CFI huomauttivat, että kaksi unionin tuottajaa, joiden osuus oli suunnilleen 30 prosenttia unionin tuotannosta, vastusti valitusta. CFI huomautti myös, että useat muut tuottajat eivät olleet ilmoittautuneet eikä tutkimuksen kohteena oleva tuonti vaikuttaisi niihin, ja kyseenalaisti vahinkoindikaattoreiden luotettavuuden.

(100) Komissio muistutti, että otokseen sisältyy unionin neljästä suurimmasta tuottajasta kolme, joiden yhteinen osuus unionin tuotannosta ja myynnistä on yli 50 prosenttia. Näin ollen otos edustaa selvästi unionin tuotannonalaa. Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 134 kappaleessa selitetään, monet vahinkoindikaattorit vahvistettiin makrotasolla, minkä vuoksi ne perustuivat kaikkiin unionin tuottajiin.

(101) Lisäksi tuottajat, joiden osuus unionin tuotannosta oli yli 50 prosenttia, tukivat tutkimuksen vireillepanoa, minkä vuoksi edustavuutta koskevat oikeudelliset vaatimukset täyttyivät.

(102) Koska tästä jaksosta ei esitetty muita huomautuksia, komissio vahvisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 108–109 kappaleessa esitetyt päätelmät.

4.2 **Unionin kulutus**

(103) Koska unionin kulutuksesta ei esitetty huomautuksia, komissio vahvisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 110–112 kappaleessa esitetyt päätelmät.

4.3 **Tuonti asianomaisista maista**

(104) Vientiä harjoittava tuottaja Acron huomautti, että kumuloiduista maista tuleva tuonti ei lisääntynyt vuoden 2016 jälkeen ja että mahdollinen myöhempi lisääntyminen johtui kolmansista maista tulevan tuonnin vähentymisestä. Yritys totesi, että urean ja ammoniumnitraatin seosten kaltaisen nestemäisen lannoitteen tuonnin merkittävä lisääntyminen ei ollut mahdollista, koska logistiikka ja varastointikapasiteetti rajoittavat tällaista lisääntymistä. Vientiä harjoittava tuottaja CFI ja käyttäjien järjestö AGPB väittivät saman suuntaisesti, että arvioidessaan asianomaisista maista tulevan tuonnin määrän lisääntymistä tarkastelujaksolla komissio ei ollut ottanut huomioon, että määrän lisääntymisellä korvattiin osaksi Egyptistä tulevaa tuontia, joka oli vähentynyt jyrkästi, tai määriä, jotka oli aiemmin toimittanut eräs unionin tuottaja, joka sittemmin oli lopettanut urean ja ammoniumnitraatin seosten tuotannon. Sen vuoksi asianomaisista maista tarkastelujaksolla tulevan tuonnin lisämäärä, joka olisi voinut vaikuttaa unionin tuotannonalaan, olisi ollut vähemmän kuin puolet niistä 672 000 tonnista, jotka ilmoitettiin väliaikaista tullia koskevan asetuksen taulukossa 2. Komissio kuitenkin totesi tältä osin, että tuonti asianomaisista maista lisääntyi vuoden 2016 ja tutkimusajanjakson välillä kunakin vuotena absoluuttisesti tarkasteltuna ja suhteessa markkinoiden kokoon, kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen taulukosta 2 käy ilmi. Sen vuoksi nämä väitteet hylättiin.

(105) Käyttäjien järjestöt AGPB ja IFA väittivät, että unionin tuotannonalan markkinaosuus oli kasvanut tutkimusajanjakson jälkeen. Komissio tarkastelee yleensä vahinkoa koskevaan arvioon vaikuttavia kehityssuuntauksia, myös tuontia, tiettynä monivuotisena viitekautena, joka on sama kaikkien asiaan liittyvien tietojen osalta ja joka päättyy välittömästi ennen tutkimuksen vireillepanoa. Väitetysti myöhemmin tapahtuneita seikkoja ei periaatteessa oteta huomioon, koska ne eivät sisälly tähän viitekauteen. On todennäköistä, että tutkimuksen vireillepano itsessään vaikutti unionin tuotannonalan markkinaosuuden kehitykseen tutkimusajanjakson jälkeen ja vääristi sitä. Tutkimusajanjakson jälkeisen markkinaosuuden laskemista varten komission olisi täytynyt saada ja tarkastaa tuoreempia tietoja unionin tuotannonalan myynnistä unionin markkinoilla, ja näin ei ollut. Tämä väite hylättiin siis kaikkien näiden syiden vuoksi.

(106) Vientiä harjoittavat tuottajat Acron, CFI ja Eurochem kiistivät alihinnoittelua koskevat komission laskelmat. Ne eivät hyväksyneet sitä, että komissio oli käyttänyt unionin tuotannonalan myyntihintana osaksi hintaa toimitettuna satamaan, kuten Roueniin (Ranska) tai Gentiin (Belgia), kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 128 ja 129 kappaleessa selitetään. Eurochem totesi tältä osin, että väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa ei selvitetty, miten suurta myyntimäärää tämä koski.

(107) Komissio selvensi, että alihinnoittelua koskevia laskelmia varten se oli vahvistanut yhden unionin tuotannonalan myyntihinnan ainoalle tuotelajille, jota vietiin asianomaisista maista (urean ja ammoniumnitraatin seos, jonka typpipitoisuus on 32 prosenttia). Tämä hinta oli otokseen valittujen unionin tuottajien kyseisen tuotelajin todennettu myyntihinta. Noin 40 prosenttia tästä myynnistä suuntautui satamiin (esim. Rouen tai Gent), ja myyntihintoja on oikaistu väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 128 kappaleessa esitetyistä syistä. Otokseen valittujen osapuolten unioniin suuntautuvan muun myynnin (60 %) osalta käytettiin noudettuna lähettäjältä -myyntihintaa, koska tässä myynnissä ei tarvittu merirahtia tuotteen viemiseksi vertailukohtaan (yleensä Rouen tai Gent). Näin saatua unionin tuotannonalan painotettua keskimääräistä myyntihintaa käytettiin alihinnoittelua koskevissa laskelmissa. Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 130 kappaleessa esitetty toteamus, jonka mukaan vertailussa käytettiin eri tuotelajeja, oli virheellinen, koska kaikki tuonti asianomaisista maista oli samaa tuotelajia eli urean ja ammoniumnitraatin seosta, jonka typpipitoisuus on 32 prosenttia, ja vain tätä tuotelajia on käytetty unionin tuotannonalan osaltakin. Lisäksi väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 127 ja 129 kappaleessa oleva viittaukset ”kolmannekseen” otokseen valittujen unionin tuottajien myynnistä, josta aiheutui merirahtia toimituksista Länsi-Euroopan satamiin, ja ”kahteen kolmannekseen” unionin tuotannonalan muusta myynnistä, eivät olleet täysin tarkkoja ja niiden pitäisi olla sen sijaan 40 prosenttia ja 60 prosenttia.

(108) Unionin tuottaja OCI Nitrogen väitti, että mikään syistä, jotka komissio otti esiin väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 128 kappaleessa, ei oikeuta poikkeamaan komission tavanomaisesta käytännöstä, jossa verrataan vientiä harjoittavien tuottajien unionin rajalla CIF -hintaa unionin tuottajien noudettuna lähettäjältä -hintaan. Se väitti, että esiin otetut syyt olivat joko hyvin tavallisia useissa polkumyyntitutkimuksissa tai niillä pyrittiin epäreilusti kompensoimaan tuottajien sijainnista johtuvaa epäedullista kilpailuasemaa tai ne pätevät yhtä lailla vientiä harjoittaviin tuottajiin. Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Eurochem esitti samanlaisia huomautuksia. Komissio hylkäsi tämän väitteen, koska se katsoi, että kyseisen johdanto-osan kappaleen tekstistä käy selvästi ilmi, että tilanne tässä tapauksessa oli niin poikkeuksellinen, että se edellytti valittua lähestymistapaa. Asianomaiset osapuolet eivät onnistuneet osoittamaan objektiivia syitä komission lähestymistapaa vastaan. Ne myös epäilivät, oliko komissio soveltanut tätä lähestymistapaa aiemmin samanlaisissa poikkeuksellisissa olosuhteissa. Vaikkakin se, onko komissio tehnyt näin aikaisemmin vai ei, on sinänsä merkityksetöntä, komission on toisinaan täytynyt turvautua tähän menetelmään aiemmissa tutkimuksissa, kun on esiintynyt samanlaisia monimutkaisia tilanteita, esimerkiksi hiljattaisessa väsymiskestävyydeltään hyvää betoniterästä koskevassa tutkimuksessa ([16]). Vaikka noudettuna lähettäjältä -hinnasta olisikin poikettu eri syistä kyseisessä tutkimuksessa, kuten Eurochem väittää, se kuitenkin osoittaa, että komission mielestä on asianmukaista poiketa tavanomaisesta lähestymistavasta olosuhteiden niin vaatiessa.

(109) Yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien vientihinnan osalta valtaosa myynnistä toimitettiin satamiin Länsi-Euroopassa, esimerkiksi Roueniin ja Gentiin. Alihinnoittelua koskevissa laskelmissa käytetty vientihinta sisälsi kuljetuksen CIF-toimitusehdoilla näihin satamiin. Muualle unioniin ilmoitetun pienen määrän osalta vientihintaan sisältyi myös kuljetus CIF unionin rajalla -tasoon asti. Sen vuoksi alihinnoittelua koskevat laskelmat olivat symmetrisiä unionin puolella ja viejäpuolella.

(110) Komissio pysyy näin ollen kannassaan, jonka mukaan unionin tuotannonalan tietyn myynnin oikaiseminen CIF-tasolle tässä tutkimuksessa oli asianmukaista väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 126–131 kappaleessa esitetyistä syistä. Markkinoihin liittyvät yhdistetyt syyt, jotka kuvataan väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa, saavat aikaan poikkeuksellisen tilanteen. Sen vuoksi väite hylättiin.

([16]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2016/1246, annettu 28 päivänä heinäkuuta 2016, lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan väsymiskestävyydeltään hyvän betoniteräksen tuonnissa (EUVL L 204, 29.7.2016, s. 70).

(111) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Eurochem kiisti unionin tuotannonalan ja viejäpuolen symmetrian ja väitti Eurostatin tilastojen perusteella, että Venäjältä peräisin olevasta tuonnista 35 prosenttia ei suuntaudu Ranskaan ja Belgiaan eikä sen vuoksi kulje satamien, kuten Rouenin tai Gentin, kautta. Yritys väitti, että tämän Venäjältä unioniin suuntautuvan myynnin 35 prosentin osuuden osalta unionin tuotannonalan hinta sisältää oikaisun kuljetuksesta Roueniin tai Gentiin, vaikka Venäjältä tuleva tuonti ei ollut tällä tasolla. Väite hylättiin, koska vertailussa käytetyn unionin tuotannonalan myynnin osalta CIF-hintoja käytettiin noudettuna lähettäjältä -hintojen sijaan vain, jos se oli asianmukaista (yleensä myynti Rouenin tai Gentin kautta), eikä niitä käytetty kaikkeen myyntiin.

(112) Useat asianomaiset osapuolet väittivät, että alihinnoittelun laskemiseen käytetty menetelmä oli virheellinen eikä siinä noudatettu yleisen tuomioistuimen 10 päivänä huhtikuuta 2019 – eli päivää ennen väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönottoa – antamaa tuomiota asiassa T-301/16 Jindal Saw Ltd ja Jindal Saw Italia SpA v. Euroopan komissio ([17]), jäljempänä 'Jindal Saw'. Erityisesti väitettiin, että näissä laskelmissa käytetyt unionin tuotannonalan hinnat ja vientihinnat eivät olleet samassa kaupan portaassa. Näiden osapuolten mukaan unionin tuotannonalan hintoja oikaistiin loppukäyttäjän toimituspaikan hintojen huomioon ottamiseksi, kun taas vientiä harjoittavien tuottajien osalta käytettiin CIF unionin rajalla -hintoja riippumatta siitä, missä toimitus loppukäyttäjälle tapahtui. Saman suuntaisesti väitettiin *Jindal Saw* -tuomion edellyttävän sitä, että komissio vertaa unionin ensimmäiselle riippumattomalle asiakkaalle suuntautuneen myynnin hintoja vientiä harjoittaviin tuottajiin etuyhteydessä olevien yritysten ensimmäiselle riippumattomalle asiakkaalle suuntautuneen myynnin hintoihin. Komissio ei ollut tehnyt näin, koska se oli vähentänyt vientiä harjoittavien tuottajien unionin myynnin hinnoista unionissa etuyhdessä olevien kauppayhtiöiden myynti- hallinto- ja yleiskustannukset sekä voiton, kun taas unionin tuotannonalan etuyhteydessä olevien kauppiaiden kautta tapahtuneen myynnin osalta tällaista vähennystä ei tehty. Yksi osapuoli väitti myös, että komission menetelmässä ei oteta huomioon sitä, että kaikkea sen myynnistä ei suunnattu Belgian ja Ranskan markkinoille eivätkä käytetyt hinnat sisällä myynti- hallinto- ja yleiskustannuksia sekä voittoa, jotka siihen etuyhteydessä olevat kauppiaat saivat toimituksista asiakkaille.

(113) Yleinen tuomioistuin totesi asiassa *Jindal Saw* virheeksi sen, että komissio vähensi unionissa sijaitsevien Jindaliin etuyhteydessä olevien tuojien myyntikulut ensimmäiselle riippumattomalle ostajalle suuntautuneesta myynnistä, kun taas unionin tuotannonalaan etuyhteydessä olevien myyntiyksikköjen myyntikuluja ei vähennetty unionin tuotannonalan ensimmäiselle riippumattomalle asiakkaalle suuntautuneen myynnin hinnoista. Tuomioistuin katsoi näin ollen, että näitä kahta hintaa ei ollut verrattu symmetrisesti samassa kaupan portaassa.

(114) Komissio päätti täydentää alustavassa vaiheessa tehtyjä alihinnoittelulaskelmia ottaen huomioon tuomioistuimen tuoreen tuomion sekä sitä koskevat asianomaisten osapuolten huomautukset. Komissio toteaa, että *Jindal Saw* -tuomiossa käsitellään pääasiassa tuontihintojen ja unionin tuotannonalan hintojen oikeudenmukaiseen vertailuun sekä kaupan portaaseen liittyviä seikkoja. Unionin tuotannonalan keskimääräisiä myyntihintoja määritettäessä etuyhteydettömien osapuolten kautta suoritettujen myyntitapahtumien osuus vertailuun käytetystä otokseen valitun unionin tuotannonalan myynnistä oli vain noin 40 prosenttia. Etuyhteydessä olevien kauppiaiden myynti-, yleis- ja hallintokustannukset ja voitto olivat pienet ja koska suurin osa unionin tuotannonalan myynnistä ei tapahtunut etuyhteydessä olevien kauppiaiden kautta, kumuloidun tuonnin alihinnoittelua koskeva päätelmä ei kumoutuisi, vaikka laskelmia oikaistaisiinkin näiden seikkojen osalta. Unionin tuotannonalan myynti siihen etuyhteydessä oleville osapuolille tapahtui markkinahinnoilla, eikä etuyhteydessä oleville osapuolille ja etuyhteydettömille asiakkaille suuntautuneen myynnin hinnoissa ollut merkittävää eroa. Unionin tuotannonalaan etuyhteydessä olevien myyntiyksikköjen myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten sekä voiton vähentämisen jälkeenkin esiintyisi edelleen alihinnoittelua kaikkien (paitsi yhden) vientiä harjoittavan tuottajan osalta ja joka tapauksessa kunkin asianomaisen maan osalta. Sen vuoksi komissio katsoi edelleen, että menetelmä alihinnoittelun määrittämiseksi alustavassa vaiheessa ei ollut ilmeisen soveltumaton, kuten useat asianomaiset osapuolet väittivät.

(115) Alustavien alihinnoittelua koskevien laskelmien asianmukaisuutta vahvistivat vielä täydentävät laskelmat, joissa jätettiin pois unionin tuotannonalan myynti etuyhteydessä olevien osapuolten kautta. Näissä laskelmissa käytetty myynti edusti edelleen suurta ja edustavaa määrää unionin tuotannonalan myyntimäärästä, eli se oli noin 60 prosenttia otokseen valittujen osapuolten unionissa myymästä urean ja ammoniumnitraatin seoksesta, jonka typpipitoisuus on 32 prosenttia. Määrä vastasi Venäjältä ja Yhdysvalloista tulevan tuonnin määrää ja oli selvästi suurempi kuin Trinidad ja Tobagosta tulevan tuonnin määrä. Näistä täydentävistä laskelmista jätettiin pois myös loppukäyttäjille suuntautunut myynti, jonka osuus myynnistä on erittäin pieni. Näin ollen unionin myyntiä

([17]) http://curia.europa.eu/juris/document/document_print.jsf?docid=212842&text=&dir=&doclang=FI&part=1&occ=first&mode=lst&pageIndex=0&cid=593705

koskevat luvut esitettiin saman kaupan portaan tasolla kuin kaikkea tuontia koskevat luvut. Toinen laskelma osoitti hieman suurempaa alihinnoittelua kuin aluksi sovellettu menetelmä. Laskelman marginaalit olivat 3,7–11,2 prosenttia. Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Eurochem väitti, että laskelmien tuloksena ei saada tasapuolista vertailua, koska siinä verrattiin vain yhtäältä unionin tuotannonalan myyntiä etuyhteydettömille asiakkaille ja toisaalta yrityksen myyntiä etuyhteydessä oleville osapuolille. Toteamus on kuitenkin virheellinen, koska vertailussa käytettiin Eurochemin myyntiä etuyhteydettömille asiakkaille asianmukaisesti oikaistuna CIF-tasolle. Eurochem ehdotti myös, että käytettäisiin valittuja kuljetushintoja (esitetty taulukossa, joka sisältyi lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen toimitettuihin huomautuksiin) unionin tuottajien CIF-hinnan laskemiseksi. Nämä hinnat vaikuttavat kuitenkin olevan Eurochemin hintoja, jotka liittyvät lähtöpaikkoihin, joita unionin tuotannonala ei käytä. Näin ollen ehdotus hylättiin, koska se tekisi laskelmista vähemmän tarkkoja.

(116) Komissio huomautti, että täydentävistä laskelmista kävi selvemmin ilmi, että polkumyynnillä tuleva tuonti alitti unionin tuotannonalan hinnat käytetystä menetelmästä riippumatta. Tämän vuoksi osapuolten tästä aiheesta esittämät väitteet hylättiin.

(117) Vahvistetun alihinnoittelun lisäksi tutkimuksessa osoitettiin myös, että polkumyyntituonti esti hinnankorotukset unionin markkinoilla tutkimusajanjakson aikana. Väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa (erityisesti sen johdanto-osan 149, 166 ja 167 kappaleessa) käsiteltiin jo hinnankorotusten estymistä. Tätä vahvistavat vielä tiedot, jotka saatiin vastauksena yhden asianomaisen osapuolen väitteeseen (ks. 131 kappale). Kuten 125–131 kappaleessa selitetään tarkemmin, väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa tuli selvästi esiin hinnankorotusten estyminen unionin markkinoilla, koska myyntihintoja ei voitu korottaa kustannusten merkittävän kohoamisen kattamiseksi (ks. taulukko 7). Unionin tuotannonalan kyvyttömyys nostaa myyntihintoja johtui vaikutuksesta, joka polkumyyntituonnin kasvavilla määrillä oli unionin markkinoihin. Kaikki nämä tiedot osoittivat, että alihinnoittelun lisäksi polkumyyntituonti aiheutti merkittävää hinnankorotusten estymistä polkumyynnin vastaisen perusasetuksen 3 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

(118) Vientiä harjoittava tuottaja MHTL väitti myös, että alihinnoittelua koskevissa laskelmissa ei noudatettu yleisen tuomioistuimen 30 päivänä marraskuuta 2011 annettua tuomiota asiassa T-107/08 Transnational Company Kazchrome AO ja ENRC Marketing AG v. Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan komissio ([18]), jäljempänä 'Kazchrome'. Tuomion mukaan alihinnoittelua (ja viitehinnan alittavuutta) koskevissa laskelmissa pitäisi käyttää loppuhintaa asiakkaalle eikä komission muodostamaa teoreettista hintaa. Tuomiossa edellytetään kuitenkin, että vertailukohtana on tosiasiallinen fyysinen paikka, jossa asiakkaat vertaavat hintoja unionin markkinoilla. Kun otetaan huomioon, että hintojen tärkein vertailukohta unionin markkinoilla oli CIF-hinta tulli maksettuna ja että CIF-hinnat rajalla otettiin huomioon myös silloin, kun tuonti selvitettiin Länsi-Euroopassa Rouenissa ja Gentissä, komissio katsoi, että laskelmissa noudatettiin täysin *Kazchrome*-tuomiota.

(119) Lisäksi komissio huomautti, että *Kazchrome*-tuomio liittyi erityistilanteeseen, jossa oli kyse tavaroista, jotka tulivat unionin markkinoille ensin Liettuan kautta (kauttakuljetus) ja sitten Rotterdamiin, missä ne tulliselvitettiin. Kyseisessä asiassa komissio oli päättänyt laskea alihinnoittelun ja viitehinnan alittavuuden kauttakulkupaikan hinnan perusteella eikä tulliselvityksen jälkeisen hinnan perusteella. Näin ei ole asia nyt käsillä olevassa tutkimuksessa, jossa ei ole kiistetty sitä, että alihinnoittelun ja viitehinnan alittavuuden laskelmissa käytetty hinta perustuu CIF-hintaan tulliselvityksen jälkeen.

(120) Komissio katsoi, että sen määrittämä vientihinta ja unionin tuotannonalan noudettuna lähettäjältä -hinta, joka on tarpeen mukaan oikaistu CIF-tasolle, tarjoavat perustan tasapuoliselle ja kohtuulliselle vertailulle. On muistettava, että täydellinen vertailu tarkoittaisi sitä, että ainoastaan samaa sopimusta koskevat tarjoukset olisi otettava huomioon, koska ainoastaan silloin myyntiolosuhteet olisivat identtiset. Koska täydellinen vertailu ei ole mahdollinen, komissio on vakuuttunut siitä, että menetelmä, jossa käytetään keskimääräisiä hintoja, jotka on kerätty samankaltaisista tuotteista yhden vuoden tutkimusajanjakson aikana, on tasapuolinen. Tämä menetelmä on ilmoitettu selkeästi päätelmien ilmoittamisen yhteydessä.

(121) Komissio katsoi vielä, että alihinnoittelua koskeva menetelmä, jota asianomaiset osapuolet kannattivat, johtaisi eriarvoiseen kohteluun laskettaessa niiden marginaaleja ja riippumattomille tuojille myyvien otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien marginaaleja. Muihin vientiä harjoittaviin tuottajiin sovellettu menetelmä perustui

([18]) Asia T-107/08, *Transnational Company "Kazchrome" AO ja ENRC Marketing AG v. Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan komissio*, ECLI:EU:T:2011:704.

vientihintaan CIF-tasolla, mikä tietenkin sulkee pois unionin myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset ja voiton jälleenmyynnistä unionissa tulliselvityksen jälkeen. Komission noudattamalla menetelmällä varmistetaan, että molemmissa olosuhteissa (vienti suuntautuu etuyhteydessä oleville tai riippumattomille toimijoille unionissa) sovelletaan yhdenvertaista kohtelua. Sen vuoksi väite hylättiin.

(122) Vientiä harjoittava tuottaja Acron katsoi, että alihinnoittelua koskevissa laskelmissa olisi pitänyt erottaa toisistaan urean ja ammoniumnitraatin seos, jonka typpipitoisuus on 32 prosenttia ja jonka typpipitoisuus on 30 prosenttia, koska se oli myynyt suuria määriä unionin markkinoilla. Väite toistettiin lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen. Tätä vientiä harjoittavaa tuottajaa koskevien polkumyyntilaskelmien mukaisesti laimennettujen tuotteiden jälleenmyynti muunnettiin kuitenkin urean ja ammoniumnitraatin seokseksi, jonka typpipitoisuus on 32 prosenttia, koska etuyhteydessä oleva osapuoli oli tuonut kyseistä tuotetta. Tästä syystä väite hylättiin.

(123) Vientiä harjoittava tuottaja CFI totesi, että unionin tuottajien otos ei ollut edustava, koska unionin itäisessä osassa sijaitsevat tuottajat ovat yliedustettuina verrattuna muissa osissa sijaitseviin tuottajiin. Jos komissio olisi muuttanut otosta niiden huomautusten perusteella, jotka se esitti tutkimuksen aikaisessa vaiheessa (ks. myös 12 kappale), Itä-Euroopasta tuleva myynti, jonka kuljetuskustannukset ovat korkeammat, olisi vähemmän esillä otoksen luvuissa. Näin ollen se väitti, että unionin tuotannonalan myyntihinnat, joita käytettiin alihinnoittelun ja viitehinnan alittavuuden määrittämiseen, olisivat olleet paljon alemmat. Vientiä harjoittava tuottaja myös oletti, että otokseen valitun tuottajan OCI Nitrogenin myyntiä ei ollut käytetty alihinnoittelua (ja viitehinnan alittavuutta) koskevissa laskelmissa, koska yritys ei myynyt tuotelajia, jota kyseinen vientiä harjoittava tuottaja vei unioniin.

(124) Komissio on jo vahvistanut unionin tuottajien otoksen edustavuuden väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 13 kappaleessa. Otos kattaa yli 50 prosenttia unionin koko tuotanto- ja myyntimääristä ja perustuu suurimpaan yhteistyössä toimineiden tuottajien, mukaan luettuna kolme suurinta yhteistyössä toiminutta tuottajaa, tuotanto- ja myyntimäärään. Itäeurooppalaisten tuottajien väitetyn yliedustuksen osalta voidaan todeta, että kahden suurimman tuottajan jättämistä otoksen ulkopuolelle ei pidetty asianmukaisena. Näin ollen otos on vahvistettu perusasetuksen 17 artiklan 1 kohdan mukaisesti ja objektiivisesti. Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen myös käyttäjien järjestöt AGPB ja IFA kyseenalaistivat otoksen edustavuuden ja viittasivat erityisesti Yaran lehdistötiedotteeseen osoittaakseen, että unionin tuottajille ei yleisesti aiheutunut vahinkoa. Komissio kuitenkin muistutti, että Yara Sluiskil B.V. valittiin alun perin osaksi otosta, mutta se kieltäytyi yhteistyöstä. Myöskään yhtä unionin tuottajaa koskeva lehdistötiedote ei kyseenalaista valitun otoksen edustavuutta. Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Yhdysvaltojen viranomaiset väittivät, että komission ei olisi pitänyt soveltaa otantaa vaan tutkia kaikki unionin tuottajat. Koska asiaan liittyvien unionin tuottajien määrä on huomattava, komissio päätti jo ennen tutkimuksen vireillepanoa rajata tutkittavien unionin tuottajien määrän kohtuulliseksi valitsemalla otoksen, jotta tutkimus saataisiin päätökseen säädetyssä määräajassa. Tämä on täysin perusasetuksen 17 artiklan mukaista. Sama osapuoli myös kritisoi otosta, jota se piti vääristyneenä siten, että siihen oli valittu valituksen tekijöinä olevia tuottajia eikä muita tuottajia. On syytä muistaa, että otos valittiin kaikkien tiedossa olevien tuottajien eikä pelkästään valituksen tekijöinä olevien yritysten tuotanto- ja myyntimäärien perusteella perusasetuksen 17 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Itse asiassa otokseen valittiin aluksi valitusta vastustava unionin tuottaja, mutta se kieltäytyi yhteistyöstä. Se korvattiin toisella valitusta vastustavalla tuottajalla. Yhdysvaltojen viranomaiset kyseenalaistivat vielä, edustivatko otokseen valitut osapuolet suurinta osuutta urean ja ammoniumnitraatin seosten unionin tuotannosta, kuten WTO:n polkumyyntisopimuksen 4.1 artiklassa edellytetään. Ensinnäkin WTO:n polkumyyntisopimuksen 4.1 artiklassa käsitellään kotimaisen tuotannonalan määritelmää eikä otantaa (eikä siinä sen vuoksi ole vaatimusta, jonka mukaan valitun otoksen on edustettava suurinta osaa unionin tuotannosta). WTO:n polkumyyntisopimuksen 6 artiklassa ja perusasetuksen 17 artiklassa käsitellään otantaa, ja kuten edellä todetaan, valittu otos on täysin näiden säännösten mukainen. Näin ollen nämä huomautukset hylättiin.

(125) Alihinnoittelua koskevissa laskelmissa käytettyjen myyntitietojen osalta komissio korosti, että tutkimuksen mukaan (ks. väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 149 ja 165 kappale) polkumyyntituonnin vuoksi unionin tuotannonalan hinnankorotukset estyivät tutkimusajanjaksolla ja tämä koski erityisesti suurta määrää myyntiä, joka tapahtui keskeisissä tuontipaikoissa, kuten Rouenissa ja Gentissä. Väliaikaista tullia koskevan asetuksen taulukosta 10 käy ilmi, että tämän vaikutuksesta unionin tuotannonalalle aiheutui tappioita tutkimusajanjaksolla. Sen vuoksi olisi virheellistä olettaa, että unionin tuotannonala on kyennyt kattamaan kaikki kustannuksena (mukaan luettuna kuljetuskustannukset). Komissio katsoi näin ollen, että hinnankorotukset unionin markkinoilla olivat estyneet vuodesta 2016 tutkimusajanjaksolle. Asiakirja-aineistossa ei ole mitään sellaisia tietoja, jotka osoittaisivat, että otoksen ulkopuolisten unionin tuottajien hinnat eroaisivat merkittävästi otokseen valittujen tuottajien hinnoista. Eri unionin tuottajien valinta otokseen ei sen vuoksi todennäköisesti vaikuttaisi todettuun alihinnoitteluun eikä

hinnankorotusten estymiseen. Sen vuoksi väite hylättiin. Alihinnoittelua koskevissa laskelmissa käytettyjen unionin tuotannonalan myyntitietojen osalta komissio vahvisti, että urean ja ammoniumnitraatin seosten, joiden typpipitoisuus on 32 prosenttia, tuontia verrattiin vain saman tuotelajin unionin tuotannonalan myyntiin.

(126) Euroopan unionin tuomioistuinten edellä mainitun oikeuskäytännön lisäksi vientiä harjoittava tuottaja MHTL otti esiin myös muita seikkoja, joiden perusteella voidaan päätellä, että komission menetelmä alihinnoittelun määrittämiseksi oli laiton. Osapuoli väitti, että perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan – joka koskee vientihinnan muodostamista, jos myynti tapahtuu etuyhteydessä olevan osapuolen kautta unionissa – soveltaminen analogisesti alihinnoittelua ja viitehinnan alittavuutta koskeviin laskelmiin on vastoin perusasetuksen 3 artiklan 1 kohtaa, koska kyseistä säännöstä sovellettaisiin vain polkumyyntilaskelmiin eikä sitä voida käyttää vahinkoanalyysin yhteydessä. Sovellettu menetelmä rikkoo myös WTO:n sääntöjä, koska kyseessä ei ole oikeudenmukainen vertailu.

(127) Komissio muistutti, että perusasetuksessa ei säädetä tietystä menetelmästä, kun määritetään hinnan alittavuuden marginaalia tai vahvistetaan alihinnoittelun esiintyminen asianomaisen maan osalta. Komissiolla on näin ollen laaja harkintavalta kyseisen tekijän arvioinnissa. Harkintavaltaa rajoittaa tarve perustaa päätelmät selkeään näyttöön ja tehdä puolueeton tarkastelu, kuten perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdassa edellytetään. Komissio myös muistutti, että perusasetuksen 3 artiklan 3 kohdassa säädetään nimenomaisesti, että merkittävää alihinnoittelua on tarkasteltava polkumyyntituonnin tasolla eikä mahdollisen myöhemmän jälleenmyyntihinnan tasolla unionin markkinoilla.

(128) Alihinnoittelua koskevissa laskelmissa (etenkin vientihinnan osalta) huomioon otettavien tekijöiden osalta komission on yksilöitävä ensimmäinen kohta, jossa kilpailua esiintyy (tai saattaa esiintyä) unionin tuottajien kanssa unionin markkinoilla. Käytännössä kyseeseen tulee ensimmäisen etuyhteydettömän tuojan ostohinta, koska kyseisellä yrityksellä on periaatteessa mahdollisuus hankkia joko unionin tuotannonalalta tai ulkomaisilta tavarantoimittajilta. Tämä arviointi olisi perustettava vientihintaan unionin rajalla, jota pidetään vertailukelpoisena tasona unionin tuotannonalan noudettuna lähettäjältä -hintaan nähden. Kun kyseessä on etuyhteydessä olevien tuojien kautta tapahtunut vientimyynti, vertailukohdan olisi oltava heti sen jälkeen, kun tavara ylittää unionin rajan, eikä myöhemmässä vaiheessa jakeluketjussa, esimerkiksi kun tavara myydään loppukäyttäjälle. Polkumyyntimarginaalia koskevissa laskelmissa noudatettua menetelmää seuraillen vientihinta muodostetaan laskennallisesti perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti sen hinnan perusteella, jolla tuote jälleenmyytiin ensimmäistä kertaa riippumattomille asiakkaille unionissa ja jota oikaistaan tarvittaessa. Koska kyseinen artikla on ainoa perusasetuksen säännös, jossa annetaan ohjeita vientihinnan muodostamisesta, sen soveltaminen on perusteltua. Viitehinnan alittavuutta koskevista laskelmista komissio huomautti, että perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan käyttö ei johtanut epäsymmetriseen vertailuun (toisin kuin asiassa *Jindal*), koska viitehinnan alittavuutta koskevaa vertailua varten unioin tuotannonalan tavoitehinta muodostettiin laskennallisesti ja siinä otettiin huomioon vain tuottajayksikön valmistuskustannukset, myynti-, yleis- ja hallintokustannukset ja voitto, minkä vuoksi se on verrattavissa laskennallisesti muodostettuun vientihintaan. Toisin sanoen unionin tuottajiin etuyhteydessä olevien myyjäyksikköjen kustannuksia ei otettu huomioon verrattaessa unionin tuotannonalan tavoitehintaa laskennallisesti muodostettuun vientihintaan.

(129) Vientiä harjoittava tuottaja Eurochem väitti myös, että komissio oli tehnyt joukon laskuvirheitä alihinnoittelua koskevissa laskelmissa, etenkin CIF-vientihintaa koskevissa laskelmissa, ja korjattuaan nämä virheet se tuli siihen tulokseen, että sen tuonti unioniin ei alittanut unionin tuotannonalan hintoja. Komissio analysoi nämä väitteet ja laski tarpeen mukaan uudelleen vientihinnan. Komissio päätteli edelleen, että kyseisen vientiä harjoittavan tuottajan tuonti alitti unionin tuotannonalan hinnat.

(130) Sama vientiä harjoittava tuottaja väitti, että komission olisi eriteltävä alihinnoittelua koskevat laskelmat unionin tuotannonalan toimitusehtojen mukaan. Komissio piti tällaista erittelyä tarpeettomana, kun otetaan huomioon, että unionin tuotannonalan myynnistä unionin markkinoilla on annettu tarkat selitykset. Tästä syystä väite hylättiin.

(131) Fertilizers Europe toi esiin, että hintojen aleneminen ja hinnankorotusten estyminen oli selvää tutkimusajanjaksolla ja että nämä voivat aiheuttaa enemmän vahinkoa kuin alihinnoittelu. Komissio muistutti, että se oli jo päätellyt väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 166 ja 167 kappaleessa, että hinnat unionin markkinoilla olivat alenneet vuonna 2017 ja että hinnankorotukset unionin markkinoilla estyivät edelleen tutkimusajanjaksolla, koska kaasukustannusten kohoaminen ei johtanut myyntihintojen kohoamiseen yhä suurempina määrinä tulevan polkumyyntituonnin vaikutuksesta. Tämä oli mahdollista, koska tuonti keskittyi Gentin ja Rouenin kaltaisiin satamiin, koska markkinat ovat avoimet ja koska urean ja ammoniumnitraatin seos on hyvin homogeeninen tuote, jota ostetaan lähes ainoastaan hinnan perusteella. Sen vuoksi unionin tuotannonalan oli pakko myydä nopeasti pienenevillä marginaaleilla, mikä johti 3,5 prosentin tappioon tutkimusajanjaksolla.

(132) Voidakseen tutkia tarkemmin joidenkin asianomaisten osapuolten väitettä, jonka mukaan alihinnoittelua koskevia laskelmia ei tehty saman kaupan portaan tasolla, komissio tarkasteli asiaan liittyviä asiakastyyppejä. Asianomaisista maista tuleva tuonti suunnattiin tuojille ja jakelijoille suurina määrinä. Otokseen valitut unionin tuottajat myivät maataloustuotteiden kauppiaille, jakelijoille ja vähittäismyyjille sekä suurille kooperatiiveille. Kaikki nämä asiakkaat ostivat tuotteen irtotavarana ja toimittivat suuria määriä asiakkailleen. Vain hyvin vähäinen osa otokseen valittujen unionin tuottajien myynnistä tapahtui loppukäyttäjille, eikä niitä käytetty 115 kappaleessa mainituissa laskelmissa. Sen vuoksi pääteltiin, että alihinnoittelua koskevat laskelmat tehtiin samassa kaupan portaassa.

(133) Vientiä harjoittava tuottaja CFI väitti, että komission olisi pitänyt ottaa huomioon hintojen kausiluonteisuus tehdessään alihinnoittelua koskevia laskelmia. Koska urean ja ammoniumnitraatin seosta ei käytetä tasaisesti kautta vuoden, hinnat vaihtelevat merkittävästi oston ajankohdan mukaan. Lisäksi huippukauden ulkopuolella tehtyihin paljon edullisempiin ostoihin liittyy myös paljon suuremmat varastointikustannukset kuin mitä komissio oli käyttänyt oikaistessaan tuontihintoja varastoinnin huomioon ottamiseksi alihinnoittelua (ja viitehinnan alittavuutta) koskevissa laskelmissa.

(134) Komissio tutki otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien toimittamia tietoja laskupäivämäärien perusteella todetakseen, esiintyikö tutkimusajanjakson hinnoissa kausivaihtelua, ja vahvistaakseen, mitkä osapuolet myivät huippukauden aikana ja sen ulkopuolella. Komissio totesi, että tutkimusajanjakson aikana hinnat olivat korkeimmillaan tammi-maaliskuussa 2018. Analyysissä vahvistettiin myös, että unionin tuotannonala myi suhteellisen tasaisia määriä läpi vuoden. Lisäksi tuonti asianomaisista maista jakautui suhteellisen tasaisesti läpi vuoden. Sen vuoksi käytettävissä olevista tiedoista ei saatu näyttöä siitä, että kausivaihtelu olisi vaikuttanut merkittävästi ja johdonmukaisesti laskelmiin. Tästä syystä väite hylättiin.

(135) Kaksi venäläistä vientiä harjoittavaa tuottajaa Acron ja Eurochem väittivät, että komissio oli tehnyt useita laskuvirheitä alihinnoittelua koskevissa laskelmissaan. Etenkin toinen niistä kiisti CIF-arvojen laskelmat, jotka koskivat laimennetun tuotteen muuntamista viedyksi tuotteeksi soveltamalla määriin muunnosta. Tämä väite hylättiin, kuten 52 kappaleessa todetaan.

(136) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Yhdysvaltojen viranomaiset katsoivat, että komissio ei ollut tehnyt hintojen vaikutusta, myös alihinnoittelua, koskevaa analyysia sellaisten tietojen perusteella, jotka kattavat koko tarkastelujakson, vaan oli tehnyt sen vain tutkimusajanjakson aikaisten hintojen perusteella. Tämä väite hylätään. Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 164–166 kappaleessa esitetyt päätelmät hintojen vaikutuksesta perustuvat analyysiin, jossa otetaan huomioon koko tarkastelujakso. Asianomaisista maista tulevan tuonnin hinnat putosivat 30–34 prosenttia maasta riippuen tarkastelujakson aikana. Myyntihintojen putoaminen oli erityisen ilmeistä vuonna 2016 (23–27 %:n pudotus maasta riippuen vuoteen 2015 verrattuna), joka oli myös vuosi, jolloin kirjattiin suurin vuotuinen asianomaisista maista tulevan tuonnin määrän kohoaminen (50 %). Vuosi 2016 oli myös vuosi, jona unionin tuotannonalan myyntihinnat putosivat eniten (26 %) ja sen kannattavuus alkoi heiketä. Sekä tuonnin hintojen että unionin tuotannonalan hintojen suuntaukset osoittavat hintojen alenemisen/hinnankorotusten estymisen, jonka asianomainen tuonti aiheutti tarkastelujaksolla. Lisäksi alihinnoittelu on vain yksi tekijä paljon laajemmassa hintojen vaikutusta koskevassa analyysissä, jossa hintojen aleneminen/hinnankorotusten estyminen on keskeinen syy-yhteyteen liittyvä argumentti, kuten 152 kappaleessa todetaan.

(137) Koska asianomaisista maista tulevasta tuonnista ei esitetty muita huomautuksia, komissio vahvisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 113–131 kappaleessa esitetyt kaikki muut päätelmät.

4.4 **Unionin tuotannonalan taloudellinen tilanne**

4.4.1 *Yleisiä huomautuksia*

(138) Koska asiasta ei esitetty huomautuksia, komissio vahvisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 132–136 kappaleessa esitetyt päätelmät.

4.4.2 *Makrotaloudelliset indikaattorit*

(139) Jotkin asianomaiset osapuolet pyysivät selvennystä väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa esitettyihin makrotaloudellisiin indikaattoreihin liittyviin menetelmiin ja tietolähteisiin. Komissio vahvistaa, että makrotaloudellisten indikaattoreiden tietolähteenä oli Fertilizers Europe, kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 134 kappaleessa ja asiaa koskevissa taulukoissa mainitaan. Fertilizers Europen toimittamia tietoja ei kaikissa tapauksissa kuitenkaan hyväksytty sellaisina kuin ne oli toimitettu. Joidenkin indikaattoreiden – erityisesti tuotannon, tuotantokapasiteetin, kapasiteetin käyttöasteen ja kokonaismyyntimäärän – osalta komissio korvasi tietyt Fertilizers Europen toimittamat yrityskohtaiset tiedot, jos ne erosivat yhden otokseen valitun yrityksen tarkastetuista tiedoista. Jotta voitiin lisäksi eritellä luotettavasti myyntitiedot etuyhteydessä olevien ja etuyhteydettömien osapuolten sekä unionin myynnin ja viennin mukaan, apuna käytettiin otokseen valittujen osapuolten tarkastettuja tietoja. Loppuvarastoja ja työllisyyttä koskevien Fertilizers Europen tietojen käyttämistä harkittiin, mutta lopulta päätettiin käyttää tarkastettuihin tietoihin sovellettavaa ekstrapolointia, koska sitä pidettiin luotettavimpana. Asianomaiset osapuolet saivat nämä selvennykset alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen järjestetyissä kuulemisissa.

(140) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen vientiä harjoittava tuottaja Acron katsoi edellä esitetyn selityksen osoittavan, että makrotaloudellisia indikaattoreita koskeva komission analyysi perustui tarkastamattomiin ja epätarkkoihin tietoihin. Tämä väite hylättiin. Edellä esitetyssä prosessissa kuvataan täsmälleen päinvastaista, kuin mitä Acron väitti, eli tuotannonalan toimittamien tietojen yksityiskohtainen ja perusteellinen tarkastaminen ja pohdinnat siitä, miten tietoja voitaisiin parhaiten käyttää.

(141) Kuulemisen ja lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen toimittamissaan kirjallisissa huomautuksissa vientiä harjoittava tuottaja Acron väitti, että väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa ilmoitetut kapasiteetin käyttöastetta koskevat luvut olivat yliarvioituja sen vuoksi, että tehtaat siirtyivät urean ja ammoniumnitraatin seosten tuotannosta muiden suuremman lisäarvon lannoitteiden tuotantoon. Vientiä harjoittava tuottaja CFI esitti huomautuksia tuotantokapasiteettiin ja kapasiteetin käyttöasteeseen liittyvistä luvuista, jotka ilmoitettiin väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa. Se väitti, että kapasiteettia koskevat luvut olivat todennäköisesti liian korkeat sen vuoksi, että niihin sisältyy käyttämätön kapasiteetti.

(142) On totta, että väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa esitetyt luvut sisältävät käyttämättömän kapasiteetin. Jos käyttämätön kapasiteetti jätettäisiin huomiotta, tuotantokapasiteetti tutkimusajanjaksolla olisi yhteensä noin 7 000 000 tonnia (eikä 8 385 000 tonnia) ja kapasiteetin käyttöaste 56 prosenttia (eikä 46 prosenttia). Vaikka käyttämätön kapasiteetti jätettäisiinkin huomiotta, analyysikauden suuntaus olisi silti laskeva ja vastaisi erittäin hyvin väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa esitettyjä tietoja.

(143) Käsitellessään tuotantokapasiteettia ja kapasiteetin käyttöastetta komissio otti analyysissään huomioon, että tuottajat kykenevät (jossakin määrin) siirtämään tuotantoa eri typpipohjaisten tuotteiden välillä, kuten väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa todetaan. Näin ollen komissio ei pitänyt kapasiteettia ja kapasiteetin käyttöastetta tekijöinä, joilla olisi merkittävä vaikutus vahinkotilanteeseen tässä tutkimuksessa.

(144) Vientiä harjoittava tuottaja Acron väitti, että unionin tuotannonalan kapasiteetin käyttöaste oli 100 prosenttia ja että kaikki raportoitu käyttämätön kapasiteetti käytettiin muiden lannoitteiden tuotantoon. Se ei kuitenkaan toimittanut mitään näyttöä väitteensä tueksi, kun taas väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa esitetyt kapasiteettia ja kapasiteetin käyttöastetta koskevat luvut on tarkastettu asianmukaisesti. Tästä syystä väite hylättiin.

(145) Koska makrotaloudellisista indikaattoreista ei esitetty muita huomautuksia, komissio vahvisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 137–147 kappaleessa esitetyt päätelmät.

4.4.3 *Mikrotaloudelliset indikaattorit*

(146) Vientiä harjoittava tuottaja Eurochem väitti, että ottaen huomioon väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa esitetyt useat viittaukset kaasun hintojen vaihteluun unionin tuottajien olisi pitänyt toimittaa ei-luottamuksellinen tiivistelmä kaasun ostohintojensa suuntauksesta. Kyselylomakkeessa ei kuitenkaan pyydetty otokseen valittuja tuottajia toimittamaan kaasun ostohintoja, minkä vuoksi näitä tietoja ei toimitettu kyselyvastauksissa. Hinnat saatiin ja tarkastettiin tarkastuskäynnin aikana, jolloin saatuja liitteitä käsiteltiin luottamuksellisina, koska niistä käy ilmi unionin tuottajien sisäisiä kustannuksia. Aggregoidussa ja ei-luottamuksellisessa muodossa esitettyinä ne kehittyivät seuraavasti:

Otokseen valittujen tuottajien kaasun ostohinnat (indeksinä)

2015	2016	2017	Tutkimusajanjakso
100	*72*	*83*	*89*

(147) Vientiä harjoittava tuottaja CFI esitti huomautuksia väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 158 kappaleesta, jossa käsitellään kykyä hankkia pääomaa. Osapuoli totesi, että yleensä yrityksen kyky hankkia pääomaa ei liity suoraan kassavirtaan vaan pikemminkin yrityksen yleiseen rahoitustilanteeseen. Tässä tutkimuksessa eräs unionin tuottaja kuitenkin osoitti, että se rahoittaa yleensä investointeja kassavirran ylijäämistä. Lisäksi tutkimuksessa todettiin, että unionin tuotannonalan yleinen taloudellinen tilanne oli selvästi heikentynyt tarkastelujaksolla. Esiin otettu seikka ei siis kumonnut väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 158 kappaleessa esitettyjä päätelmiä.

(148) CFI väitti myös, että unionin tuotannonalalle aiheutunut vahinko olisi erilainen, jos sitä analysoitaisiin erikseen kunkin unionin tuottajan osalta. Tämä johtuu esimerkiksi niiden kaasunhankintakustannuksista tai maantieteellisestä sijainnista.

(149) Vahinkoanalyysi tehtiin koko unionin tuotannonalan eikä yksittäisten tuottajien tasolla. Sen vuoksi yksittäisten yritysten / yritysryhmien tilanne ei ole merkityksellinen arvioinnin kannalta. Tässä tapauksessa tutkimuksessa kävi joka tapauksessa ilmi, että kaikkien kolmen otokseen valitun unionin tuottajan suuntaukset (joiden katsotaan edustavan unionin tuotannonalan tilannetta) olivat samanlaiset ja negatiiviset. Sen vuoksi väite hylättiin.

(150) Vientiä harjoittava tuottaja Acron ja Venäjän viranomaiset kiistivät vahinkoa koskevat päätelmät esittämällä huomautuksia tietyistä vahinkoindikaattoreista, jotka niiden mukaan osoittivat positiivista kehitystä analyysikauden jossakin vaiheessa tai ennen sitä. Kaikessa merkityksellisessä arvioinnissa on otettava huomioon kaikki perusasetuksen 3 artiklassa luetellut tekijät, kuten komissio teki tässä tapauksessa. Tämän perusteella komissio hylkäsi nämä väitteet.

(151) Koska mikrotaloudellisista indikaattoreista ei esitetty muita huomautuksia, komissio vahvisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 148–158 kappaleessa esitetyt päätelmät.

4.4.4 *Vahinkoa koskevat päätelmät*

(152) Koska vahinkoa koskevista päätelmistä ei esitetty muita huomautuksia, komissio vahvisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 159–161 kappaleessa esitetyt päätelmät.

5. **SYY-YHTEYS**

5.1 **Polkumyynnillä tulevan tuonnin vaikutukset**

(153) Vientiä harjoittava tuottaja MHTL väitti, että syy-yhteyden arviointi perustui alihinnoittelun esiintymiseen. Koska se piti alihinnoittelun määrittämiseen käytettyä menetelmää virheellisenä, myös koko syy-yhteyttä koskeva analyysi olisi näin ollen virheellinen ja vastoin perusasetuksen 3 artiklan 2, 3, 5, 6, 7 ja 8 kohtaa.

(154) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen saatuja huomautuksia koskevan analyysin täydennykseksi komissio vahvisti, että asianomaisista maista tulevan tuonnin hinnat alittivat unionin tuottajien myyntihinnat. Syy-yhteydessä otettiin huomioon monia muitakin tekijöitä alihinnoittelua koskevan havainnon lisäksi. Asianomaisen tuonnin aiheuttama hintojen aleneminen ja hinnankorotusten estyminen tutkimusajanjakson aikana ovat keskeisiä syy-

yhteyttä koskevia argumentteja (ks. väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 166 ja 167 kappale). Kyseisen asetuksen taulukossa 7 osoitetaan myös, että tarkastelujaksolla unionin tuotannonalan hinnat alenivat paljon enemmän kuin sen kustannukset. Saman suuntaisesti myyntihinnat alenivat vuoden 2016 ja tutkimusajanjakson välillä, kun taas tuotannon yksikkökustannukset kohosivat merkittävästi. Molemmat suuntaukset osoittivat hinnankorotusten estymisen asianomaisen tuonnin vuoksi. Havainto vahvistettiin lopullisessa analyysissä, minkä vuoksi vientiä harjoittavan tuottajan väite hylättiin.

(155) Koska tuonnin aiheuttamasta vahingosta ei esitetty muita huomautuksia, komissio vahvisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 163–167 kappaleessa esitetyt päätelmät.

5.2 **Muiden tekijöiden vaikutukset**

(156) Useat asianomaiset osapuolet olivat eri mieltä komission kanssa roolista, joka polkumyyntituonnille annettiin väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 163–167 kappaleessa, koska ne pitivät muita tekijöitä vastuussa vahingon aiheuttamisesta. Näitä väitteitä käsitellään jäljempänä.

5.2.1 *Urean (maailmanmarkkina)hinta*

(157) Useat asianomaiset osapuolet toistivat väitteen, jonka mukaan urean ja ammoniumnitraatin seosten hintojen kehitys korreloi useimmilla markkinoilla urean hintojen kehityksen kanssa. Ne olivat eri mieltä komission tästä väitteestä väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 176 ja 177 kappaleessa esittämän analyysin kanssa, koska se ei kuvaa oikealla tavalla väitettä, jonka mukaan urean hintojen kehitys eikä asianomaisista maista tuleva tuonti olisi aiheuttanut vahingon unionin tuotannonalalle.

(158) Vientiä harjoittava tuottaja CFI huomautti myös, että komission väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 149 kappaleessa esittämä havainto, jonka mukaan unionin tuotannonalan myyntihinnat putosivat vuonna 2016 tuonnin lisääntymisen vuoksi ja että hinnat pysyivät myöhemminkin alhaisina, ei saa tukea tosiseikoista. Unionin tuotannonalan myyntihintojen kehitys johtui täysin urean hintojen kehityksestä. Sama väite toistettiin lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen, ja myös Eurochem esitti sen.

(159) Komissio on samaa mieltä siitä, että urean sekä urean ja ammoniumnitraatin seosten hintasuuntaukset korreloivat yleisesti. Eri tilastolähteistä saatujen tietojen perusteella molempien lannoitteiden hintojen kehityksen välillä on jonkin verran korrelaatiota. Toisinaan korrelaatio on voimakkaampi ja toisinaan – kuten tarkastelujaksolla – unionin urean ja ammoniumnitraatin seosten ja urean suuntaukset kulkevat eri tavalla. Esimerkiksi valituksen tekijän 26 päivänä huhtikuuta 2019 esittämissä huomautuksissa tuotiin esiin merkittävät hintaerot, jotka raportoitiin alan ammattilehdissä urean ja urean ja ammoniumnitraatin seosten välillä typpiyksikköä kohti unionissa tarkastelujakson eri vaiheissa.

(160) Unionin tuottaja OCI Nitrogen huomautti, että urean ja ammoniumnitraatin seosten tuonnin lisääntymisen pitäisi aiheuttaa suurempi ero urean ja ammoniumnitraatin seosten sekä urean hintojen välille (ilman typpeä), jotta voitaisiin perustella syy-yhteyttä koskeva päätelmä polkumyyntituonnin osalta. Sen analyysi ei osoita merkittävää eron lisääntymistä kuukausina, joina tuontimäärät kasvoivat, minkä vuoksi osapuoli päätteli, että asianomaisen tuonnin ja unionin tuottajille aiheutuneen vahingon välillä ei ole syy-yhteyttä.

(161) Vaikka korrelaatio todettaisiinkin, se ei kuitenkaan tarkoittaisi, että polkumyyntituonnin ei voitaisi katsoa olevan vastuussa unionin tuotannonalalle aiheutuneesta vahingosta. Kyseessä olevan tuonnin vaikutuksesta unionin tuotannonalaan komissio muistutti, että verrattuna edeltävään vuoteen suurin pudotus tuontihinnoissa (-30 %) ja suurin kasvu tuontimäärissä (+ 50 %) todettiin vuonna 2016. Samana vuonna unionin tuotannonalan markkinaosuus supistui (-14 %), myyntihinnat putosivat (-26 %) ja kannattavuus aloitti jyrkän laskunsa, joka johti merkittäviin tappioihin tutkimusajanjaksolla. Näiden seikkojen perusteella ei voida kiistää, että polkumyynnillä tulevan tuonnin ja vahingon välillä on selvä syy-yhteys.

(162) Kyseisen unionin tuottajan tekemässä analyysissä ei havaittu tätä yhteyttä, kun analysoitiin kuukausittaista tuontimäärää ja tällaisen kuukausittaisen tuonnin (ilman ureaa) hintaeroa. Komissio ei ollut samaa mieltä tästä analyysistä. Ensinnäkin sekä urea että urean ja ammoniumnitraatin seokset sisältävät typpeä ja niitä käyttävät samat käyttäjät (viljelijät). Sen vuoksi jonkinasteinen korrelaatio ei ole yllättävä. Toiseksi verrattaessa ”mukautettua”

hintaeroa tuontimääriin kuukausikohtaisesti ei oteta huomioon sitä, että hinnoista sovitaan usein kuukausia ennen tuotteen tosiasiallista saapumista unioniin ja että hinnat vaihtelevat sen kauden mukaan, jona ne vahvistetaan. Näin ollen komissio katsoi, että ei ole perustetta i) ”mukauttaa” hintoja, kuten asianomainen osapuoli teki väitteessään, eikä ii) antaa suurtakaan arvoa sen kuukausikohtaiselle analyysille. Tällä perusteella todetaan, että mahdollinen korrelaatio urean sekä urean ja ammoniumnitraatin seosten hintojen välillä ei heikennä syy-yhteyttä polkumyyntituonnin ja vahingon välillä.

(163) Vientiä harjoittava tuottaja CFI oli eri mieltä komission päätelmästä, jonka mukaan urean spot-hinnat eri puolilla maailmaa osoittivat hintavaihteluja markkinoiden mukaan tarkastelujaksolla. Se totesi, että komission esittämät tiedot itse asiassa osoittivat, että globaalit urean hinnat korreloivat keskenään. Lisäksi se arvosteli väliaikaista tullia koskevan asetuksen alaviitteen 15 aineistossa mainittuja neljää markkinaa, koska kaksi niistä oli Kiinassa, jonka markkinoita komissio pitää vääristyneinä urean osalta, ja väitti, että US Gulf FOB barge- tai Middle East granular FOB -vertailumarkkinahinnat puuttuivat, vaikka ne olivat väitetysti paljon tärkeämmät. Komissio huomautti, että mitä tulee aineiston laatuun, komissio käytti saatavilla olevia tekijänoikeudettomia tietoja – koska mikään osapuoli ei toimittanut tekijänoikeudettomia kaavioita lannoitteiden hinnoista – jotka osoittavat, että urean hinnoittelu lähimenneisyydessä noudatteli erilaisia malleja eri puolilla maailmaa.

(164) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Eurochem otti esiin myös sen, että komissio käytti alustavasti Kiinan hintoja osoittaakseen korrelaation puutteen ja että se ei käyttänyt myöhässä toimitettuja huomautuksia. Komissio tutki kuitenkin kaiken saatavilla olevan näytön asiasta ja tuli siihen johtopäätökseen, että urean maailmanmarkkinahinnat eivät vaikuttaneet merkittävästi unionin tuotannonalaan. Tämä näkemys vahvistettiin myös seuraavassa kappaleessa esitetyistä syistä.

(165) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Fertilizers Europe toimitti lisänäyttöä siitä, että urean ja urean ja ammoniumnitraatin seosten hintojen korrelaatio katkesi tutkimusajanjakson aikana ja vieläkin enemmän sen jälkeen. Tiedot käytännössä vahvistivat komission päätelmän, jonka mukaan korrelaatio ei ole rakenteellisesti vahva, toisin kuin useat osapuolet väittivät.

(166) OCI Nitrogen puuttui myös siihen, että komissio oli käyttänyt väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 176 kappaleessa tietoja, jotka olivat julkisesti saatavilla internetissä mutta tietoja ei ollut sisällytetty avoimeen asiakirja-aineistoon. Osapuolen mukaan perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan c ja e alakohta velvoittavat komission käyttämään vain tietoja, jotka ovat tutkimuksen asiakirja-aineistossa ja jotka komissio voi asianmukaisesti todentaa, mikä tässä tapauksessa ei ole mahdollista, koska osapuoli, jolta tiedot ovat peräisin, ei tehnyt yhteistyötä tutkimuksessa.

(167) Komissio hylkäsi väitteen ja huomautti, että perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan c ja e alakohta eivät ole merkityksellisiä tässä tapauksessa, koska ne liittyvät polkumyyntilaskelmiin tilanteessa, jossa viejämaassa esiintyy merkittäviä vääristymiä. Lisäksi huolellisuusvaatimuksen mukaisesti komission oletetaan vertaavan asianomaisten osapuolten väitteiden perustana olevia tietoja muista lähteistä saataviin tietoihin. Näin ollen komissio vertasi OCI Nitrogenin urean hinnoista toimittamia tietoja toisen menettelyssä mukana olevan unionin tuottajan verkkosivustolla saatavilla oleviin tietoihin vuodelta 2018. Kyseiset tiedot sisältävät kaavion urean hinnoista tammikuusta 2015 lähtien eri puolilla maailmaa ja perustuvat markkinatiedon tarjoajien noteerauksiin.

(168) Tämän vuoksi komissio päätteli, että urean maailmanmarkkinahinnalla ei ole voinut olla merkittävää vaikutusta unionin tuotannonalan myyntihintoihin ja sille koituneeseen vahinkoon, kuten todetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 177 kappaleessa.

5.2.2 *Muut tekijät*

(169) Vientiä harjoittava tuottaja Eurochem oli eri mieltä väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 155 kappaleessa olevasta komission havainnosta, jonka mukaan unionin tuotannonalan myyntihintojen hinnankorotusten estymisen syynä oli tuonti, ja huomautti, että unionin tuotannonalan hintoihin aiheutti painetta maakaasun kustannusten kohoaminen vuodesta 2017 lähtien. Tämä väite toistettiin lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen. Myös Venäjän viranomaiset väittivät, että maakaasun kustannukset vaikuttivat unionin tuotannonalan kannattavuuteen. Asiaa on jo käsitelty väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 178–180 kappaleessa. Kaasun hinnan kehitys olisi voinut aiheuttaa kustannusten kohoamisen, mutta kaasun tai muiden kustannusten kohoaminen ei aiheuttanut unionin tuotannonalan kyvyttömyyttä korottaa hintojaan (hinnankorotusten estyminen tuonnin vuoksi), jotta se olisi voinut välttää tappiot, jotka aiheutuivat tutkimusajanjaksolla. Yksi osapuoli väitti, että unionin tuotannonalan kannattavuus putosi nopeasti ja jyrkästi vuonna 2017 ja

tutkimusajanjaksolla, kun tuotannonala oli päättänyt ”toimia markkinoiden vastaisesti” ja pitää voimassa hinnat suhteellisen alhaisella vuoden 2016 tasolla maakaasun hintojen ja näin ollen kustannusten merkittävästä kohoamisesta huolimatta. Kyseinen osapuoli esitti, että unionin tuotannonalalla oli muitakin vaihtoehtoja, mikä ei saa tukea asiakirja-aineistossa olevista tiedoista, joiden mukaan näilläkin hinnoilla unionin tuotannonala menetti 3,5 prosenttia markkinaosuutta unionissa vuoden 2016 ja tutkimusajanjakson välillä (väliaikaista tullia koskevan asetuksen taulukko 5). Unionin tuotannonalan 2,1 prosenttiyksikön menetys unionin markkinaosuudesta vuodesta 2016 lähtien on ristiriidassa asianomaisen tuonnin markkinaosuuden 3,7 prosenttiyksikön kasvun kanssa samalla kaudella (väliaikaista tullia koskevan asetuksen taulukko 2). Samalla kaudella eli vuoden 2016 ja tutkimusajanjakson välillä asianomaisista maista tulevan tuonnin keskimääräiset hinnat alenivat yli 7 prosenttia (väliaikaista tullia koskevan asetuksen taulukko 3). Unionin tuotannonala ei kyennyt kohottamaan myyntihintojaan kustannusten kohoamista vastaavasti rajoittaakseen markkinaosuuden menettämistä, mikä johti vakavaan hinnankorotusten estymiseen ja kannattavuuden jyrkkään putoamiseen. Toisin sanoen kannattavuuden heikkenemiseen johti hinnankorotusten estyminen, joka aiheutui polkumyynnillä tulevan tuonnin lisääntyneestä määrästä, koska tällaisessa tilanteessa unionin tuotannonala ei kyennyt korottamaan myyntihintojaan vastatakseen kustannusten kohoamiseen. Tämän vuoksi kaasun hinnan kehitys ei selitä voittojen kutistumista tässä tapauksessa eikä sitä voida pitää tekijänä, joka vaikutti unionin tuotannonalan vahingolliseen tilanteeseen.

(170) Useat asianomaiset osapuolet katsoivat, että syy-yhteyttä koskeva analyysi oli vinoutunut otoksen valinnan vuoksi. Ne eivät pitäneet otosta unionin tuotannonalaa edustavana, koska AB Achemalla ja Grupa Azotylla on yrityskohtaisia vaikeuksia, joita muilla unionin tuottajilla ei ole. Ne toistivat, että AB Acheman ja Grupa Azotyn kaasunhinnat olivat säänneltyjä ja korkeita ja että niiden kuljetuskustannukset myynnistä Länsi-Eurooppaan, johon suurin osa urean ja ammoniumnitraatin seoksista myydään, olivat erittäin korkeat. Nämä väitteet esitettiin uudelleen lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen.

(171) Tästä väitteestä on ensinnäkin todettava, että vahinkoa koskevan arvioinnin makrotaloudelliset indikaattorit koskevat kaikkia unionin tuottajia, kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 134–136 kappaleessa selitetään. Vain mikrotaloudellisia indikaattoreita arvioidaan otokseen valittujen tuottajien tasolla. Sen vuoksi otoksen kokoonpano ei vaikuta useimpien makrotaloudellisten indikaattoreiden negatiiviseen kehityssuuntaan tuotantomäärien, myyntimäärien ja markkinaosuuden osalta. Otoksen vahvistamisen perustana käytettiin samankaltaisen tuotteen tuotanto- ja myyntimäärää, jonka osuus oli yli 50 prosenttia unionin tuotanto- ja myyntimäärästä tutkimusajanjakson aikana, kuten edellä 124 kappaleessa todetaan. Sen vuoksi otosta pidetään edustavana ja täysin perusasetuksen 17 artiklan säännösten mukaisena.

(172) AB Acheman ja Grupa Azotyn kaasun hintoihin liittyvän kysymyksen osalta komissio tutki, miten kaikki kolme otokseen valittua unionin tuottajaa hankkivat kaasun ja millä hinnalla. Vaikka kaasun hinnan ja muut kaasun hankintakustannukset vaihtelevat selvästi jäsenvaltioiden välillä, oli ilmeistä, että kaikkien näiden kolmen tuottajan kaasun hintoihin liittyvät suuntaukset olivat samankaltaiset. Kaasukustannukset putosivat vuonna 2016 ja kohosivat vuonna 2017 ja tutkimusajanjaksolla (ks. 146 kappaleessa oleva taulukko). Kaikkien kolmen tuottajan kannattavuus putosi tasaisesti analyysikaudella, kun kustannusten (joista kaasukustannukset ovat suurimmat ja vaihtelevat eniten) kohoamiseen ei liittynyt vastaavaa myyntihintojen kohoamista vuonna 2017 ja tutkimusajanjaksolla. Vaikka absoluuttiset luvut joidenkin indikaattoreiden osalta saattoivatkin vaihdella tuottajien välillä (kuten Eurochem väitti lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen), vahinko oli ilmeinen kaikkien kolmen tuottajan osalta, eikä asiakirja-aineistossa ole mitään viitteitä tai näyttöä siitä, että erilainen otos olisi muuttanut vahinkoa koskevia päätelmiä.

(173) Väitteestä, jonka mukaan otokseen valittujen unionin tuottajien maantieteellinen sijainti aiheutti vahinkoa tarkasteltavana olevan tuotteen markkinoille saattamiseen liittyvien kuljetuskustannusten vuoksi, voidaan todeta, että tutkimusajanjakson aikana eri puolilla unionia oli 20 tiedossa olevaa tarkasteltavana olevan tuotteen tuottajaa. Lisäksi vaikka otoksen sisällä osa myyntimäärästä toimitettiin merirahdilla unionin muihin osiin, suurin osa myytiin paikallisesti ([19]). Ei ole myöskään epätavallista, että tuottajilla on asiakkaita niin kaukana, että kuljetuskustannukset ovat merkittävät. Komission tutkimuksen kannalta merkittävää on kuitenkin se, että hintojen korotukset näillä markkinoilla ovat estyneet epäterveesti hinnoitellun tuonnin vuoksi. On myös syytä tuoda esiin, että unionin

([19]) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen vientiä harjoittava tuottaja CFI väitti, että tämä ei tullut esiin alihinnoittelua ja viitehinnan alittavuutta koskevissa laskelmissa. Tämä ei kuitenkaan pidä paikkaansa. Se, että suurin osa unionin tuotannonalan myynnistä tapahtui paikallisesti, tarkoitti sitä, että noin 60 prosentissa unionin tuotannonalan myyntihinnoista, joita käytettiin alihinnoittelua koskevissa laskelmissa, on käytetty noudettuna lähettäjältä -hintoja ja myös tavoitehintaan tehdyt kuljetusta koskevat oikaisut perustuvat samaan suhteeseen.

tuotannonala kykeni saamaan kohtuullisen voiton analyysikauden kahden ensimmäisen vuoden aikana maantieteellisestä sijainnista huolimatta.

(174) Roueniin tai Gentiin suuntautuvassa myynnissä (ks. 107 kappale) kuljetuskustannukset CIF-paikkaan olivat noin 15–20 prosenttia CIF-hinnasta. Nämä kustannukset kuitenkin aiheutuvat vuosittain, ja vuosina 2015 ja 2016 koko tuotannonalan, myös tuottajien, joilla oli tällaiset CIF-kustannukset, toiminta oli kannattavaa. Kuten edellä todetaan, kehityssuunnat tässä tapauksessa osoittavat, että vahinko oli ilmeinen kaikkien kolmen otokseen valitun tuottajan eikä vain Puolassa ja Liettuassa sijaitsevien tuottajien osalta. Sen vuoksi pääteltiin, että tuotteen markkinoille saattamiseen liittyvät kuljetuskustannukset eivät heikennä syy-yhteyttä polkumyyntituonnin ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon välillä.

(175) OCI Nitrogen huomautti, että komissio jätti huomiotta väitteen, jonka mukaan integroituminen on keskeistä lannoiteteollisuudessa. Se väitti, että jos tuottaja ei integroi urean ja ammoniumnitraatin seosten tuotantolinjaa muiden lannoitteiden tuotantolinjojen kanssa, tuottaja altistuu markkinoiden vaihteluille, ja kyseessä on esimerkki itse aiheutetusta vahingosta. Kaikki kolme otokseen valittua yritystä kuitenkin tuottivat urean ja ammoniumnitraatin seoksia ja muita lannoitteita integroiduissa tuotantopaikoissa. Vaikka jotkin tuottajat keskittyivätkin enemmän urean ja ammoniumnitraatin seoksiin kuin jotkin muut, se ei tarkoita, että vahinko olisi itse aiheutettu. Sen vuoksi väite hylättiin.

(176) Vientiä harjoittava tuottaja CFI huomautti, että tuottavuus putosi 1 prosentin kun taas työvoimakustannukset kohosivat 10 prosenttia ja että koska nämä ylimääräiset kustannukset eivät liittyneet tuontiin, komission olisi pitänyt ottaa se huomioon syy-yhteyttä koskevassa analyysissään.

(177) Komissio hylkäsi tämän väitteen, koska työntekijäkohtaisten keskimääräisten työvoimakustannusten kohoaminen ei tullut esiin samanlaisena muutoksena tuotannon yksikkökustannuksissa, jotka päin vastoin alenivat 11 prosenttia tarkastelujaksolla, kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen taulukosta 7 näkyy. Tuottavuuden heikentyminen voi johtua lisäksi unionin tuottajien yleisestä urean ja ammoniumnitraatin seosten tuotannon vähenemisestä tarkastelujaksolla, mikä sekin liittyy urean ja ammoniumnitraatin seosten tuonnin aiheuttamaan paineeseen unionin markkinoilla.

(178) Unionin tuottaja OCI Nitrogen ja vientiä harjoittavat tuottajat CFI ja Acron väittivät myös, että komissio oli väärässä, kun se ei ottanut huomioon kausivaihtelujen vaikutusta hintoihin (ks. väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 186 kappale). Ne väittivät erityisesti, että komissio ei voi katsoa edelleen, että vuotuinen keskiarvo korvaisi hintojen kausivaihtelun merkityksen. Ne väittivät AB Acheman raportoineen, että se oli supistanut toimintaansa ja tuotantoaan 50 prosenttia kesä- ja lokakuun 2016 välillä ja että se yleensä keskeytti osan tuotannostaan joka vuosi, yleensä kesällä, jolloin markkinoilla tarjotaan alimmat hinnat lannoitteista vähäisen kysynnän vuoksi. Mitä tulee AB Acheman tuotannon keskeyttämiseen, tutkimuksessa kävi ilmi, että AB Acheman lisäksi muutkin urean ja ammoniumnitraatin seosten tuottajat supistivat tuotantoaan tai keskeyttivät sen tilapäisesti huollon tai korjausten vuoksi. On loogista, että tällaiset toimet ajoitetaan mahdollisuuksien mukaan huippukausien ulkopuolelle. Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 166 kappaleessa yhdistetään myös jotkin unionin tuotantokatkokset heikkoon markkinatilanteeseen. Ei ole myöskään mitään näyttöä kausivaihtelun merkittävästä ja johdonmukaisesta vaikutuksesta hintoihin, kuten jo myynnin jakautumista ja myyntihintoja koskevassa analyysissä pääteltiin (ks. 133 ja 134 kappale). Komissio pitää hintojen vuotuista keskiarvoa oikeudenmukaisena, koska urean ja ammoniumnitraatin seoksiin liittyvässä liiketoiminnassa on yleisenä käytäntönä turvata osa vuoden jälkipuoliskon määristä ja hinnoista seuraavan vuoden alkupuoliskon toimituksia varten. Näin ollen komissio vahvistaa, että väite olisi hylättävä.

(179) Vientiä harjoittavat tuottajat CFI ja Eurochem väittivät, että unionin tuotannonala oli kasvattanut vientimyyntiään unionin myynnin kustannuksella ja tämä – eikä asianomaisista maista tulevan tuonnin lisääntyminen – johti unionin markkinaosuuden supistumiseen. Eurochem väitti myös, että unionin tuotannonala oli päättänyt keskittyä tuottavampiin typpipohjaisiin tuotteisiin, kuten ammoniumnitraattiin, unionin urean ja ammoniumnitraatin seosten markkinoiden kustannuksella, ja toisti väitteen lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen. Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen toistettiin myös, että tuonti oli tarpeen, jotta voitiin täyttää markkina-aukko, kun unionin tuotannonalaa ei enää kiinnostanut tuottaa urean ja ammoniumnitraatin seoksia asiakkailleen unionissa. Kuten jo väliaikaista tullia koskevan asetuksen 5.2.2 kohdassa selitettiin, unionin tuotannonalan lisääntynyt myynti vientimarkkinoille (noin 280 000 tonnia) kompensoi vain pientä osaa niistä noin 700 000 tonnista, jotka se menetti unionin markkinoilla. Vaikka otettaisiin huomioon kulutuksen väheneminen samalla kaudella, ei voida katsoa, että lisääntynyt vientimyynti olisi heikentänyt unionin tuotannonalan kykyä palvella asiakkaitaan unionissa. Komissio katsoi, että joidenkin unionin tuottajien tekemä tuotannon vaihtaminen (ks. väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 139 kappale) oli loogista, koska niiden kannattavuus heikkeni ja urean ja

ammoniumnitraatin seosten hinnat laskivat unionissa asianomaisista maista tulevan tuonnin johdosta. Tässä tapauksessa toiminnan lisääminen vientimarkkinoilla ei ole voinut myötävaikuttaa unionin tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon, mutta se on sitä vastoin saattanut lieventää polkumyyntituonnin aiheuttamaa vahinkoa jossakin määrin. Unionin tuotannonalan kapasiteetin käyttöaste pieneni siis tarkastelujaksolla 7 prosenttiyksikköä ja oli 46 prosenttia. Sen vuoksi vientimyynnin lisääntyminen ei vaikuttanut negatiivisesti unionin tuotannonalan kapasiteettiin palvella unionin markkinoita. Sen vuoksi nämä väitteet hylättiin.

(180) Venäjän viranomaisten väitteen mukaan valituksen sivulla 57 todettiin, että unionin tuottajien kapasiteetin käyttöaste oli kohonnut 21 prosenttia vuosina 2013–2017, mikä ei osoita yhteyttä Venäjältä väitetysti tulevan polkumyynnin ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen merkittävän vahingon välillä. Tämä väite hylätään. Väliaikaista tullia koskevan asetuksen taulukko 4 osoittaa kapasiteetin käyttöasteen putoamisen tarkastelujaksolla.

(181) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Eurochem väitti, että unionin tuotannonalalle aiheutunut vahinko johtui markkinadynamiikasta eikä asianomaisista maista tulevasta tuonnista. Markkinadynamiikalla tarkoitettiin urean hintojen putoamista ja kaasun kustannusten kehittymistä. Vaikuttaa kuitenkin siltä, että väitteessä on vain muotoiltu uudelleen yrityksen ja muiden asianomaisten osapuolten aiemmin esittämät väitteet, joita on jo käsitelty ja jotka on hylätty. Tiivistelmänä komission päätelmistä voidaan todeta, että unionin tuotannonala osoitti kykenevänsä vuosina 2015 ja 2016 saavuttamaan voittoa riippumatta siitä, olivatko kaasun hinnat ylhäällä vai alhaalla. Se, mikä itse asiassa esti unionin tuotannonalaa nostamasta hintoja kustannusten kattamiseksi, oli yhä lisääntyvä halpa polkumyyntituonti, joka painoi hintoja alaspäin vuonna 2017 ja tutkimusajanjaksolla. Näin ollen hylättiin väite, jonka mukaan vahinko aiheutui markkinadynamiikasta eikä polkumyyntituonnista.

(182) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen CFI ja IFA väittivät, että lisäverot, jotka otokseen valitun unionin tuottajan AB Acheman oli maksettava tutkimusajanjaksolla, vaikuttivat yrityksen ja otokseen valittujen osapuolten kannattavuuteen. Sen vuoksi komission olisi pitänyt ottaa se huomioon tekijänä, joka saattoi aiheuttaa vahingon. On kuitenkin syytä huomata, että kaikkien kolmen tuottajan kaasun ostokustannukset (mukaan luettuna maksut, verot ja kuljetus) putosivat analyysikaudella. Kaikkien kolmen tuottajan kaasun ostokustannukset itse asiassa seurailivat samaa suuntausta. Ei ole mitään näyttöä siitä, että yhden unionin tuottajan lisäveroilla olisi ollut merkittävä vaikutus otokseen valittujen tuottajien kannattavuuteen. Unionin tuotannonalan supistuva kannattavuus päinvastoin johtui sen kyvyttömyydestä nostaa hintojaan kustannusten kohoamista vastaavasti. Sen vuoksi väite hylättiin.

5.2.3 *Päätelmät*

(183) Edellä esitetyn perusteella ja koska muita huomautuksia ei esitetty, komissio päätteli, että mikään muista alustavassa ja lopullisessa vaiheessa tutkituista tekijöistä ei ollut sellainen, että sillä olisi voinut olla merkityksellistä vaikutusta unionin tuotannonalan vahingolliseen tilanteeseen. Näin ollen mikään tekijöistä analysoituna erikseen tai yhdessä ei heikentänyt syy-yhteyttä polkumyyntituonnin ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon välillä siinä määrin, että tämä yhteys ei enää olisi todellinen ja merkittävä, mikä vahvistaa väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 190 kappaleessa esitetyt päätelmät.

6. **TOIMENPITEIDEN TASO**

(184) Venäläiset vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että jos pelkästään Venäjältä tulevaan tuontiin ei sovelleta alhaisemman tullin sääntöä perusasetuksen 7 artiklan 2 a kohdan mukaisesti, tämä johtaa polkumyyntitullien syrjivään kantamiseen WTO:n polkumyyntisopimuksen 9.2 artiklan vastaisesti.

(185) Komissio huomauttaa, että alhaisemman tullin säännön soveltaminen ei ole pakollista WTO:n polkumyynnin vastaisen sopimuksen nojalla, koska sopimuksen 9.1 artiklan mukaan sen soveltaminen on suotavaa. Jos WTO:n jäsenvaltiot päättävät soveltaa tätä sääntöä, sopimuksessa ei ole lisämääräyksiä, joissa selitettäisiin soveltamiseen liittyviä aineellisia seikkoja koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä. Sen vuoksi EU:lla on laaja harkintavalta alhaisemman tullin säännön soveltamista koskevien sääntöjen osalta.

(186) Komissio huomauttaa vielä, että toisin kuin nämä vientiä harjoittavat tuottajat luulevat, alhaisemman tullin sääntöä sovelletaan edelleen perusasetuksen mukaisesti, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna 30 päivänä toukokuuta 2018. Tällöin tehty muutos vaikutti soveltamista koskeviin yksityiskohtaisiin sääntöihin; esimerkiksi tapauksissa, joissa raaka-aineisiin liittyy 7 artiklan 2 a kohdan mukaisia vääristymiä, polkumyyntimarginaalin katsotaan kuvastavan unionin tuotannonalalle aiheutunutta vahinkoa (ks. myös väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 221–237 kappale).

(187) Syrjivää kohtelua voi tapahtua vain, jos kahta samanlaista tilannetta käsitellään eri tavalla tai kahta erilaista tilannetta käsitellään samalla tavalla. Tähän logiikkaan perustuu myös WTO:n polkumyynnin vastaisen sopimuksen 9.2 artiklan syrjinnän vastainen määräys, riippumatta siitä, sovelletaanko sitä myös alhaisemman tullin säännön – joka ei ole pakollinen sopimuksen mukaisesti – soveltamista koskeviin yksityiskohtaisiin sääntöihin.

(188) Tässä tapauksessa komissio totesi, että perusasetuksen 7 artiklan 2 a kohdassa tarkoitettuja raaka-aineisiin liittyviä vääristymiä esiintyy ainoastaan Venäjällä eikä muissa tutkimuksen kohteena olevissa viejämaissa, kuten 217 kappaleessa selitetään. Tämän vuoksi vientiä harjoittavien tuottajien tilanne Venäjällä, jossa todettiin raaka-aineisiin liittyviä vääristymiä, ei ole verrattavissa vientiä harjoittavien tuottajien tilanteeseen Trinidad ja Tobagossa ja Amerikan yhdysvalloissa, joissa ei todettu tällaisia vääristymiä. Sen vuoksi väite hylättiin.

6.1 **Unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon poistamiseen riittävän marginaalin tarkastelu Trinidad ja Tobagon sekä Amerikan yhdysvaltojen osalta**

(189) Useat osapuolet väittivät, että *Jindal Saw* -tuomio vaikutta myös viitehinnan alittavuuden marginaalien laskemiseen. On syytä selventää, että tässä tutkimuksessa vahingon korjaavana tasona käytetty viitehinnan alittavuuden marginaali määritettiin käyttämällä unionin tuottajien tuotantokustannuksia. Tehdaskustannuksiin ei lisätty mitään kustannuksia mahdollisten unionin tuotannonalaan etuyhteydessä olevien myyntiyritysten kustannusten kattamiseksi. Näin ollen epäsymmetrisyyttä, jonka yleinen tuomioistuin totesi vaikuttaneen viitehinnan alittavuutta koskeviin laskelmiin asiassa *Jindal*, ei esiinny tässä tapauksessa, minkä vuoksi väite hylätään.

(190) Alustavassa vaiheessahan viitehinnan alittavuuden marginaali laskettiin käyttämällä laskennallisesti muodostettua tavoitehintaa CIF-tasolla noin 40 prosentista unionin tuotannonalan myynnistä. Noudettuna lähettäjältä -hinnan ja CIF-hinnan väliset kustannukset olivat 15–20 prosenttia CIF-hinnasta. Kustannuksia tarkistettiin hieman ylöspäin lopullisessa vaiheessa, jotta voitiin korjata yhden otokseen valitun unionin tuottajan joissakin CIF-hinnoissa ollut pieni laskuvirhe, jonka vuoksi nämä hinnat oli hieman aliarvioitu. Todelliset luvut ovat luottamuksellisia, ja ne ilmoitettiin asianomaiselle osapuolelle.

(191) Vientiä harjoittava tuottaja CFI väitti, että komission ei olisi pitänyt määrittää tavoitevoittoa vuosina 2013–2015 saadun voiton perusteella, koska vuosina 2006–2015 unionin tuotannonalan voitot olivat epänormaalit urean globaalisti poikkeuksellisen korkeiden hintojen vuoksi. Vientiä harjoittava tuottaja MHTL väitti samansuuntaisesti, että unionin tuotannonalan tavoitehinnan laskemisessa käytetty tavoitevoitto oli asetettu kohtuuttoman korkeaksi. Se väitti, että 10 prosentin tavoitevoitto poikkesi useissa muissa lannoitteita koskevissa tutkimuksissa vuosina 2000 ja 2001 vahvistetuista 8 prosentin ja 5 prosentin tavoitevoitosta. Sen mukaan komissio ei esittänyt tekijöitä, jotka osoittaisivat olosuhteiden muuttumisen johtaneen korkeampaan tavoitevoittoon. Sen vuoksi tavoitevoitto olisi asetettava 6 prosenttiin, joka on vähimmäistaso perusasetuksen 7 artiklan 2 c kohdan mukaisesti.

(192) On syytä huomauttaa, että valitessaan tässä tutkimuksessa menetelmää tavoitevoiton asettamiseksi ja asianmukaisen kauden yksilöimiseksi komissio on ottanut huomioon, että voittotaso voi vaihdella. Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 154 kappaleessa todettiin, vuonna 2015, jolloin tuonnin osuus markkinoilla oli edelleen pieni, saavutettiin 14 prosentin voittotaso. Sen vuoksi komissio hylkäsi väitteen, jonka mukaan sen käyttämä 10 prosentin voitto oli kohtuuttoman korkea tai poikkeuksellinen.

(193) Vientiä harjoittava tuottaja CFI väitti, että koska unionin tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon vaikuttivat myös muut syyt kuin tuonti – tai ne toimivat ainakin tilannetta pahentavana tekijänä – tavoitevoiton oikaiseminen alaspäin olisi aiheellista näiden muiden syiden vaikutuksen huomioon ottamiseksi. Tämä väite hylätään.

(194) Komissio päätteli, että muut tekijät eivät vaikuttaneet unionin tuotannonalan vahingolliseen tilanteeseen, kuten 183 kappaleessa todetaan. Lisäksi kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 198 ja 199 kappaleessa selitetään, tavoitevoitto vahvistettiin perusasetuksen 7 artiklan 2 c kohdan uusien sääntöjen mukaisesti. Kyseisessä 7

artiklan 2 c kohdassa viitataan useisiin tekijöihin täsmentämättä hierarkiaa niiden välillä. Komissio otti huomioon kannattavuustason ennen tutkimuksen kohteena olevista maista peräisin olevan tuonnin kasvua, kannattavuustason, joka tarvitaan täysimääräisten kustannusten ja investointien, tutkimuksen ja kehittämisen (T&K) ja innovoinnin kattamiseen, sekä kannattavuustason, jollaista voidaan odottaa normaaleissa kilpailuolosuhteissa. Perusasetuksen 7 artiklan 2 c kohdan mukaisesti komissio päätti käyttää painotettua keskimääräistä voittoa, jonka unionin tuotannonala sai vuosina 2013–2015 eli juuri ennen tuonnin kasvua ja unionin tuotannonalan samanaikaista kannattavuuden laskua. Näin varmistetaan, että tavoitevoitto kuvastaa tavanomaisia kilpailuolosuhteita markkinoilla, kun polkumyyntituonnin markkinaosuus oli edelleen pieni. Tuonnin lisääntyminen ja kannattavuuden heikkeneminen vuodesta 2016 lähtien on selvää, eivätkä mitkään muut tekijät – tarkasteltuina erikseen tai yhdessä – heikentäneet syy-yhteyttä, kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 190 kappaleessa selitetään.

(195) Väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen komissio tarkisti hieman noudattamiseen liittyviä tulevia kustannuksia koskevia laskelmiaan 7 artiklan 2 d kohdan nojalla. Se päivitti päästöoikeuksien odotettuja kustannuksia (ks. väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 202 kappale) ja käytti ennustettuja hintoja, jotka esitetään Bloomberg New Energy Finance -julkaisussa (30.5.2019). Päästöoikeuksien keskimääräinen hinta vahvistettiin lopullisesti 25,81 euroon/tuotettu hiilidioksiditonni, kun se alustavassa vaiheessa oli 24,14 euroa/tuotettu hiilidioksiditonni. Myös muita laskelmien osatekijöitä tarkistettiin hieman tarpeen mukaan. Tällä perusteella vahvistettiin 3,8 prosentin lisäkustannukset (3,7 prosenttia alustavassa vaiheessa), ja nämä kustannukset lisättiin vahinkoa aiheuttamattomaan hintaan. Asianomaisten osapuolten tarkasteltavaksi tarkoitettuun asiakirja-aineistoon sisällytetyssä lisämuistiossa selvitetään näitä tarkistuksia tarkemmin. Asianomaiset osapuolet eivät esittäneet 197 kappaleessa käsiteltyjen huomautusten lisäksi muita huomautuksia.

(196) CFI ja Acron väittivät, että komission ei olisi pitänyt tehdä 7 artiklan 2 d kohdan mukaista noudattamiseen liittyviä tulevia kustannuksia koskevaa oikaisua, koska komission havainnot eivät vahvista positiivista näyttöä ja riittävää varmuutta siitä, että unionin tuotannonalalle aiheutuu tulevia kustannuksia. Se huomautti myös, että on epäjohdonmukaista ja epätarkkaa laskea tavoitehinta aiempien tuotantokustannusten ja aiempien voittojen perusteella ja ottaa samalla huomioon tulevia kustannustekijöitä. Väite hylättiin, koska väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa selitetään kattavasti noudattamiseen liittyviä tulevia kustannuksia koskevien oikaisujen oikeusperusta ja kustannusten laskemiseen käytetty menetelmä perustuu selkeään näyttöön, joka edustaa parhaita käytettävissä olevia tietoja.

(197) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Fertilizers Europe väitti, että päästöoikeuksien keskimääräinen hinta olisi tällä välin kohonnut, ja se toimitti tietoja eri lähteestä kuin mitä käytettiin alustavassa ja lopullisessa vaiheessa (Bloomberg New Energy Finance). Fertilizers Europe väitti, että komission pitäisi arvioida asiaa uudelleen. Komissio piti kuitenkin ensiarvoisen tärkeänä, että päästöoikeuksien odotettujen kustannusten vahvistamiseen käytetyn vertailuarvon lähteestä ja ajankohdasta (sekä alustavassa että lopullisessa määrityksessä) ei ole epäselvyyttä. Sen vuoksi 195 kappaleessa mainitut luvut vahvistetaan.

(198) Vientiä harjoittava tuottaja MHTL väitti, että komissio oli laskenut virheellisesti viitehinnan alittavuutta koskevan marginaalin laskennallisesti muodostetun CIF-vientihinnan perusteella edellä 126 kappaleessa mainituista syistä. Komissio katsoi, että kuten 108–110 kappaleessa selitetään, tietyn myynnin osalta on aiheellista määrittää tuotantokustannukset CIF-tasolla, jotta voidaan asettaa vahinkomarginaali täsmälliselle ja merkitykselliselle tasolle oikeudenmukaisen vertailun tekemiseksi.

(199) Sama vientiä harjoittava tuottaja väitti myös, että komission olisi pitänyt käyttää eri CIF-hintaa nimittäjänä vahinkolaskelmissa, jotta olisi voitu ottaa huomioon unionin markkinoille myyntiä koskevan sopimuksen erityispiirteet. Komission vakiintuneena käytäntönä on kuitenkin käyttää unionin tullille ilmoitettua tosiasiallista hintaa, kun se määrittää nimittäjän polkumyynti- ja vahinkolaskelmissa. Tällä menetelmällä voidaan määrittää marginaalit oikeudenmukaisesti ja varmistetaan, että sekä polkumyyntimarginaali että viitehinnan alittavuuden marginaali määritetään prosenttiosuutena samasta hinnasta. Sen vuoksi väite hylättiin.

(200) Lopullisten laskelmien tulos esitetään jäljempänä olevassa taulukossa.

Maa	Yritys	Polkumyyntimarginaali (%)	Viitehinnan alittavuuden marginaali (%)
Trinidad ja Tobago	Methanol Holdings (Trinidad) Limited	55,8	16,2
Trinidad ja Tobago	Kaikki muut yritykset	55,8	16,2
Yhdysvallat	CF Industries Holdings, Inc.	37,3	23,9
Yhdysvallat	Kaikki muut yritykset	37,3	23,9

6.2 **Unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon poistamiseen riittävän marginaalin tarkastelu Venäjän osalta**

(201) Verrattaessa venäläisten yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien lopullista keskimääräistä painotettua tuontihintaa ja unionin tuotannonalan lopullista tavoitehintaa, jotta voitiin arvioida, oliko Venäjän osalta alustavasti vahvistettu polkumyyntimarginaali korkeampi kuin marginaali, joka riittää poistamaan unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon, saatiin seuraava tulos:

Maa	Yritys	Polkumyyntimarginaali (%)	Viitehinnan alittavuuden marginaali (%)
Venäjä	PJSC Acron	31,9	13,7
Venäjä	Joint Stock Company "Azot"	20,0	16,3
Venäjä	Joint Stock Company "Nevinnomyssky Azot"	20,0	16,3
Venäjä	Kaikki muut yritykset	31,9	16,3

(202) Näin ollen vahvistettiin, että viitehinnan alittavuuden marginaali oli alempi kuin polkumyyntimarginaali ja että komission olisi tehtävä perusasetuksen 7 artiklan 2 a kohdassa edellytetty tarkastelu.

(203) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Eurochem väitti, että viitehinnan alittavuuden määrittämiseen käytetyistä unionin tuotannonalan myyntihinnoista olisi vähennettävä 7 euroa/tonni, jotta voitaisiin ottaa huomioon urean ja ammoniumnitraatin seosten tonnikohtaisten tuotantokustannusten ero vuoden 2017 ja tutkimusajanjakson välillä, koska kustannusten kohoamisen syynä oli kaasun kustannusten kohoaminen, eikä sitä pitäisi yhdistää asianomaiseen tuontiin. Sama osapuoli väitti, että unionin tuotannonalan myyntihintoja pitäisi alentaa vielä 15–20 prosenttia siitä syystä, että niiden kaukainen sijainti on yksi vahingon syy.

(204) Kuten edellä 169, 173 ja 174 kappaleessa selitetään, kaasunhinnan kehitystä tai kuljetuskustannuksia tai otokseen valittujen tuottajien sijaintia ei voida pitää tekijöinä, jotka ovat vaikuttaneet unionin tuotannonalan vahingolliseen tilanteeseen. Otokseen valitut unionin tuottajat edustavat koko unionin tuotannonalaa eivätkä vääristä lukuja sijaintipaikkansa vuoksi, kuten edellä 124 kappaleessa vahvistetaan.

(205) Unionin tuotannonalan tavoitehinnan laskemiseen käytetyn tavoitevoiton osalta (ks. väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 198–200 kappale ja tämän asetuksen 191–194 kappale) Acron väitti lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen, että komission pitäisi joko ilmoittaa unionin tuotannonalan vuosien 2013 ja 2014 painotettu keskimääräinen voitto, jota käytettiin yhdessä vuoden 2015 voiton kanssa vuosien 2013–2015 painotetun keskimääräisen tavoitevoiton laskemiseen, tai soveltaa 8 prosentin tavoitevoittoa, jota käytettiin hiljattain päättyneessä ammoniumnitraattia koskevassa tarkastelussa. Komissio oli eri mieltä väitteen taustalla olevista perusteista. Mitä tulee unionin tuotannonalan kannattavuuteen vuosina 2013 ja 2014, koska otokseen valittujen osapuolten voitto vuonna 2015 oli 14 prosenttia ja painotettu keskimääräinen voittomarginaali 10 prosenttia, on selvää, että unionin tuotannonalan saavuttama voitto oli merkittävästi pienempi vuosina 2013 ja 2014 vuoteen 2015 verrattuna. Laskelmissa käytettyä otokseen valittujen tuottajien täsmällistä painotettua keskimääräistä voittoa vuosilta 2013 ja 2014 ei voida esittää, koska yksi otokseen valituista tuottajista, OCI

Nitrogen, ei voinut toimittaa komissiolle tietoja kannattavuudestaan ennen vuotta 2015, minkä vuoksi näitä vuosia koskevat laskelmat perustuivat vain kahden tuottajan kannattavuuteen. Näiden lukujen paljastaminen ei sen vuoksi ollut mahdollista kannattavuutta koskevien tietojen luottamuksellisen luonteen vuoksi. Unionin tuotannonalan painotettu keskimääräinen kannattavuus kultakin vuodelta, joita käytettiin 10 prosentin laskemiseen, oli 5–9 prosenttia.

(206) Acron väitti myös, että noudattamiseen liittyviä tulevia kustannuksia koskeva 7 artiklan 2 d kohdan mukainen oikaisu ei ole perusteltu, koska ei ole varmaa näyttöä siitä, että unionin tuotannonalalle aiheutuisi tällaisia kustannuksia. Tätä väitettä käsitellään edellä 196 kappaleessa. Komissio katsoi edelleen, että noudattamiseen liittyvien tulevien kustannusten korotus on laskettu oikein asiakirja-aineistoon sisältyvän asiaa vahvistavan tiedon mukaisesti. Sen vuoksi väite hylättiin.

6.3 **Raaka-aineisiin liittyvät vääristymät**

(207) Raaka-aineisiin liittyviä vääristymiä koskevaa tarkastelua ja syitä, joiden vuoksi 7 artiklan 2 a kohtaa sovellettiin Venäjään, käsiteltiin väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 207–220 kappaleessa.

(208) Molemmat venäläiset vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että komissio ei ollut ottanut huomioon sitä, että valitukseen ei sisältynyt riittävää näyttöä perusasetuksen 7 artiklan 2 a kohdan mukaisen tutkimuksen vireillepanoa varten.

(209) Komissio totesi väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 207 kappaleessa, että valituksen tekijä oli toimittanut riittävästi näyttöä tältä osin ja viittasi erityisesti maakaasun kaksoishinnoitteluun Venäjällä. Valitukseen sisältyi erityisesti esimerkki erään venäläisen tehtaan toiminnasta, myös tuotantokustannuksista, ja se osoitti selvästi, että kaasun kustannukset ovat paljon enemmän kuin 17 prosenttia tuotantokustannuksista. Lisäksi valitukseen sisältyi venäläisen kaasun kotimarkkinahintojen ja unioniin suuntautuvan viennin hintojen vertailu, joka osoitti vientihintojen olevan merkittävästi korkeammat. Sekä valitukseen että tiivistelmään sisältyi nimenomaisia viittauksia perusasetuksen 7 artiklan 2 a kohdan soveltamiseen ottaen huomioon valtion keinotekoisen alhaiseksi vahvistamat kotimaiset kaasun hinnat, missä on väitetysti kyse rakenteellisesta vääristymästä. Tämän vuoksi väite hylättiin.

(210) Toinen venäläisistä vientiä harjoittavista tuottajista kiisti tutkimuksen päätelmät perusasetuksen 7 artiklan 2 a kohdan soveltamista koskevien edellytysten osalta. Se ei kiistänyt 30 prosentin vientiveroa, yhden yrityksen monopoliasemaa kaasun viennissä eikä kaksoishinnoittelujärjestelmää, jotka kuvataan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 212–215 kappaleessa, mutta se kiisti kaksi perusasetuksen 7 artiklan 2 a kohdan edellytystä:

a) sen seikan, että näiden vääristävien toimien seurauksena kaasun hinta Venäjän markkinoilla on merkittävästi alempi verrattuna edustavien kansainvälisten markkinoiden hintoihin,

b) sen seikan, että maakaasun kustannukset ovat enemmän kuin 17 prosenttia tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantokustannuksista.

(211) Ensimmäisen kohdan osalta yritys toisti väitteensä, jonka mukaan Waidhaus-hintaa ja unionin markkinoita kokonaisuudessaan ei voi pitää ”edustavina kansainvälisinä markkinoina” toisin kuin Yhdysvaltojen markkinoita.

(212) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 55 kappaleen d alakohdassa selitetään, komissio piti Waidhaus-hintaa asianmukaisena vertailuarvona edustavalle kansainväliselle markkinahinnalle. On kuitenkin syytä mainita, että vaikka komissio olisi pitänyt Yhdysvaltojen markkinoita edustavana kansainvälisenä markkinana, Venäjän markkinoiden säännelty hinta olisi edelleen ollut 20 prosenttia alempi.

(213) Yrityksen väitteestä, jonka mukaan maakaasun kustannusten, pois lukien kuljetuskustannukset, osuus urean ja ammoniumnitraatin seosten tuotantokustannuksista oli alle 17 prosenttia, on toistettava, että molempien tuottajien kyselyvastauksissa toimitettujen tietojen mukaan maakaasun osuus tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantokustannuksista oli yli 17 prosenttia. Tämä vahvistettiin laskelmissa, joissa otetaan huomioon vääristymätön maakaasun hinta eli Waidhaus-hinta, jota pidettiin asianmukaisena tässä tapauksessa, riippumatta siitä, otetaanko kuljetuskustannukset huomioon. Näin ollen tämä väite hylätään.

(214) Molemmat venäläiset vientiä harjoittavat tuottajat väittivät lisäksi, että koko maan laajuista määrittämistä, joka koskee raaka-aineisiin liittyvien vääristymien esiintymistä ja päätöstä vahvistaa toimenpiteet polkumyyntimarginaalin tasolle, ei voida soveltaa yksittäisiin yrityksiin arvioimatta niiden yksilöllistä tilannetta. Venäläiset viejät katsoivat, että niitä ei pitäisi rangaista siitä, että Venäjän viranomaiset eivät toimineet yhteistyössä, minkä seurauksena raaka-aineisiin liittyvien vääristymien esiintymistä koskevat päätelmät perustuivat osittain perusasetuksen 18 artiklaan.

(215) On syytä huomata, että kyseinen määrittäminen tehtiin vientiä harjoittavien tuottajien toimittamien tietojen perusteella. Tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantokustannusten analyysi, yritysten ostaman maakaasun hinnan vertailu vääristymättömään vertailuarvoon (oikaisuna hinnan tasolle venäläisissä tuotantolaitoksissa), maakaasun kustannusten osuus tuotantokustannuksista sekä kaasun hankintalähteet perustuivat kaikki yritysten yksilöllisiin tietoihin. Venäjän kaasumarkkinoilla todettujen joidenkin vääristymien luonteen vuoksi vientiä harjoittavien tuottajien yksilöllinen käyttäytyminen ei ollut merkityksellistä. Ne saivat esimerkiksi etua maakaasun vääristyneistä hinnoista, jotka johtuivat vientirajoituksista ja vientiverosta, riippumatta siitä, mistä ne hankkivat maakaasunsa (edellyttäen, että kyseessä oli Venäjältä peräisin oleva maakaasu). Mikään osapuoli ei toimittanut mitään näyttöä, joka olisi osoittanut, että väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 211–214 kappaleessa mainitut toimenpiteet eivät olisi olleet käytössä.

(216) Sekä Venäjän viranomaiset että kaksi venäläistä vientiä harjoittavaa tuottajaa väittivät, että 7 artiklan 2 a kohdan soveltaminen olisi vastoin WTO:n sääntöjä, koska sitä sovellettaisiin syrjivästi venäläisiin vientiä harjoittaviin tuottajiin verrattuna kahden muun tutkimuksen kohteena olevan maan vientiä harjoittaviin tuottajiin.

(217) Venäläisten vientiä harjoittavien tuottajien syrjivää kohtelua koskevan väitteen tueksi ei esitetty näyttöä. Venäläisten asianomaisten osapuolten alustavien huomautusten jälkeen komissio tarkasteli tutkimuksen aikana 7 artiklan 2 a kohdan mahdollista soveltamista Trinidad ja Tobagon ja Amerikan yhdysvaltojen vientiä harjoittaviin tuottajiin. Komissio tutki asianomaisten osapuolten väitteitä mutta päätteli, että 7 artiklan 2 a kohdan soveltaminen ei olisi perusteltua, kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 195 kappaleessa selitetään, koska

1) yksilöidyt toimenpiteet eivät olleet 7 artiklan 2 a kohdassa luetellun tyyppisiä vääristymiä

2) tai ne eivät olleet sellaisia, että ne vaikuttaisivat raaka-aineen hintaan.

(218) Tämän vuoksi komissio hylkäsi väitteen.

(219) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen molemmat venäläiset vientiä harjoittavat tuottajat toistivat väitteensä, joka koskivat Venäjän syrjivää kohtelua menettelyssä, etenkin siltä osin kuin on kyse kaasumarkkinoiden organisoinnista Trinidad ja Tobagossa.

(220) Komissio muistuttaa tästä väitteestä, että yhtäkään väitetyistä Trinidad ja Tobagon kaasumarkkinoiden vääristymistä ei ole lueteltu vientirajoituksena perusasetuksen 7 artiklan 2 a kohdassa.

(221) Lisäksi Eurochem toisti väitteensä, jonka mukaan maakaasun kustannusten osuus tuotantokustannuksista ei ollut 17 prosenttia. Mitään sellaista uutta näyttöä tai väitteitä ei kuitenkaan esitetty, jotka olisivat muuttaneet komission päätelmiä asiasta (ks. 213 kappale).

(222) Eurochem kiisti vielä komission päätelmät, jotka koskivat Venäjän maakaasumarkkinoiden vääristymien koko maan laajuista määrittämistä. Yritys toi erityisesti esiin, että 30 prosentin vientiveroa sovelletaan vain Gazpromiin eikä yksityisten kaasuntuottajien – jotka olivat Eurochemin pääasiallisia maakaasun toimittajia – vientimyyntiin.

(223) Tästä väitteestä on korostettava, että yksityiset kaasuntuottajat Venäjällä eivät saa harjoittaa vientiä lainkaan. Lisäksi nesteytetyn maakaasun vienti (rajoituksilla tai ilman rajoituksia), joka on Eurochemin väitteen perustana, ei ole merkityksellistä tässä tapauksessa, koska nesteytetyn maakaasun ei todettu olevan raaka-aine venäläisten vientiä harjoittavien tuottajien valmistamassa urean ja ammoniumnitraatin seoksessa, minkä vuoksi siitä ei tehty perusasetuksen 7 artiklan 2 a kohdan mukaista analyysiä tässä tutkimuksessa.

(224) Koska raaka-aineisiin liittyvistä vääristymistä Venäjän kotimarkkinoilla ei esitetty muita huomautuksia, komissio vahvisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 207–220 kappaleessa esitetyt päätelmät, sellaisina kuin niitä selvennettiin edellä 207–222 kappaleessa.

6.4 **Unionin etu perusasetuksen 7 artiklan 2 b kohdan mukaisesti**

(225) Yksi venäläisistä vientiä harjoittavista tuottajista väitti, että 7 artiklan 2 a kohdan soveltaminen ei olisi unionin edun mukaista perusasetuksen 7 artiklan 2 b kohdan nojalla. Väitteen tueksi esitettyjä seikkoja käsitellään jäljempänä. Myös useat muut asianomaiset osapuolet esittivät huomautuksia analyysin joistakin osista, ja myös näitä huomautuksia käsitellään.

6.4.1 *Viejämaan käyttämätön kapasiteetti*

(226) Molemmat venäläiset vientiä harjoittavat tuottajat kiistivät käyttämätöntä kapasiteettia koskevat alustavat päätelmät. Acron väitti toimivansa täydellä kapasiteetilla, ja Eurochem ennusti Venäjän urean ja ammoniumnitraatin seosten viennin vähenevän vuodesta 2020 lähtien.

(227) Nämä väitteet eivät kumoa komission yleisiä päätelmiä koko Venäjän käyttämättömästä kapasiteetista ja Venäjän vientipotentiaalista ainakin lähitulevaisuudessa. Komissio hylkäsi väitteet ja vahvisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen 6.4.1 kohdassa esitetyt päätelmät.

6.4.2 *Kilpailu raaka-aineista*

(228) Venäläiset tuottajat väittivät, että niillä ei ole perusteetonta etua maakaasun osalta sen vuoksi, että kaasun hintoja säännellään Venäjällä. Yritykset toivat esiin kasvavan kilpailun Venäjän kotimarkkinoilla ja muiden toimittajien kuin Gazpromin kasvavan merkityksen.

(229) Kun otetaan huomioon Gazpromin hallitseva asema ja valtion sääntelemät enimmäishinnat sekä sen monopoliasema maakaasun viennissä, muiden pienempien toimittajien on tarjottava hintoja, jotka alittavat säännellyn hinnan, jotta ne pystyvät kilpailemaan. Tämä viittaa siihen, että kilpailu Venäjällä on edelleen vähäistä, toisin kuin venäläiset tuottajat väittivät. Lisäksi venäläiset yritykset saavat kohtuutonta etua maakaasun myynnistä kannettavan 30 prosentin vientiveron vuoksi.

(230) Yksi venäläinen tuottaja väitti, että unionin tuotannonala toi merkittäviä määrä ammoniakkia Venäjältä, minkä vuoksi se sai välillisesti etua Venäjän alhaisista kaasun hinnoista, koska ammoniakki on lannoitteiden tuotannon puolivalmiste. Näyttö osoitti, että unionin tuotannonala tuotti ammoniakkia eri lähteistä hankitusta kaasusta eikä tuonut merkittäviä määriä ammoniakkia Venäjältä. Tämän vuoksi väite hylättiin.

6.4.3 *Vaikutus unionin yritysten toimitusketjuihin*

(231) Yksi venäläinen vientiä harjoittava tuottaja toi esiin, että toimenpiteiden käyttöönotto polkumyyntimarginaalin tasolla vaikuttaisi negatiivisesti toimitusketjuihin, kuten käyttäjien vahva osallistuminen osoittaa. Komissio kuitenkin katsoo, että käyttäjien osallistuminen on reaktio väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 253 kappaleeseen, jossa kannustettiin asianomaisia osapuolia esittämään näkökantojaan käyttäjien eduista. Näitä kantoja analysoidaan ja käsitellään 7.3 jaksossa.

(232) Eräs toinen asianomainen osapuoli huomautti, että kysyntä – ainakin lyhyellä ja keskipitkällä aikavälillä – oli erittäin joustamatonta, koska urean ja ammoniumnitraatin seokset ovat ainoita nestemäisiä lannoitteita ja edellyttävät merkittäviä investointeja tankkeihin ja ruiskutuslaitteisiin. Useat osapuolet katsoivat, että urean ja ammoniumnitraatin seosten tuotanto unionissa on riittämätöntä eikä tyydytä unionin kuulutusta, koska unionin tuottajat ovat siirtäneet kapasiteettia tai lopettaneet tuotannon kokonaan viime vuosina.

(233) Kysynnän joustamattomuuden osalta komissio on samaa mieltä siitä, että nestemäisten lannoitteiden levittäminen vaatii erilaisia laitteita kuin kiinteiden lannoitteiden levittäminen. Polkumyyntitoimenpiteiden tarkoituksena ei kuitenkaan ole korvata urean ja ammoniumnitraatin seoksia maatiloilla muilla lannoitteilla (joskin jotkin talouden toimijat pitävät tällaista korvaamista mahdollisena) vaan luoda tasapuoliset toimintaedellytykset. Mitä tulee siihen, että unionin urean ja ammoniumnitraatin seosten tuotanto on pienempi kuin niiden kulutus unionissa, tutkimuksessa ei todettu riskiä, joka liittyisi tarjontaan unionin markkinoilla. Esimerkiksi Algeria ja Valko-Venäjä ovat vaihtoehtoisia hankintalähteitä asianomaisille maille. Asianomaisista maista tulevaan tuontiin sovellettavat polkumyyntitullit toisivat vain tämän tuonnin hinnat tasapuolisen kilpailun tasolle. Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 255 kappaleessa todetaan, urean ja ammoniumnitraatin seosten unionin tuottajilla on kapasiteettia/mahdollisuus lisätä urean ja ammoniumnitraatin seosten tuotantoa, jos toimintaedellytykset ovat tasapuoliset. Osapuolten väitteitä kapasiteetin siirtämisestä ja tuotannon lopettamisesta käsiteltiin edellä 178 kappaleessa.

6.4.4 *Päätelmät*

(234) Edellä esitetyn perusteella ja koska muita huomautuksia ei esitetty, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 222–237 kappaleessa esitetyt päätelmät voitiin vahvistaa.

7. **UNIONIN ETU**

7.1 **Unionin tuotannonalan etu**

(235) Käyttäjien järjestöt AGPB ja IFA kyseenalaistivat polkumyyntitullien tarpeen, koska lannoitteiden hinnat unionissa ylittävät johdonmukaisesti maailmanmarkkinahinnat ja unionin typpimarkkinoita suojataan jo tuontitulleilla ja/tai polkumyyntitulleilla (esim. ammoniumnitraatin tuonti). Komissio ei hyväksynyt väitteitä, joiden mukaan unionin tuottajille ei aiheutunut vahinkoa, koska väliaikaista tullia koskevan asetuksen ja tämän asetuksen 4 jaksossa päädyttiin selvästi siihen, että unionin urean ja ammoniumnitraatin seosten valmistajien tilanne on vahingollinen.

(236) Vientiä harjoittava tuottaja Acron kyseenalaisti sen, olisivatko polkumyyntitullit unionin tuottajien edun mukaisia, koska suuret unionin tuottajat eivät tukeneet valitusta. Vientiä harjoittava tuottaja CFI ja käyttäjien järjestö AGPB kyseenalaistivat sen, olisivatko polkumyyntitullit unionin tuottajien edun mukaisia, koska niiden arvioiden mukaan ne unionin valmistajat, jotka eivät hae suojaa polkumyyntitulleilla, edustavat unionin tuotannosta noin 50 prosentin osuutta.

(237) Ensinnäkin on syytä selventää, että mainittu luku ei ole oikein, koska valituksen tekijöiden tuottama urean ja ammoniumnitraatin seosten määrä on 55–70 prosenttia unionin kokonaistuotannosta. Toiseksi kahden tutkimusta vastustavan tuottajan tuottama urean ja ammoniumnitraatin seosten määrä on 25–35 prosenttia unionin kokonaistuotannosta. Näin ollen jäljelle jäävä tuotantomäärä eli sellaisten tuottajien tuottama urean ja ammoniumnitraatin seosten määrä, jotka eivät ottaneet mitään kantaa tutkimukseen, on vähäinen.

(238) On myös syytä huomata, että vaikka jokin unionin tuottaja vastustaakin polkumyyntitutkimuksen vireillepanoa tai polkumyyntitoimenpiteiden käyttöönottoa, se ei välttämättä tarkoita sitä, että tällainen tuottaja ei saisi etua mahdollisesti käyttöön otettavista toimenpiteistä. Tällä perusteella pidetään voimassa päätelmä, jonka mukaan toimenpiteiden toteuttamatta jättämisellä on todennäköisesti negatiivinen vaikutus unionin tuotannonalaan ja toimenpiteiden käyttöönotto parantaisi sen tilannetta, ja väite hylätään.

(239) Koska unionin tuotannonalan edusta ei esitetty muita huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 239 ja 240 kappaleessa esitetyt päätelmät voitiin vahvistaa.

7.2 **Etuyhteydettömien tuojien etu**

(240) Koska etuyhteydettömien tuojien edusta ei esitetty huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 241–243 kappaleessa esitetyt päätelmät voitiin vahvistaa.

7.3 **Käyttäjien etu**

(241) Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 253 kappaleessa kannustettiin asianomaisia osapuolia esittämään kantojaan käyttäjien edusta, jotta komissio voi tarkentaa analyysiään ja täydentää arviointiaan käyttäjien ja etenkin viljelijöiden osalta. Useat osapuolet väittivät, että polkumyyntitullien käyttöönotto on vastoin unionin etua. Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen saatuja huomautuksia ja tietoja, jotka ovat merkityksellisiä tämän analyysin kannalta, käsitellään jäljempänä samoin kuin lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen saatuja muutamia huomautuksia, jotka liittyvät tähän jaksoon.

(242) Alustavana huomiona on syytä muistaa, että tehdyn analyysin tyypin mukaisesti komissio – noudattaen vakiintunutta käytäntöään unionin edun osalta – keskittyi kustannusten kohoamisen vaikutusten analyysiin ja polkumyyntitullien vaikutuksiin tuojiin, käyttäjiin ja muihin talouden toimijoihin. Analyysi perustuu yleensä suureksi osaksi asianomaisilta osapuolilta saatuihin tietoihin. Käyttäjien yhteistyön asteesta riippuen (eli onko yksityiskohtaiset kyselyvastaukset täytetty huolellisesti) voidaan tehdä myös kannattavuutta koskeva analyysi. Tässä tutkimuksessa komissio ei kuitenkaan pitänyt toteuttamiskelpoisena ”kenttäanalyysien” tekemistä, kun otetaan huomioon lukuisat ja erityyppiset tilat ja muut talouden toimijat, joita asia mahdollisesti koskee. Sen sijaan komissio piti aiheellisempana hyödyntää jo käytettävissä olevia tilastoja ja tietoja, jotka oli saatu komission sisäisiltä asiaan erikoistuneilta yksiköiltä.

(243) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen käyttäjien järjestö AGPB hyväksyi komission laskelmat, joiden mukaan urean ja ammoniumnitraatin seosten osuus kaikista viljelykustannuksista unionissa on alle 1 prosentti ([20]), joskin se oli eri mieltä sitä koskevasta komission arvioinnista. Käyttäjien järjestö IFA sen sijaan kritisoi prosenttiosuutta sillä perusteella, että siinä ei oteta huomioon, että unionin viljelysektorilla esiintyy monenlaisia tilanteita. Vientiä harjoittava tuottaja CFI väitti, että komission analyysin tämä osa oli epäjohdonmukainen tutkimuksen muiden osien kanssa, koska vaikutus viljelijöihin oli laskettu koko viljelysektorilta, kun taas tutkimuksen muissa osissa komissio keskittyi urean ja ammoniumnitraatin seoksiin.

(244) Väitteestä, jonka mukaan vaikutus viljelysektoriin kokonaisuudessaan on merkityksetön, komissio ei saanut – ei alustavassa eikä lopullisessa vaiheessa – todennettavissa olevia lukuja vaikutuksesta, joka toimenpiteillä voisi olla urean ja ammoniumnitraatin seosten unionin käyttäjiin erillisenä käyttäjäryhmänä. Komissio laski ensin parhaiden saatavilla olevien ja luotettavien tilastotietojen perusteella ja edellä kuvatun vakiintuneen käytäntönsä mukaisesti vaikutuksen, joka toimenpiteillä olisi koko viljelysektoriin, ottaen huomioon, että urean ja ammoniumnitraatin seos on yksi yleisimmistä (typpi)lannoitteista unionissa muttei yleisin ([21]). Osapuoli, joka väitti, että analyysin tämän osa ei ole johdonmukainen sen muiden osien kanssa, toimitti myös muita kuin urean ja ammoniumnitraatin seoksia koskevia lukuja ([22]), jos sillä ei ollut käytettävissä urean ja ammoniumnitraatin seoksia koskevia tietoja.

(245) Lisäksi komissio laski vaikutuksen huonoimmassa mahdollisessa tapauksessa, joka on korkeimman alustavan tullin vaikutus erikoistuneeseen tilaan, joka käyttää vain urean ja ammoniumnitraatin seosta typpilannoitteena (ks. väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 251 kappale). Kyseessä on äärimmäisen teoreettinen tilanne. Analyysiä tehdessään komissio käytti tilastotietoja tietyistä viljelijöiden käyttäjäryhmistä, jotka käyttivät urean ja ammoniumnitraatin seoksia eniten. Komissio toimitti analyysin tulokset myös asianomaisille osapuolille.

(246) Sama vientiä harjoittava tuottaja myönsi, että komissio oli toimittanut huonointa mahdollista tapausta koskevat laskelmat, mutta se kritisoi mukautusta, jolla vuoden 2013 luvut muunnettiin vuoden 2017 tasolle ja joka koski typpilannoitteiden panosta viljaan, öljysiemeniin ja valkuaiskasveihin (COP) eräällä pohjoisranskalaisella tilalla, joka erikoistuu vehnään. Mukautus tehtiin vankkojen tilastotietojen perusteella, kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen alaviitteessä 28 selitetään. Tuoreimmissa maatalouden taloustilien Ranskaa koskevissa luvuissa esitetään mukautusta alaspäin, kuten komissio teki ([23]). Kyseinen osapuoli kiisti myös sen, että tutkimusajanjaksolla urean ja ammoniumnitraatin seosten osuus oli noin 10 prosenttia tuotantokustannuksista ranskalaisilla tavalliseen vehnään erikoistuneilla tiloilla, jotka käyttävät urean ja ammoniumnitraatin seoksia ainoana typpilannoitteena, kuten komissio totesi. Osapuoli ei kuitenkaan esittänyt mitään näyttöä väitteensä tueksi. Sen vuoksi nämä väitteet hylättiin.

(247) Käyttäjien järjestö AGPB oli samaa mieltä siitä, että tutkimusajanjakson aikana urean ja ammoniumnitraatin seosten osuus tavalliseen vehnään erikoistuneiden ranskalaisten tilojen tuotantokustannuksista oli 10 prosenttia, kuten komissio esitti ([24]), kun taas valituksen tekijä esitti laskelmia, joiden mukaan lannoitekustannusten osuus viljelijöiden kustannuksista on vähäinen ([25]). Käyttäjien järjestöt AGPB ja IFA ehdottivat komission menetelmälle vaihtoehtoa, jossa määritetään viljelyn kokonaiskustannukset unionissa ja tämän jälkeen huonoin mahdollinen tapaus väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 250 ja 251 kappaleessa kuvatulla tavalla. Osapuolten havainnot koskevat ranskalaisten käyttäjien ryhmää ([26]), joka on laajempi kuin huonoimmassa mahdollisessa tapauksessa, jota komissio käytti. Siltä osin kuin osapuolten vaihtoehtoisella menetelmällä päädyttiin eri päätelmään, joka ei kuitenkaan ollut kovin kaukana komission päätelmästä, komissio katsoi, että maatalouden kirjanpidon tietoverkossa (FADN) julkaistut tiedot viljan, öljysiementen ja valkuaiskasvien käyttäjistä Ranskasta eivät kumoa sen päätelmiä, jotka koskevat unionin etua viljelijöiden osalta.

([20]) t19.001843.
([21]) http://www.fertilizerseurope.com/fileadmin/user_upload/publications/statistics_publications/Stat_website.pdf
([22]) Kyseinen vientiä harjoittava tuottaja (CFI) ei esittänyt 29 päivänä huhtikuuta 2019 päivättyjen huomautustensa 4.3.3 kohdassa nimenomaisesti urean ja ammoniumnitraatin seoksiin liittyviä työllisyystietoja, mutta totesi, että viljelysektorilla työskenteli 9 miljoonaa ihmistä vuonna 2017.
([23]) Ks. https://ec.europa.eu/agriculture/sites/agriculture/files/statistics/factsheets/pdf/fr_en.pdf; sivu 7.
([24]) Asiakirjassa t19.001843 AGPB toteaa, että sen tietojen mukaan (lähde: Observatoire Arvalis/Unigrains/CerFrances, lokakuu 2018) typpilannoitteiden osuus talvivehnän kaikista tuotantokustannuksista Ranskassa 2017/2018 oli 10 %.
([25]) Ks. asiakirja t19.002111, jossa valituksen tekijä laskee, että Ranskassa lannoitteiden osuus oli 8,6 % kaikista välikustannuksista kaudella 2015–2017, ja maatalouden tuotantokomponenttien kehitys esitetään seuraavasta linkistä löytyvän asiakirjan sivulla 10: https://ec.europa.eu/agriculture/sites/agriculture/files/statistics/factsheets/pdf/eu_en.pdf (päivitetty toukokuussa 2018).
([26]) Asiakirjassa t19.002212 kyseiset osapuolet esittävät laskelmia, joiden mukaan vuosina 2017/2018 urean ja ammoniumnitraatin seosten kustannukset olivat 9–16 % valittujen ranskalaisten käyttäjien osalta. Nämä valitut ranskalaiset käyttäjät ovat tiloja, jotka erikoistuvat viljaan, öljysiemeniin ja valkuaiskasveihin (tyyppi 15 tai ”COP” maatalouden PO:n FADN-tietokannassa). Ks. myös asiakirja t19.001992 osapuolten käyttämien viiteasiakirjojen osalta (kuten https://ec.europa.eu/agriculture/sites/agriculture/files/fadn/sector-fiches/tf15_fr.pdf).

(248) IFA totesi myös, että komissio oli aliarvioinut urean ja ammoniumnitraatin seosten osuuden viljelijöiden kaikista tuotantokustannuksista, kun otetaan huomioon urean ja ammoniumnitraatin seosten hinnan nousu syyskuusta 2018 lähtien. Komissio toteaa, että tämän tutkimuksen tutkimusajanjakso on 1 päivän heinäkuuta 2017 ja 30 päivän kesäkuuta 2018 välinen aika, minkä vuoksi on ollut oikein ja perusasetuksen mukaista olla käyttämättä edellä mainitussa analyysissä tietoja, jotka liittyvät vuoden 2018 jälkipuoliskoon. Tutkimusajanjakson jälkeisiä kehityssuuntauksia on kuitenkin analysoitu ja ne on otettu huomioon määritettäessä toimenpiteiden muotoa (ks. 10.1 kohta).

(249) Sama järjestö oli eri mieltä siitä, että laskiessaan tullin vaikutusta sellaisten ranskalaisten tilojen tuotantokustannuksiin, jotka erikoistuivat tavalliseen vehnään ja jotka käyttivät urean ja ammoniumnitraatin seoksia ainoana typpilannoitteena, komissio oli katsonut, että vain 70 prosenttia näiden tilojen lannoitekustannuksista vastaa urean ja ammoniumnitraatin seoksia, koska typpilannoitteiden osuus unionissa käytetyistä kaikista lannoitteista on 70 prosenttia. Järjestö ei kuitenkaan esittänyt näyttöä väitteelleen, joka vaikuttaa olevan perusteeton, kun tarkastellaan valituksen tekijän asiakirjassa t19.002185 esittämiä maatalouden hyötysuhdetta koskevia tietoja. Näin ollen osapuolen väite hylättiin.

(250) Käyttäjien järjestö Copa-Cogeca toisti, että tulleista aiheutuu lisäkustannuksia, joita viljelijät eivät voi siirtää eteenpäin elintarvikeketjussa, ja tämä pienentää viljelijöiden tuloja ja heikentää niiden kilpailukykyä. Käyttäjien järjestöt AGPB ja IFA toivat esiin, että unionin viljelijöiden kilpailukykyä haittaavat jo tuontitullit ja/tai polkumyyntitullit (esim. ammoniumnitraatin tuonnissa), joilla suojataan unionin typen tuottajia, ja tästä aiheutuu unionin viljelijöille1 miljardin euron kustannukset vuodessa. Vaikka komissio myöntääkin, että viljelykasvista ja sen markkinoista riippuen viljelijöiden on vaikea siirtää eteenpäin tiettyä kustannusten kohoamista, 254 kappaleessa esitetään ennuste, joka koskee vakaata maataloustuloa unionissa lähitulevaisuudessa. Komissio muistuttaa, että väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 249 kappaleessa komissio totesi, että urean ja ammoniumnitraatin seosten osuus kaikista viljelykustannuksista unionissa on vähemmän kuin 1 prosentti ja erikoistuneiden tilojen kaikista kustannuksista 10 prosenttia (johdanto-osan 251 kappale). Toimenpiteistä mahdollisesti johtuvalla hinnankorotuksella ei näin ollen olisi huomattavaa vaikutusta unionin maataloussektoriin kokonaisuudessaan. Näin ollen väite hylättiin.

(251) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen järjestetyssä yhteisessä kuulemisessa useat käyttäjät väittivät, että toimenpiteiden vaikutus viljelijöihin olisi paljon vakavampi kuin komission laskema vaikutus. Ne väittivät, että joidenkin viljelijöiden, joihin toimenpiteet vaikuttavat eniten, tuotantokustannukset kohoaisivat jopa 5–12 prosenttia eikä 3–5 prosenttia, kuten komissio laski. Nämä väitteet perustuivat valittujen viljelijöiden lausuntoihin ja niitä koskeviin tietoihin, jotka oli mahdoton todentaa, sekä tilastotietoihin. Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen osapuolet – ottaen huomioon tarkistetut tullitasot ja toimenpiteiden tarkistetun muodon, kuten 8.1 jaksossa selitetään – alensivat ennustettaan 6–9 prosenttiin, riippuen siitä, onko urean ja ammoniumnitraatin seosten osuus lannoitekustannuksista 70 prosenttia, jota komissio piti realistisimpana tässä äärimmäisessä skenaariossa, kuten edellä 248 kappaleessa todetaan, vai 100 prosenttia. Tämä ennustettu kustannusten kohoaminen perustui urean ja ammoniumnitraatin seosten hintoihin helmikuussa 2019, joka ei sisälly tutkimusajanjaksoon ja on lisäksi kuukausi, jona hinnat olivat poikkeuksellisen korkeat (ne putosivat jyrkästi jälkeenpäin). Lisäksi ennuste perustui olettamukseen, että lopullisista tulleista johtuva kustannusten kohoaminen olisi samalla tasolla kuin suhteellisen korkea paljoustulli, joka laskettiin yhdelle venäläiselle vientiä harjoittavalle tuottajalle, ja tämä on yliarvioitu, kun otetaan huomioon kyseisen yhden tuottajan markkinaosuus. Tämän vuoksi nämä väitteet hylätään.

(252) Väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen Copa-Cogeca laski, että väliaikaisesta polkumyyntitullista unionin viljelijöille koituvat ylimääräiset kustannukset olisivat 559 miljoonaa euroa vuodessa, ja käyttäjien järjestö IFA laski näiden kustannusten olevan 312 miljoonaa euroa. Käyttäjien järjestön AGPB:n mukaan lisäkustannukset olisivat 502 miljoonaa euroa vuodessa. Komissio toteaa, että laskiessaan näitä lukuja osapuolet vaikuttavat ottaneen huomioon eri viitetietoja kuin komissio eli korkeimmat väliaikaiset tullit ja urean ja ammoniumnitraatin seosten hinnat kausina, joina näiden seosten hinnat olivat (poikkeuksellisen) korkeat. Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Fertilizers Europe huomautti, että käyttöön otettavan tullin kustannukset viljelijöille olisivat 32,8 miljoonaa euroa vuodessa. Sen laskelmissa kuitenkin jätetään huomiotta tullin mahdollinen vaikutus unionin tuotannonalan hintoihin. Komissio katsoo, että tässä asetuksessa vahvistetun tasoisista polkumyyntitoimenpiteistä aiheutuisi viljelijöille enintään 90 miljoonan euron vuotuiset lisäkustannukset, jos tuojat siirtävät tullin kustannuksista 100 prosenttia niiden kannettavaksi. Luku perustuu kyseisten alkuperämaiden osalta käyttöön otettaviin paljoustulleihin, urean ja ammoniumnitraatin seosten kulutukseen ja markkinaosuuksiin tutkimusajanjakson aikana, ja siinä ennakoidaan myös unionin tuotannonalan myyntihintojen kohoaminen.

(253) Vientiä harjoittava tuottaja CFI kritisoi sitä, että väliaikaista tullia koskevan asetuksen 7.3 luvussa ei tehty arviointia polkumyyntitullin vaikutuksesta viljelijöiden kannattavuuteen, koska komission maatalouden pääosaston julkaiseman raportin (siteerattu väliaikaista tullia koskevan asetuksen alaviitteessä 24) mukaan pohjoisranskalaiselle vehnätilalle aiheutui vuonna 2013 jopa 10 prosentin tappiot. Kaksi käyttäjien järjestöä AGPB ja IFA totesivat saman suuntaisesti, että olisi mitattava pikemminkin polkumyyntitullin vaikutus viljelijöiden kannattavuuteen kuin sen vaikutus tuotantokustannuksiin. Tällainen analyysi osoittaisi väitetysti, että viljelijöiden voittomarginaalit ovat erittäin pienet ja että polkumyyntitulleista johtuva kustannusten kohoaminen vaikuttaisi haitallisesti monien unionin tilojen elinkelpoisuuteen. Osapuolet olivat eri mieltä komission päätelmästä, jonka mukaan väliaikaisesti käyttöön otetun tasoisella tullilla ei olisi kohtuuttoman suurta vaikutusta ranskalaisiin tiloihin, jotka erikoistuvat tavalliseen vehnään. Yhden osapuolen mukaan toimenpiteistä aiheutuvat lisäkustannukset veisivät viljaan, öljysiemeniin ja valkuaiskasveihin erikoistuneiden ranskalaisten viljelijöiden tämänhetkiset laihat voitot suurimmaksi osaksi. Venäläinen vientiä harjoittava tuottaja Acron toi esiin, että viljelijöiden motivaatio on alimmillaan väitettyjen katastrofaalisen huonojen satojen, tiloilla esiintyvien pandemioiden, ilmastoon ja markkinoihin liittyvien epävarmuustekijöiden ja tuotantokustannuksia alempien myyntihintojen vuoksi. Toisen venäläisen vientiä harjoittavan tuottajan mukaan hinnankorotusten voimakkuus ilman kohtuuhintaisia vaihtoehtoisia tuotteita vaarantaisi sektorin, jolla tilojen tulot ovat jo nyt epävarmat.

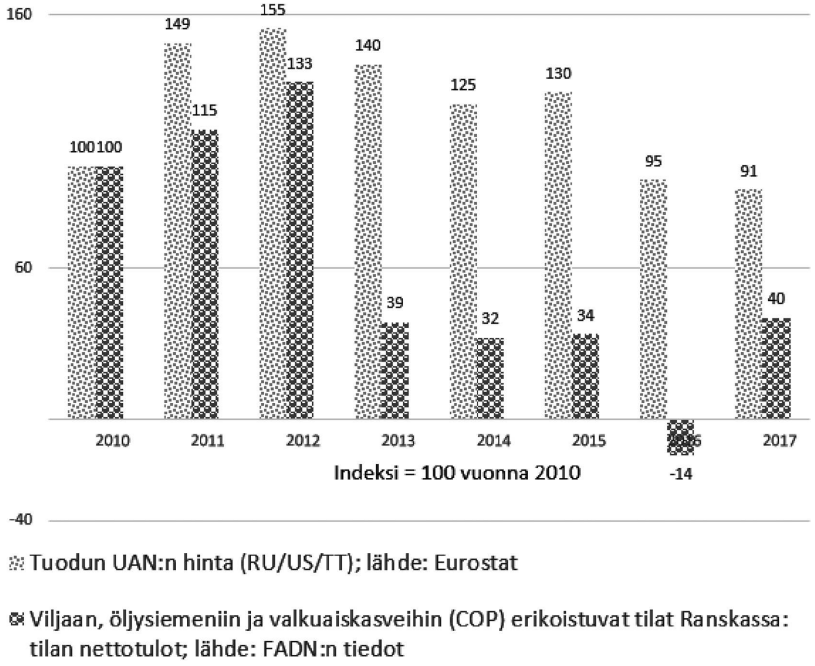
(254) Edellä esitetyt väitteet viljelijöiden kannattavuudesta hylätään.

(255) Ensinnäkin komission analyysi perustui asianomaisilta osapuolilta saatuihin tietoihin sekä käytettävissä oleviin luotettaviin tilastotietoihin ja muihin tietoihin, kuten edellä 241 kappaleessa todetaan. Toiseksi komissio huomauttaa, että julkisesti saatavilla olevat tutkimustiedot herättävät epäilyksiä polkumyyntitullien merkittävästi negatiivisista vaikutuksista unionin tilojen elinkelpoisuuteen. Ranskan odotetaan pysyvän merkittävänä viljojen nettoviejänä unionin tasolla ([27]), ja sen vehnän hinnat ja sadot ovat olleet kahden viime kauden aikana paremmat kuin kaudella 2015–2016 ([28]), ja vuosina 2017 ja 2018 esimerkiksi Yhdistyneessä kuningaskunnassa, Irlannissa ja Ranskassa viljelijöiden taloudellinen tulos oli suhteellisen hyvä ([29]). Vaikka erikoistuneen vehnätilan kannattavuus Ranskassa vuonna 2013 oli negatiivinen ([30]), asiakirjassa "EU Agricultural outlook for markets and income 2018–2030" ([31]) viitataan maataloustulon vakiintumiseen vuotuista työyksikköä kohti koko ennustejaksolla (s. 79). Samassa asiakirjassa todetaan, että maataloustulot säilyvät nimellisarvoltaan vakaina tarkastellulla jaksolla ja ovat noin vuosien 2016–2018 tasolla ja että nykyinen tukitilanne pätee koko ennustejakson ajan. Saman asiakirjan mukaan viljantuotannon unionissa ennustetaan jatkavan kasvuaan ja olevan 325 miljoonaa tonnia vuoteen 2030 mennessä (284 miljoonaa tonnia vuonna 2018) ja hintojen odotetaan pysyvän melko vakaina (esimerkiksi tavallisen vehnän hinta on noin 180 euroa/tonni).

(256) Edellä esitetyn lisäksi komissio huomauttaa, että 252 kappaleessa tarkoitetut kaksi käyttäjien järjestöä olivat samaa mieltä komission kanssa siitä, että useimmat unionin viljelijät viljelevät useita viljelykasveja. Tämä saattaa olla maataloudellinen tarve mutta sitä pidetään joka tapauksessa turvaverkkona viljelijöille, koska hintasuuntaukset ja tulot vaihtelevat viljelykasveittain. Tavalliseen vehnään erikoistuneiden ranskalaisten viljelijöiden (eli ryhmän, jonka katsotaan edustavan huonointa mahdollista tapausta) tuotannosta noin 50 prosenttia koostuu muista viljelykasveista.

(257) Vaikka komissio ei voikaan sulkea pois mahdollisuutta, että vahvistetun tasoisilla lopullisilla polkumyyntitulleilla saattaa olla negatiivinen vaikutus joidenkin tilojen joihinkin toimintoihin, vaikutusta, joka liittyy tilojen menetettyihin voittoihin tulevaisuudessa, ei voida mitata määrällisesti, kun otetaan huomioon viljelyn kausiluonteisuus ja siihen olennaisesti liittyvä epävarmuus. Tutkimuksessa kävi joka tapauksessa ilmi, että urean ja ammoniumnitraatin seosten hinnan ja ranskalaisten vehnätilojen ("huonoin mahdollinen tapaus") tai viljaan, öljysiemeniin ja valkuaiskasveihin erikoistuneiden ranskalaisten tilojen nettomarginaalin välillä ei ole mitään yhteyttä. Asiakirja-aineistossa ei ole mitään viitteitä siitä, että viljelijöiden tulon kohoaminen voitaisiin liittää urean ja ammoniumnitraatin seosten hinnan laskemiseen tai että viljelijöiden tulojen aleneminen voitaisiin liittää urean ja ammoniumnitraatin seosten hinnan kohoamiseen, kuten jäljempänä olevasta taulukosta käy ilmi.

([27]) Ennusteista lisätietoa s. 35, maatalouden pääosaston asiakirja "EU Agricultural outlook for markets and income 2018–2030", joulukuu 2018.
([28]) Hintoja ja satoja koskevat tiedot löytyvät valituksen tekijöiden unionin etua koskevista huomautuksista asiakirjassa t19.002111, s. 4.
([29]) Ks. valituksen tekijöiden huomautukset asiakirjassa t19.002185, erityisesti maatalouden taloustilejä koskevat tutkimukset liitteissä.
([30]) Maatalouden pääosaston asiakirjan "EU Cereal farms report base on 2013 FADN data" mukaan tavalliseen vehnään erikoistuneella tilalla Ranskassa vuonna 2013 bruttokate oli +49 euroa/tonni ja nettokate (ennen omia tekijöitä) oli -19 euroa/tonni, s. 44.
([31]) https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/food-farming-fisheries/farming/documents/medium-term-outlook-2018-report_en.pdf

(258) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen käyttäjien järjestöt AGPB ja IFA korostivat, että viljelijäryhmän, johon toimenpiteet vaikuttavat eniten, tulot ovat laskeneet jo pitkän aikaa, minkä vuoksi niiden tulot olisivat alhaisella tasolla, vaikka ne vakiintuisivatkin, minkä vuoksi toimenpiteet vaikuttaisivat niihin vakavasti. Koska urean ja ammoniumnitraatin seosten hinnan ja marginaalin välillä ei ole yhteyttä, kuten edellä olevassa taulukossa esitetään, ei voida ennustaa, että toimenpiteillä olisi vakava vaikutus viljelijöiden voittoon. Todellisen vaikutuksen laajuus riippuu liian monista tekijöistä.

(259) Käyttäjien järjestö IFA pyysi komissiota olemaan tukematta tehotonta valmistussektoria, jolla on vähäinen vaikutus unionin maaseudun elinkeinoelämään, toisin kuin maataloudella. Pyyntö on perusteeton, minkä vuoksi se hylätään. Unionin tuotannonala on elinkelpoinen ja tehokas, jos sille taataan tasavertaiset toimintaedellytykset.

(260) Käyttäjien järjestöt AGPB ja IFA kyseenalaistivat komission havaintojen vastaisesti unionin viljelijöiden käytettävissä olevat vakuutukset marginaalien suojaamiseksi. Komissio toteaa, että osapuolten näkökannat asiasta eroavat: vientiä harjoittavan tuottajan CFI:n 29 päivänä huhtikuuta 2019 esittämissä huomautuksissa ([32]) ehdotettiin väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 251 kappaleessa mainittujen välineiden käyttämistä. Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen AGPB ja IFA totesivat, että marginaalia koskevia vakuutuksia ei käytetä tällä hetkellä merkittävästi EU:n maataloudessa ja että hinnansuojausvälineitä ei ole laajasti saatavilla tilojen tuotantopanosten osalta. Tämän tueksi ei kuitenkaan esitetty mitään näyttöä.

(261) Kyseinen vientiä harjoittava tuottaja kyseenalaisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 251 kappaleessa esitetyt komission havainnot eli sen, että i) monet maatilat unionissa viljelevät useita viljelykasveja ja ii) viljelijöiden käytössä on välineitä, joilla taataan urean ja ammoniumnitraatin seoksen saanti kohtuullisin hinnoin. Se katsoi i kohdan osalta, että vehnään erikoistuneet tilat, myös komission esimerkinomaisesti esiin ottama tila, ovat jo suhteellisen monipuolisia, mutta että polkumyyntitullin vaikutus myös muihin viljelykasveihin kuin vehnään olisi vakava, kuten viljelijöiden järjestöt ovat osoittaneet. Se huomautti ii kohdan osalta, että viljelijät hyödyntävät jo näitä välineitä nykytilanteessa, minkä vuoksi se ei lievennä tullin vaikutusta. Komissio oli eri mieltä osapuolen kanssa siitä syystä, että koska yleisesti sekä i että ii kohta ovat viljelijöiden kannalta edullisia, ei ole mitään syytä, miksi ne eivät olisi sellaisia, jos kustannukset kohoavat polkumyyntitoimenpiteiden johdosta.

([32]) t19.002016.

(262) Vientiä harjoittava tuottaja Acron totesi, että vaikka komissio ei pystynyt arvioimaan urean ja ammoniumnitraatin seokseen liittyviä työpaikkoja tiloilla, se ei tarkoita sitä, että urean ja ammoniumnitraatin seokseen liittyvät työpaikat tiloilla eivät olisi vaakalaudalla. Vientiä harjoittava tuottaja CFI oli komission kanssa eri mieltä siitä, että polkumyyntitoimenpiteiden vaikutus työllisyyteen olisi vähäinen, kun otetaan huomioon työvoiman ennakoitu merkittävä vähennys sektorilla tuottavuuden parannusten vuoksi. Kyseinen osapuoli toi esiin myös (tiettyjen) viljelijöiden kustannusten odotetun kohoamisen vuosien 2017 ja 2030 välillä.

(263) Komissio selvensi, että väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 252 kappale olisi ymmärrettävä niin, että polkumyyntitullien ei odoteta kiihdyttävän työvoiman vähenemistä, jonka on jo (aiemmin) ennustettu jatkuvan tiloilla unionissa. Kustannusten ennustetun kohoamisen osalta edellä 254 kappaleessa viitataan joka tapauksessa maataloustulon vakiintumiseen.

(264) Koska käyttäjien edusta ei esitetty muita huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 241–252 kappaleessa esitetyt päätelmät voitiin vahvistaa.

7.4 Muut tekijät

(265) Vientiä harjoittava tuottaja CFI väitti, että komissio oli väärässä päätellessään, että mikään asiakirja-aineistossa ei viitannut siihen, että urean ja ammoniumnitraatin seosten mahdollisella hinnannousulla olisi merkittävä vaikutus muiden lannoitteiden hintaan, koska kyseisen osapuolen mukaan urean ja ammoniumnitraatin seosten ja ammoniumnitraatin hinnat seuraavat toisiaan. Tämä väite oli kuitenkin ristiriidassa käyttäjien toimittaman kuulemisaineiston ([33]) kanssa, jonka mukaan ammoniumnitraatin hinnat unionissa eivät vastanneet maailmanmarkkinahintoja. Käyttäjien järjestön Copa-Cogecan väite, jonka mukaan tullit kohottavat muiden typpilannoitteiden hintoja, hylättiin samoilla perusteilla.

(266) Vientiä harjoittava tuottaja CFI kritisoi komission päätelmiä urean ja ammoniumnitraatin seoksiin liittyvistä työpaikoista väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 257 kappaleessa. Osapuoli ei toimittanut mitään vaihtoehtoisia laskelmia tai laskelmaa urean ja ammoniumnitraatin seoksiin liittyvistä työpaikoista unionin maatiloilla. Tämän vuoksi sen väitteet hylättiin.

(267) Venäläinen vientiä harjoittava tuottaja Acron kyseenalaisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen alaviitteen 32 (”Ammoniumnitraatin hiilijalanjälki EU:ssa on 1,1 hiilidioksidiekvivalenttitonnia/tuotetonni, 2,3 Yhdysvalloissa ja 2,6 Venäjällä) toteamalla, että sen oma urean ja ammoniumnitraatin seoksen tuotannon hiilijalanjälki on 0,7 hiilidioksidiekvivalenttitonnia/tuotetonni ([34]) ja Venäjän 0,6–0,8. Komissiolla ei ole omia vertailutietoja urean ja ammoniumnitraatin seosten hiilijalanjäljestä. Sen vuoksi tiedoissa otettiin huomioon kolmannen osapuolen hiilijalanjälkilaskurin ammoniumnitraatin arvot, kuten kyseisessä alaviitteessä selvästi todetaan. Eurooppalaiset toimielimet julkaisevat tietoja, jotka osoittavat unionin yritysten hiilijalanjäljen pienenemisen ([35]).

(268) Suomen Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK katsoi, että toimenpiteet haittaisivat – väitetysti erittäin ympäristöystävällisen lannoitusmenetelmän – urean ja ammoniumnitraatin seosten käyttöä. Vientiä harjoittava tuottaja Acron väitti, että urean ja ammoniumnitraatin seosten vaihtoehdot ovat kalliimpia ja hankalampia käyttää mutta myös saastuttavampia. Kyseinen osapuoli viittasi erääseen tutkimukseen, jonka mukaan maatalous on yksi typpioksidisaastumisen suurimmista lähteistä Kaliforniassa, ja väitti, että urean ja ammoniumnitraatin seoksille vaihtoehtoisten lannoitteiden käytön ympäristövaarojen vuoksi komission ei pitäisi estää kohtuuhintaisten urean ja ammoniumnitraatin seosten käyttöä unionissa ottamalla käyttöön polkumyyntitulleja. Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 256 kappaleessa kuitenkin todetaan, että vaikka urean ja ammoniumnitraatin seoksilla on useita hyötyjä viljelyn kannalta, se ei kuitenkaan ole neutraali ympäristön kannalta. Osapuolet eivät toimittaneet riittävästi asiaa tukevaa näyttöä, joten väitteet hylättiin.

(269) Acron väitti myös, että tullit vaikuttavat negatiivisesti eurooppalaisiin jakelijoihin ja toimitusketjuihin. Osapuoli ei toimittanut mitään asiaa tukevaa näyttöä, joten väite hylättiin.

([33]) Osapuolten kuulemisaineiston kuva 10, t19.002212.
([34]) Acronin laskelmat esitetään asiakirjassa t19.002053.
([35]) https://www.eea.europa.eu/themes/industry/industrial-pollution/industrial-pollution-country-profiles-2018/2018-industrial-pollution-country-profiles

(270) MTK kysyi, kuka polkumyyntitulleista hyötyisi, ja korosti, että suurin osa isoista lannoiteyrityksistä unionin markkinoilla ei ole sijoittautunut unioniin. Komissio muistutti, että sillä on oikeudellinen velvoite ottaa käyttöön polkumyyntitullit, kun oikeudelliset vaatimukset täyttyvät riippumatta verotuksesta tai muista näkökohdista.

(271) Vientiä harjoittava tuottaja Acron väitti, että unionin tuottajat yrittivät manipuloida urean ja ammoniumnitraatin seosten hintoja. Yhteistyössä toimineet käyttäjien järjestöt toivat esiin unionin tuottajien lisääntyneen keskittymisen ja unionin lannoitetuottajien mahdolliset kilpailun vastaiset käytännöt. Koska mitkään asiaankuuluvat viranomaiset eivät ole todenneet, että urean ja ammoniumnitraatin seosten unionin tuottajat harjoittaisivat kilpailun vastaisia käytäntöjä, nämä huomautukset jätettiin huomiotta.

7.5 **Unionin etua koskevat päätelmät**

(272) Edellä esitetyn perusteella ja koska muita huomautuksia ei esitetty, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 239–258 kappaleessa esitetyt päätelmät voitiin vahvistaa.

8. **LOPULLISET POLKUMYYNNIN VASTAISET TOIMENPITEET**

(273) Polkumyyntiä, vahinkoa, syy-yhteyttä ja unionin etua koskevien päätelmien perusteella olisi otettava käyttöön lopulliset polkumyynnin vastaiset toimenpiteet, jotta tarkasteltavana olevan tuotteen polkumyyntituonnista ei aiheutuisi unionin tuotannonalalle enempää vahinkoa.

8.1 **Toimenpiteiden muoto**

(274) Vientiä harjoittava tuottaja CFI väitti, että arvotullit eivät olisi asianmukaisia tämänhetkisessä kohoavien hintojen tilanteessa, koska ne johtaisivat liian korkeaan suojelun tasoon, eivät kannustaisi unionin tuottajia pienentämään kustannuksiaan, aiheuttaisivat hintojen kohtuuttoman inflaation unionissa ja kannustaisivat Gazpromia jatkamaan kaasun myyntiä unionin markkinoille liian korkeilla hinnoilla. Sen vuoksi se väitti, että mahdollinen tulli olisi otettava käyttöön CIF-tason vähimmäisvertailuhinnan (tullaamattomana) muodossa, koska se tarjoaisi riittävän suojan tason unionin tuotannonalalle muttei rankaisisi kohtuuttomasti maanviljelysalaa. Käyttäjien järjestöt AGPB ja IFA totesivat, että vähimmäistuontihinta olisi johdonmukainen komission käytännön ([36]) kanssa siinä tapauksessa, että hinnat kohoavat tutkimusajanjakson jälkeen. Samalla se tarjoaisi turvaverkon unionin lannoiteteollisuudelle ja rajoittaisi unionin viljelijöihin kohdistuvan kustannusrasitteen kasvua ja unionin viennin kilpailukykyyn kohdistuvaa vahinkoa maatalousalalla.

(275) Kun kuitenkin otetaan huomioon tutkimuksen havainnot toimenpiteiden vaikutuksesta käyttäjiin, komissio päätteli, että vähimmäistuontihinnan muodossa toteutettavat toimenpiteet eivät olisi perusteltuja tässä tapauksessa. Näin ollen vähimmäistuontihintaa koskevat väitteet hylättiin.

(276) Vientiä harjoittava tuottaja MHTL esitti paljoustullia seuraavista syistä: i) voidaan ottaa huomioon urean ja ammoniumnitraatin seosten kohonneet hinnat tutkimusajanjakson jälkeen; ii) rajoitetaan käyttäjiin kohdistuvia mahdollisia vakavia vaikutuksia; ja iii) paljoustulli tonnia kohti on asianmukaisempi valituksen tekijän kannalta, koska asianomaiselta osapuolelta tulee tuontia vain etuyhteydessä olevan myyntiyrityksen kautta.

(277) Komissio analysoi urean ja ammoniumnitraatin seosten keskimääräisiä tuontihintoja tarkastelujaksolla, tutkimusajanjaksolla ja tutkimusajanjakson jälkeen. Hintavaihtelut olivat merkittäviä, mikä johtui enimmäkseen kaasun (urean ja ammoniumnitraatin seosten pääraaka-aineen) hinnan suurista vaihteluista. Urean ja ammoniumnitraatin seosten hintojen epävakaisuuden vuoksi on todellisena riskinä, että arvotulli joko olisi riittämätön poistamaan vahingon, kun hinnat ovat alhaalla, tai vahingoittaisi kohtuuttomasti käyttäjäteollisuutta, kun hinnat ovat huipussaan. Sen vuoksi komissio päätteli, että paljoustulli oli asianmukaisempi kuin arvotulli, kun otetaan huomioon tämän tapauksen erityisolosuhteet.

([36]) Osapuolet siteerasivat komission täytäntöönpanoasetusta (EU) 2015/1953, annettu 29 päivänä lokakuuta 2015, lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta tiettyjen Kiinan kansantasavallasta, Japanista, Korean tasavallasta, Venäjän federaatiosta ja Amerikan yhdysvalloista peräisin olevien piiseosteisesta sähköteknisestä teräksestä valmistettujen raesuunnattujen levyvalmisteiden tuonnissa (EUVL L 284, 30.10.2015, s. 109); neuvoston asetusta (EY) N:o 901/2001, annettu 7 päivänä toukokuuta 2001, lopullisen polkumyyntitullin käyttöönottamisesta Venäjältä peräisin olevan virtsa-aineen (urean) tuonnissa (EYVL L 127, 9.5.2001, s. 11); ja neuvoston täytäntöönpanoasetusta (EU) N:o 457/2011, annettu 10 päivänä toukokuuta 2011, lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan melamiinin tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta (EUVL L 124, 13.5.2011, s. 2); johdanto-osan 62–65 ja 76 kappale.

(278) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen valituksen tekijä, Grupa Azoty ja Agropolychim vastustivat paljoustullin muodossa käyttöön otettavia toimenpiteitä. Koska unionin tuottajat eivät ole vielä saaneet täyttä vapautusta, ne pitivät kaasun ja urean ja ammoniumnitraatin seosten hintojen epävakaisuuden ja tutkimusajanjakson aikaisten urean ja ammoniumnitraatin seosten alhaisten hintojen vuoksi arvotullia asianmukaisempana. Kuten edellä 276 kappaleessa selitetään, hintojen suuri epävakaisuus on juuri yksi keskeisistä syistä, joiden vuoksi paljoustulli otetaan käyttöön. Tämän perusteella väite hylättiin.

(279) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen AGPB ja IFA toistivat, että jos komissio ottaa käyttöön lopulliset tullit, sen pitäisi tehdä se vähimmäistuontihinnan muodossa. Osapuolet pitivät tämän tutkimuksen asiaa koskevia päätelmiä samanlaisina kuin niitä, joiden perusteella tällaista lähestymistapaa käytettiin komission vuonna 2011 tekemässä tutkimuksessa ([37]). Vaikka olosuhteissa olisikin samankaltaisuuksia, komissio arvioi johdonmukaisesti jokaista tapausta sen omista lähtökohdista käsin. Tässä tapauksessa käyttäjien etua koskevat päätelmät eivät edellytä vähimmäistuontihintaa, kuten 274 kappaleessa selitetään. On syytä muistaa, että hinnat olivat tutkimusajanjakson aikana suhteellisen alhaiset, ja jos tällä perusteella vahvistettaisiin vähimmäistuontihinta, on todellisena riskinä, että toimenpiteillä ei suojattaisi asianmukaisesti unionin tuotannonalaa vahvistetulta vahingolliselta polkumyynniltä. Tästä syystä väite hylättiin.

8.2 **Lopulliset toimenpiteet**

(280) Edellä esitetyn perusteella määritetty tullin määrä on seuraava kiinteä määrä urean ja ammoniumnitraatin seosten tonnia kohti:

Maa	Yritys	Polkumyynti-marginaali (%)	Vahinkomarginaali (%)	Lopullinen tulli (%)	Lopullinen kiinteämääräinen tulli (euroa/tonni)
Venäjä	PJSC Acron	31,9	31,9	31,9	42,47
Venäjä	Joint Stock Company ”Azot”	20,0	20,0	20,0	27,77
Venäjä	Joint Stock Company ”Nevinnomyssky Azot”	20,0	20,0	20,0	27,77
Venäjä	Kaikki muut yritykset	31,9	31,9	31,9	42,47
Trinidad ja Tobago	Methanol Holdings (Trinidad) Limited	55,8	16,2	16,2	22,24
Trinidad ja Tobago	Kaikki muut yritykset	55,8	16,2	16,2	22,24
Yhdysvallat	CF Industries Holdings, Inc.	37,3	23,9	23,9	29,48
Yhdysvallat	Kaikki muut yritykset	37,3	23,9	23,9	29,48

(281) Tässä asetuksessa yrityksille vahvistetut yksilölliset polkumyyntitullit määritettiin tämän tutkimuksen päätelmien perusteella. Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 35, 74 ja 90 kappaleessa selitettiin, yhteistyössä toimimisen aste oli tässä tapauksessa korkea, koska asianomaisten maiden yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien vienti muodosti unioniin tutkimusajanjaksolla suuntautuneen koko viennin. Sen vuoksi jäännöspolkumyyntitullit asetettiin yhteistyössä toimineiden yritysten tasolle.

([37]) Neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 457/2011, annettu 10 päivänä toukokuuta 2011, lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan melamiinin tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta (EUVL L 124, 13.5.2011, s. 2).

(282) Yritys voi pyytää yksilöllisen polkumyyntitullin soveltamista, jos se muuttaa myöhemmin nimeään. Pyyntö on osoitettava komissiolle ([38]). Pyynnön on sisällettävä kaikki asian kannalta merkitykselliset tiedot, jotka osoittavat, että muutos ei vaikuta yrityksen oikeuteen hyödyntää tullia, jota siihen sovelletaan. Jos yrityksen nimenmuutos ei vaikuta tähän oikeuteen, nimenmuutosta koskeva ilmoitus julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

8.3 **Väliaikaisten tullien lopullinen kantaminen**

(283) Todettujen polkumyyntimarginaalien ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon suuruuden vuoksi väliaikaista tullia koskevan asetuksen mukaisen väliaikaisen polkumyyntitullin vakuutena olevat määrät olisi kannettava lopullisesti.

(284) Venäjältä ja Trinidad ja Tobagosta tulevan tuonnin osalta lopulliset tullit ovat alemmat kuin väliaikaiset tullit. Näin ollen lopullisen polkumyyntitullin ylittävät vakuutena olevat määrät tämän tuonnin osalta olisi vapautettava.

8.4 **Taannehtivuus**

(285) Kuten 1.2 jaksossa todettiin, komissio asetti kirjaamisvelvoitteen urean ja ammoniumnitraatin vesi- tai ammoniakkiliuosseosten tuonnille ennakkoilmoituskauden aikana perusasetuksen 14 artiklan 5 a kohdan nojalla.

(286) Tutkimuksen lopullisen vaiheen aikana arvioitiin kirjaamisesta kerätyt tiedot. Komissio analysoi, täyttyivätkö perusasetuksen 10 artiklan 4 kohdan mukaiset kriteerit lopullisten tullien taannehtivaa kantamista varten.

(287) Komission analyysin mukaan tuonti ei lisääntynyt merkittävästi kolmen viikon ennakkoilmoituskaudella verrattuna tutkimusajanjakson aikaisen tuonnin tasoon. Kolmesta asianomaisesta maasta tuleva tuonti (keskimääräinen määrä kuukaudessa) väheni 144 020 tonnista 66 080 tonniin eli vähennystä oli 54 prosenttia (lähde: Eurostat, mukautetut tiedot, myös suhteessa kuluneeseen aikaan). Sen vuoksi perusasetuksen 10 artiklan 4 kohdan d alakohdan mukainen edellytys ei täyttynyt.

(288) Tämän vuoksi komissio päätteli, että lopullisten tullien taannehtiva kantaminen kolmelta viikolta, jona tuonti kirjattiin, ei ollut perusteltua tässä tapauksessa.

9. **TARJOTTU SITOUMUS**

(289) Yksi venäläinen vientiä harjoittava tuottaja, jäljempänä 'hakija', toimitti vapaaehtoisen hintasitoumustarjouksen perusasetuksen 8 artiklan mukaisesti. Komissio huomauttaa, että tarjous saatiin selvästi perusasetuksen 8 artiklassa – luettuna yhdessä perusasetuksen 20 artiklan kanssa, jossa viitataan lopullisiin päätelmiin – vahvistetun määräajan jälkeen.

(290) Perusasetuksen 8 artiklassa säädetään mahdollisuudesta tarjota (ja hyväksyä) hintasitoumuksia poikkeuksellisissa olosuhteissa tällaisen määräajan jälkeen. Komissio analysoi sitoumustarjouksen ja katsoi, että sen hyväksyminen olisi epäkäytännöllistä jäljempänä esitettävistä syistä.

(291) Ehdotettu vähimmäistuontihinta ei ollut riittävä poistamaan polkumyynnin vahingollisia vaikutuksia. Tarjous ei ollut perusasetuksen 8 artiklan mukainen. Perusasetuksen 8 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan mukaan hintasitoumukseen sisältyvän vähimmäistuontihinnan on oltavan riittävän tasoinen, jotta se poistaa unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon. Saman artiklan seuraavassa kohdassa todetaan, että tätä tasoa arvioitaessa olisi sovellettava 7 artiklan 2 a–2 d kohtaa.

(292) Lisäksi hakija myy tarkasteltavana olevaa tuotetta etuyhteydessä olevien yritysten kautta unionissa ja osa tuoduista tuotteista jatkojalostetaan unionissa ennen kuin ne myydään etuyhteydettömille osapuolille. Komission käytettävissä olevien tietojen mukaan yksi näistä etuyhteydessä olevista yrityksistä myy tutkimuksen kohteena olevaa tuotetta ja myös muita tuotteita (eli lannoitteita) unionin markkinoilla, ja on todennäköistä, että näitä muita tuotteita myydään samoille asiakkaille.

(293) Jos etuyhteydessä oleva osapuoli unionissa ja hakija myyvät tarkasteltavana olevaa tuotetta ja muita tuotteita samoille asiakkaille unionissa, tällaisten liiketoimien hinnat voitaisiin asettaa siten, että ne kompensoivat vähimmäistuontihintaa, jota noudatetaan sitoumuksen alaisessa tuonnissa. Tällaista kompensointia ei voitaisi kuitenkaan todeta toimintaa valvomalla, sillä useimpien kyseisen unionissa sijaitsevan etuyhteydessä olevan yrityksen tuottamien ja

([38]) European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, Rue de la Loi 170, 1040 Brussels, Belgium.

myymien tuotteiden hintarakenne ei käy ilmi mistään julkisesti saatavilla olevasta lähteestä. Näin ollen ei voida arvioida, vastaavatko asiakkaiden maksamat hinnat tuotteiden arvoa, eikä ottaa huomioon mahdollista hyvitystä, jolla kompensoidaan niitä liiketoimia, jotka kuuluvat sitoumuksen piiriin ja joiden osalta on noudatettava vähimmäistuontihintaa. Näin ollen ristikompensaation riski on suuri, kun myydään urean ja ammoniumnitraatin seoksia ja muita tuotteita samoille asiakkaille.

(294) Sen vuoksi tällaisen sitoumuksen valvonta olisi epäkäytännöllistä ja mahdotonta.

(295) Komissio lähetti hakijalle kirjeen, jossa esitettiin syyt sitoumustarjouksen hylkäämiselle ja annettiin hakijalle mahdollisuus esittää huomautuksia päätöksestä. Komissio sai hakijalta huomautuksia tarjouksen jättämisestä liian myöhään menettelyssä, vähimmäistuontihinnan tasosta sekä siitä, onko sitoumus käytännössä mahdollinen.

(296) Hakija väitti, että tarjous jätettiin täydentävien lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esitettäville huomautuksille asetetussa määräajassa, ja viittasi perusasetuksen 20 artiklan 5 kohtaan. Tarjous olisi kuitenkin pitänyt lähettää lopullisten eikä täydentävien lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esitettäville huomautuksille asetetussa määräajassa. Sen vuoksi komissio hylkäsi tämän väitteen.

(297) Hakija ei huomautuksissaan ollut samaa mieltä komission päätelmästä, jonka mukaan vähimmäistuontihinta on liian alhainen, ja ehdotti määrällistä kattoa yhdistettynä vähimmäistuontihintaan. Kun arvioidaan, onko vähimmäistuontihinta riittävä poistamaan vahingollisen polkumyynnin, olisi sovellettava 7 artiklan 2 a–2 d kohtaa, kuten 290 kappaleessa todetaan, minkä vuoksi väite olisi hylättävä.

(298) Hakija tarjosi vähimmäishintatasoja muista tuotteista, joita se myy unionin markkinoilla. Tästä aiheutuisi kuitenkin raskas valvontarasite, minkä vuoksi komissio katsoo edelleen, että ehdotetun sitoumuksen valvonta olisi mahdotonta.

(299) Hakija lähetti sitoumustarjouksen tarkistetun version menettelyn erittäin myöhäisessä vaiheessa. Vaikka hakija tarjosi vähimmäistuontihintaa, joka on tarpeen unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon poistamiseksi, komissio katsoi edelleen, että sitoumuksen valvonta on epäkäytännöllistä ja mahdotonta edellä 291, 292 ja 297 kappaleessa esitetyistä syistä, ja hylkäsi näin ollen lopullisen tarjouksen.

10. **LOPPUSÄÄNNÖS**

(300) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046 ([39]) 109 artikla huomioon ottaen silloin, kun jokin määrä on maksettava takaisin Euroopan unionin tuomioistuimen tuomion tuloksena, maksettava korko on *Euroopan unionin virallisen lehden* C-sarjassa kunkin kuukauden ensimmäisenä kalenteripäivänä julkaistu Euroopan keskuspankin perusrahoitusoperaatioihinsa soveltama korko.

(301) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat perusasetuksen 15 artiklan 1 kohdalla perustetun komitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Otetaan käyttöön lopullinen polkumyyntitulli tuotaessa Venäjältä, Trinidad ja Tobagosta ja Amerikan yhdysvalloista peräisin olevia urean ja ammoniumnitraatin vesi- tai ammoniakkiliuosseoksia, jotka luokitellaan CN-koodiin 3102 80 00.

([39]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) 2018/1046, annettu 18 päivänä heinäkuuta 2018, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä, asetusten (EU) N:o 1296/2013, (EU) N:o 1301/2013, (EU) N:o 1303/2013, (EU) N:o 1304/2013, (EU) N:o 1309/2013, (EU) N:o 1316/2013, (EU) N:o 223/2014, (EU) N:o 283/2014 ja päätöksen N:o 541/2014/EU muuttamisesta sekä asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 kumoamisesta (EUVL L 193, 30.7.2018, s. 1).

2. Tonnikohtainen kiinteämääräinen polkumyyntitulli, jota sovelletaan jäljempänä mainittujen yritysten valmistaman 1 kohdassa kuvatun tuotteen tuontiin, on seuraava:

Maa	Yritys	Kiinteä tulli (euroa tonnilta)	Taric-lisäkoodi
Venäjä	PJSC Acron	42,47	C500
Venäjä	Joint Stock Company "Azot"	27,77	C501
Venäjä	Joint Stock Company "Nevinnomyssky Azot"	27,77	C504
Venäjä	Kaikki muut yritykset	42,47	C999
Trinidad ja Tobago	Methanol Holdings (Trinidad) Limited	22,24	C502
Trinidad ja Tobago	Kaikki muut yritykset	22,24	C999
Yhdysvallat	CF Industries Holdings, Inc.	29,48	C503
Yhdysvallat	Kaikki muut yritykset	29,48	C999

3. Edellä 2 kohdassa mainituille yrityksille määritetyn yksilöllisen polkumyyntitullin soveltaminen edellyttää, että jäsenvaltioiden tulliviranomaisille esitetään pätevä kauppalasku, jossa on oltava kauppalaskun laatineen tahon nimellä ja tehtävänimikkeellä yksilöidyn työntekijän päiväämä ja allekirjoittama vakuutus seuraavassa muodossa: *"Allekirjoittanut vahvistaa, että tässä laskussa tarkoitetun, Euroopan unioniin vietäväksi myydyn (tarkasteltavana oleva tuote) (määrä) on valmistanut (yrityksen nimi ja osoite), (Taric-lisäkoodi), [asianomainen maa]. Allekirjoittanut vakuuttaa, että tässä laskussa ilmoitetut tiedot ovat täydelliset ja paikkansapitävät."* Jos tällaista kauppalaskua ei esitetä, asianomaiseen yritykseen sovelletaan kaikkiin muihin yrityksiin sovellettavaa tullia.

4. Jollei toisin säädetä, sovelletaan tulleja koskevia voimassa olevia säännöksiä ja määräyksiä.

2 artikla

Kannetaan lopullisesti täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2019/576 käyttöön otetun väliaikaisen polkumyyntitullin vakuutena olevat määrät. Vapautetaan lopullisen polkumyyntitullin ylittävät vakuutena olevat määrät.

3 artikla

Kirjatusta tuonnista ei kanneta taannehtivasti lopullista polkumyyntitullia. Täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2019/455 1 artiklan mukaisesti kerättyjä tietoja ei enää säilytetä.

4 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 8 päivänä lokakuuta 2019.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Jean-Claude JUNCKER